สารนิพนธ์

เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

โดย

นางสาวณัชชนม์ ยั่งยืน

รหัสนักศึกษา 05610796

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

สิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์ สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน
ผู้เขียน นางสาวณัชชนม์ ยั่งยืน
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์อริศา จิระศิริโชติ
สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตสนามจันทร์
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน และเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประกอบกับกิจกรรมที่น่าสนใจสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ โดยศึกษาและรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ บทความ เอกสาร แผนที่ สารนิพนธ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า มณฑลอานฮุย ประเทศจีน มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ตั้ง ภูมิประเทศ และภูมิอากาศที่ส่งผลต่อสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจจำนวนมาก เช่น ทะเลสาบฉาวหู ทะเลสาบหว่านโฟ ภูเขาหวงซาน ภูเขาต้าปี้ ถ้ำฮวายัง ป่ามาเหรินฉีเฟิง เป็นต้น ในแต่ละสถานที่ยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจและเป็นกิจกรรมที่นิยมของคนจีนในเมืองที่ต้องการมาพักผ่อน เช่น เดินเส้นทางธรรมชาติ นั่งเรือล่องทะเลสาบ จุดตกปลาบริเวณทะเลสาบ ปีนเขา ชมพันธุ์ไม้และสัตว์สายพันธุ์อนุรักษ์ และยังมีกิจกรรมอื่น ๆ มากมาย

คำสำคัญ : ปัจจัยทางภูมิศาสตร์, การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ, อานฮุย, ประเทศจีน

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่องสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent study)

สารนิพนธ์เรื่องนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์อริศา จิระศิริโชติ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงร่างวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี จนทำให้วิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณครอบครัว เพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ณัชชนม์ ยั่งยืน

สารบัญ

บทคัดย่อ ก

กิตติกรรมประกาศ ข

สารบัญ ค

สารบัญรูปภาพ จ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 คำถามวิจัย 2

1.3 วัตถุประสงค์ 2

1.4 ขอบเขตการศึกษา 2

1.5 นิยามศัพท์ 4

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้อง 5

2.2 ข้อมูลทั่วไปของประเทศจีนและมณฑลอานฮุย 10

2.3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 12

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย 15

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล 15

3.3 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล 15

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 16

3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์ 16

บทที่ 4 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

4.1 ปัจจัยด้านที่ตั้ง 18

4.2 ปัจจัยด้านภูมิประเทศ 19

4.3 ปัจจัยทางภูมิอากาศ 40

4.4 สรุปท้ายบท 49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและกิจกรรมในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน
5.1 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองเหอเฟย์ 50
5.2 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวายเป่ย 53
5.3 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองสู้โจว 54
5.4 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองป๋อโจว 52
5.5 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองเป็งปู้ 56
5.6 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองฟู่หยาง 57
5.7 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองฉูโจว 58
5.8 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวายหนาน 59
5.9 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองลู่อัน 61
5.10 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหม่าอันซาน 64
5.11 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวู่หู 67
5.12 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองซวงเฉิง 68
5.13 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองถงหลิ่ง 70
5.14 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองฉื่อโจว 72
5.15 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองอันชิ่ง 75
5.16 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวางซาน 78
5.17 สรุปท้ายบท 81
บทที่ 6 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา
6.1 สรุปผลการศึกษา 82
6.2 อภิปรายผลการศึกษา 86
6.3 ข้อเสนอแนะ 87
6.4 ข้อจำกัดในการศึกษา 88
บรรณานุกรม 89
ประวัติผู้ศึกษา 99
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์ 100

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1.1 แผนที่มณฑลอานฮุย 3
ภาพที่ 1.2 ที่ตั้งมณฑลอานฮุย 3
ภาพที่ 2.1 การปกครองมณฑลอานฮุย 12
ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา 17
ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลอานฮุย 18
ภาพที่ 4.2 แผนที่แสดงที่ตั้งเมืองในมณฑลอานฮุย 19
ภาพที่ 4.3 แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมณฑลอานฮุย 19
ภาพที่ 4.4 ที่ตั้งของเทือกเขา Dabie 20
ภาพที่ 4.5 แผนที่แม่น้ำห้วยเหอ 20
ภาพที่ 4.6 แผนที่แม่น้ำแยงซี 21
ภาพที่ 4.8 ทะเลสาบ Chaohu 21
ภาพที่ 4.8 แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมณฑลอานฮุย 21
ภาพที่ 4.9 แผนที่แสดงเมืองเหอเฟย์ในมณฑลอานฮุย 22
ภาพที่ 4.10 แผนที่ภูมิประเทศเมืองเหอเฟย์ 23
ภาพที่ 4.11 แผนที่แสดงเมืองหวายเป่ย 24
ภาพที่ 4.12 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวายเป่ย 24
ภาพที่ 4.13 แผนที่แสดงเมืองสู้โจว 25
ภาพที่ 4.14 แผนที่ภูมิประเทศเมืองสู้โจว 25
ภาพที่ 4.15 แผนที่แสดงเมืองป๋อโจว 26
ภาพที่ 4.16 แผนที่ภูมิประเทศเมืองป๋อโจว 27
ภาพที่ 4.17 แผนที่แสดงเมืองเป๋งปู้ 27
ภาพที่ 4.18 แผนที่ภูมิประเทศเมืองเป๋งปู้ 28
ภาพที่ 4.19 แผนที่แสดงเมืองฟู่หยาง 28
ภาพที่ 4.20 แผนที่ภูมิประเทศเมืองฟู่หยาง 29
ภาพที่ 4.21 แผนที่แสดงเมืองหวายหนาน 29
ภาพที่ 4.22 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวายหนาน 30
ภาพที่ 4.23 แผนที่แสดงเมืองฉูโจว 30

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 4.24 แผนที่ภูมิประเทศเมืองฉูโจว 31
ภาพที่ 4.25 แผนที่แสดงเมืองลู่อัน 31
ภาพที่ 4.26 แผนที่ภูมิประเทศเมืองลู่อัน 32
ภาพที่ 4.27 แผนที่แสดงเมืองหม่าอันซาน 32
ภาพที่ 4.28 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหม่าอันซาน 33
ภาพที่ 4.29 แผนที่แสดงเมืองหวู่หู 34
ภาพที่ 4.30 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวู่หู 34
ภาพที่ 4.31 แผนที่แสดงเมืองซวนเฉิง 35
ภาพที่ 4.32 แผนที่ภูมิประเทศเมืองซวนเฉิง 35
ภาพที่ 4.33 แผนที่แสดงเมืองถงหลิ่ง 36
ภาพที่ 4.34 แผนที่ภูมิประเทศเมืองถงหลิ่ง 36
ภาพที่ 4.35 แผนที่แสดงเมืองฉื่อโจว 37
ภาพที่ 4.36 แผนที่ภูมิประเทศเมืองฉือโจว 37
ภาพที่ 4.37 แผนที่แสดงเมืองอันชิ่ง 38
ภาพที่ 4.38 แผนที่ภูมิประเทศเมืองอันชิ่ง 38
ภาพที่ 4.39 แผนที่แสดงเมืองหวางซาน 39
ภาพที่ 4.40 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวงซาน 39
ภาพที่ 4.41 กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองเหอเฟย์ 40
ภาพที่ 4.42 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวายเป่ย 41
ภาพที่ 4.43 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองสู้โจว 41
ภาพที่ 4.44 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองป๋อโจว 42
ภาพที่ 4.45 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองเปิ้งปู 43
ภาพที่ 4.46 กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฟู่หยาง 43
ภาพที่ 4.47 กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฉูโจว 44
ภาพที่ 4.48 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวายหนาน 44
ภาพที่ 4.49 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองลู่อัน 45
ภาพที่ 4.50 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหม่าอันซาน 45

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 4.51 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวู่หู 46
ภาพที่ 4.52 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองชวนเฉิง 46
ภาพที่ 4.52 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองถงหลิ่ง 47
ภาพที่ 4.54 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฉื่อโจว 47
ภาพที่ 4.55 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองอันชิ่ง 48
ภาพที่ 4.56 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวางซาน 49
ภาพที่ 5.1 ทะเลสาบฉาวหู 50
ภาพที่ 5.2 สวนสาธารณะริมฝั่งทะเลสาบฉาวหู 51
ภาพที่ 5.3 Dashu Mountain 52
ภาพที่ 5.4 ถนนป่าภูเขาต้าชู 52
ภาพที่ 5.5 สวนสาธารณะเซียงซาน 53
ภาพที่ 5.6 สวนสาธารณะเซียงซาน 53
ภาพที่ 5.7 อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่ 54
ภาพที่ 5.8 อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่ 55
ภาพที่ 5.9 ดอกป๊อปปี้และมัสตาร์ดสีน้ำเงิน 55
ภาพที่ 5.10 จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี 56
ภาพที่ 5.11 จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี 57
ภาพที่ 5.12 จุดชมวิวแม่น้ำบาหลี 57
ภาพที่ 5.13 ภูเขาลังยา 58
ภาพที่ 5.14 ภูเขาลังยา 59
ภาพที่ 5.15 อุทยานธรณีแห่งชาติปากงซาน 60
ภาพที่ 5.16 ภูมิทัศน์หิน 60
ภาพที่ 5.17 เกาะหว่านโฟและจุดชมวิวทะเลสาบหว่านโฟ 61
ภาพที่ 5.18 ทะเลสาบหว่านโฟในแดนมหัศจรรย์บนโลก 61
ภาพที่ 5.19 กิจกรรมตกปลาริมทะเลสาบหว่านโฟ 62
ภาพที่ 5.20 Dabie Mountain Grottoes 63
ภาพที่ 5.21 ไป๋หม่าเจี้ยนบริเวณจุดชมวิวหลักของภูเขาต้าปี้ 63

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 5.22 จุดชมวิวภูเขา Baochan 64
ภาพที่ 5.23 ถ้ำฮวายังในจุชมวิวเขาเป่าซาน 65
ภาพที่ 5.24 ทางเข้าถ้ำฮวายัง 66
ภาพที่ 5.25 บรรยากาศภายในถ้ำฮวายัง 66
ภาพที่ 5.26 ป่า Ma Ren Qifeng 67
ภาพที่ 5.27 ป่าหินทะเลดอกหยาซาน 68
ภาพที่ 5.28 Peach Blossom Pool 69
ภาพที่ 5.29 Moon bay 69
ภาพที่ 5.30 ล่องแก่งใน Moon Bay 70
ภาพที่ 5.31 จุดชมวิวอุทยานริมทะเลสาบเทียนจิงจากมุมสูง 71
ภาพที่ 5.32 ทิวทัศน์ยามค่ำคืนที่ Tianjing Lake Park 71
ภาพที่ 5.33 ภูเขาจิ่วฮวา 72
ภาพที่ 5.34 พระนอนเหนือวังอายุยืน 73
ภาพที่ 5.35 ป่าไม้เขตอนุรักษ์ธรรมชาติกู่หนิวเจียง 74
ภาพที่ 5.36 ภูเขา Tianzhu 75
ภาพที่ 5.37 ภูเขา Tianzhu 76
ภาพที่ 5.38 ภูเขา Tianzhu 76
ภาพที่ 5.39 Dabie Mountain Rainbow Waterfall 77
ภาพที่ 5.40 Dabie Mountain Rainbow Waterfall 77
ภาพที่ 5.41 เขาหวงซาน 79
ภาพที่ 5.42 ป่าไผ่มุกเก็ง 80

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวในประเทศจีน ขยายตัวขึ้นอย่างมากในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมาตั้งแต่การเริ่มต้นของการปฏิรูปและการเปิดประเทศ การเกิดขึ้นของชนชั้นกลางเศรษฐีใหม่และการผ่อนคลายข้อจำกัดการเคลื่อนไหว โดยทางการจีนต้องการที่จะสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวนี้ ประเทศจีนได้กลายเป็นหนึ่งในประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศมากที่สุดของโลก และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศไปท่องเที่ยวต่างประเทศก็เป็นที่นิยมเช่นกัน นับว่าการท่องเที่ยวของประเทศจีนมีความก้าวหน้าในอันดับต้น ๆ ของโลก ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีผู้มาเยือนมากที่สุดเป็นอันดับสามของโลก โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 55.98 ล้านคนในปี พ.ศ.2553 และมีรายได้จากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศถึง 45.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ นับเป็นอันดับ 4 ของโลกในปีดังกล่าว ตลอดจนมีผู้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศรวมทั้งสิ้น 1.61 พันล้านคน กับรายได้รวมที่ 777.1 พันล้านหยวน ตามองค์การการท่องเที่ยวโลก ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศจีนกลายเป็นประเทศท่องเที่ยวที่ใหญ่ที่สุดและมีกลุ่มนักเดินทางไปในต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุด (วิกิพีเดีย, 2564)

ประเทศจีนตั้งอยู่บริเวณซีกโลกเหนือในทวีปเอเชียตะวันออก ทางฝั่งตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก โดยสภาพภูมิประเทศของจีนค่อนข้างซับซ้อน พื้นที่ด้านตะวันตกยกตัวสูงและค่อย ๆ ลาดต่ำลงมาทางตะวันออก ภูมิประเทศของจีนส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีเนื้อที่ประมาณ 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งประเทศ เขตภูเขานี้ หมายรวมถึงเขตภูเขา เนินเขา และที่ราบสูง นอกจากนี้จีนยังเป็นประเทศที่มีแม่น้ำจำนวนมากกว่า 50,000 สายโดยมีแม่น้ำแยงซีเป็นแม่น้ำสายใหญ่และยาวที่สุดของจีน และมีบริเวณลุ่มน้ำมากกว่า 100 ตารางกิโลเมตร ได้แก่ แม่น้ำหวงเหอหรือแม่น้ำเหลือง แม่น้ำเฮยหลงเจียง แม่น้ำจูเจียง และแม่น้ำหวายเหอ โดยแม่น้ำส่วนใหญ่อยู่ทางภาคตะวันออกและภาคใต้ของจีน ส่วนภาคตะวันตกเฉียงเหนือจะแห้งแล้งและมีปริมาณฝนน้อย ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่และลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศในแต่ละภูมิภาคของจีนมีความแตกต่างกันอย่างมาก ส่งผลให้ในแต่ละภูมิภาคมีธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ต่างกันออกไป (CRI Online, 2557)

ประเทศจีนแบ่งภูมิภาคได้เป็น 7 ภูมิภาคดังนี้ 1) ภาคเหนือ ได้แก่ ปักกิ่ง เทียนจิน เหอเป่ย ซันซี มองโกเลียใน 2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เหลียวหนิง จี๋หลิน เฮยหลงเจียง 3) ภาคตะวันออก ได้แก่ เซี่ยงไฮ้ เจียงซู อันฮุย ฝูเจี้ยน เจียงซี เจ้อเจียง ซันตง 4) ภาคกลาง ได้แก่ เหอหนัน หูเป่ย หูหนัน 5) ภาคใต้ ได้แก่ กว่างตง กว่างซี ไห่หนัน 6) ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ได้แก่ ฉงชิ่ง เสฉวน กุ้ยโจว หยุนหนัน ทิเบต 7) ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ได้แก่ ส่านซี กันซู่ ชิงไห่ หนิงเซี่ย ซินเจียง และเขตปกครองพิเศษ ฮ่องกง มาเก๊า (การท่องเที่ยวประเทศจีน, ม.ป.ป)

มณฑลอานฮุยตั้งอยู่บนพื้นที่เขตทิศตะวันออกของประเทศจีน ทางด้านทิศตะวันออกติดกับมณฑลเจียงซูและมณฑลเจอเจียง ทิศตะวันตกติดกับมณฑลหูเปยและมณฑลเหอหนาน ทิศใต้ติดกับมณฑลเจียงซี ทิศเหนือ

ติดกับมณฑลซานตง ซึ่งใกล้บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซีเกียงและแม่น้ำหวยเหอ มีพื้นที่รวม ทั้งสิ้น 139,600 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.45 ของพื้นที่ประเทศจีน (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน, 2558)

ในด้านการท่องเที่ยวมณฑลอานฮุยมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งในส่วนของทัศนียภาพอันงดงามทางธรรมชาติ และอนุสรณ์สถานทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีภูเขาหวงซานซึ่งได้รับการจัดตั้งให้เป็นเขตอนุรักษ์และมรดกโลก นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอีกหลายแห่งได้ถูกจัดอันดับให้อยู่ใน 50 สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีนที่ควรค่าแก่การไปเยี่ยมชม (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน” เพื่อให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญในมณฑลอานฮุย เข้าใจถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์ของมณฑลอานฮุยที่มีผลต่อสถานที่ท่องเที่ยว และเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจะเดินทางท่องเที่ยวในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ใดที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

1.2.2 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญและน่าสนใจในมณฑลอายฮุย ประเทศจีน มีที่ใดบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

1.3.2 เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัย เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

มณฑลอานฮุย ประเทศจีน

ภาพที่ 1.1 ที่ตั้งมณฑลอานฮุย

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง (2556)

ภาพที่ 1.2 การปกครองมณฑลอานฮุย

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง (2556)

1.4.2 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2564 - เมษายน พ.ศ 2565 รวมระยะเวลา 2 ภาคการศึกษา ของปีการศึกษา 2564

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และข้อมูลทั่วไปของมณฑลอานฮุยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ รวมไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและกิจกรรมในสถานที่นั้น ๆ ในมณฑลอานฮุย

1.5 นิยามศัพท์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สัณฐานที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการก็ได้

ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ หมายถึง ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีผลต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้คน

ลักษณะภูมิประเทศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพและทางธรรมชาติของแผ่นดิน รวมถึงความสูงต่ำของผิวโลก ทะเลสาบ ถนนหนทาง และเมืองต่าง ๆ

ภูมิอากาศ หมายถึง สภาวะอากาศของทวีปประเทศ เมือง หรือท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เป็นลักษณะอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลายาวนาน จึงจัดได้ว่าเป็นตัวแทนของลักษณะอากาศเฉลี่ยของภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ในบางครั้งเราเรียกว่า “ภูมิอากาศประจำถิ่น” ข้อมูลภูมิอากาศได้มาจากการตรวจอากาศประจำวันและนำข้อมูลที่ได้มาทำการบันทึกติดต่อกันเป็นเวลานาน แล้วจึงนำมาหาค่าเฉลี่ยอีกครั้งหนึ่ง โดยข้อมูลที่จัดเก็บได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น ปริมาณน้ำฝน เมฆ และลม ร่วมกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ อันได้แก่ ทัศนวิสัย แสงแดด พายุหมุน เป็นต้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 ทราบปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลอายฮุย ประเทศจีน

4.2 ทราบสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

4.3 เป็นประโยชน์สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

บทที่ 2
ทบทวนวรรณกรรม

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

องค์การสหประชาชาติ (2506) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การท่องเที่ยว” ไว้ว่า “การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติ หรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือไม่พำนักอยู่เป็นการถาวร”

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542) ให้ความหมายของการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน และพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นการเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยตากปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพและหารายได้

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นชั่วคราวที่ไม่ใช่เพื่อหารายได้และประกอบอาชีพ และผู้เดินทางจะต้องเดินทางด้วยความสมัครใจและเพลิดเพลิดกับการเดินทางนั้น

2.1.1.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจะต้องมีการเดินทางโดยสมัครใจเป็นการชั่วคราว โดยมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ใดก็ได้ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของการท่องเที่ยวนั้น Douglas Foster ได้เขียนไว้ในหนังสือ “Travel and Tourism Management” ว่าความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทางสามารถแบ่งออกได้เป็น 9 อย่างคือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holiday-Mass Popular Individual)

เป็นการเดินทางในวันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร อันเป็นการขจัดความเมื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจจากการทำงานให้หมดไป และเรียกพละกำลังกลับคืนมา สำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่ บางคนอาจจะไปพักฟื้นเพราะป่วยไข้ มักจะถือเอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินว่าจะไปท่องเที่ยวที่ใด เช่น สถานที่ชายทะเลที่มีลมพัดฉิวอยู่เป็นนิจ หรือสถานที่บนเขาที่อากาศหนาวเย็น หรืออาจรักษาโรคผิวหนังใกล้บริเวณบ่อน้ำร้อน เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion)

เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือศาสนาของประเทศต่างๆ ที่น่าสนใจ เช่น การศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ชมศิลปะนานาพรรณในหอศิลป์ ชมการแสดงดนตรีหรือละครของประเทศต่างๆ นมัสการศูนย์ศาสนาที่สำคัญ เพื่อร่วมปฏิบัติศาสนากิจ เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational)

เป็นการเดินทางเพื่อทำการวิจัยหรือสอนหนังสือ หรือเข้าศึกษา หรือดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งมักจะพักอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานับเดือน เช่น ไปทำการวิจัยด้านสังคมวิทยาที่ประเทศอินเดีย ไปดูงานที่ยุโรป ไปบรรยายวิชาการท่องเที่ยวที่ประเทศสิงคโปร์ ไปฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับวิชาการโรงแรมที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและความบันเทิง (Sport and Recreation)

เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมการแข่งขันกีฬา หรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือเล่นกีฬาในท้องถิ่นนั้น เช่น การชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเขต การไปเล่นสกีในฤดูหนาว เป็นต้น หรือเป็นการเดินทางเพื่อความสนุกบันเทิงใจ เช่น การเปลี่ยนบรรยากาศไปยังสถานที่ที่เงียบสงบ การชมทิวทัศน์ที่สวยงาม การไปชมการแสดงโอเปร่า การไปชมการแสดงโขน เป็นต้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and Special Interests)

เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวโยงกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทหินพิมาย โครงกระดูกมนุษย์โบราณ เป็นต้น

6. การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies)

เป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรก เช่น ไปวาดรูปบนภูเขา ไปขี่ม้าที่ชายหาด ไปเล่นสกี เป็นต้น

7. การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (Visiting Friend / Relation)

เป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น ไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษ ไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

8. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business)

ในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และสหราชอาณาจักร ประชากรมักจะเดินทางเพื่อธุรกิจเป็นวัตถุประสงค์หลัก จึงเปรียบเสมือนว่าธุรกิจกับการเดินทางต้องอยู่คู่กันเสมอ

9. การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress)

เป็นการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมสัมมนา โดยปกติการจัดรายการประชุมสัมมนาผู้จัดมักมีรายการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเป็นนักท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบ และเมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว มักจะได้รับเลือกให้เป็นที่ประชุมสัมมนา เช่น เมืองพัทยา เชียงใหม่ กรุงเทพฯ ภูเก็ต เจนีวา ปารีส เป็นต้น

2.1.1.3 การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

องค์การท่องเที่ยวโลก (ม.ป.ป.) ได้สรุปรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ไว้ดังนี้

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural based tourism) ประกอบด้วย

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวของภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวของภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo-tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่าง ๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ได้มีประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินใน

สวนเกษตร ได้ความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจักราศีที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยะจักรวาล มีความรู้ความประทับใจ ความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว

ภูมิศาสตร์หมายถึง วิชาที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติกับสังคมที่ปรากฏในดินแดนต่าง ๆ ของโลก (ราชบัณฑิตยถาน, 2554)

ภูมิศาสตร์หมายถึง วิชาที่ศึกษาพื้นผิวโลกที่เกี่ยวกับภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ ผลิตผล และคน รวมทั้งการกระจายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ หรือคือวิชาที่ศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างโลกกับมนุษย์สิ่งแวดล้อมกับมนุษย์ (สุภาพ บุญไชย, 2549)

ภูมิศาสตร์ เป็นสาขาวิชาหนึ่งที่ทำการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะของสถานที่ที่ปรากฏอยู่บนพื้นผิวโลก ภูมิศาสตร์จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดวางสิ่งต่าง ๆ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่แบ่งแยกสิ่งหนึ่งออกจากสิ่งอื่น ๆ โดยภูมิศาสตร์พยายามค้นหา เพื่อที่จะตีความให้กระจ่างถึงความสำคัญของสิ่งที่เหมือนและแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ในรูปของสาเหตุและความเกี่ยวเนื่อง ปัจจุบันการศึกษาด้านภูมิศาสตร์จะมุ่งเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดเบื้องต้น ที่เกี่ยวกับพื้นที่มากกว่าที่จะศึกษาลักษณะเฉพาะและสถานที่ต่าง ๆ ของโลกคร่าว ๆ อย่างที่เคยปฏิบัติขึ้นมาในระยะแรก ๆ ภูมิศาสตร์ได้เปลี่ยนแนวทางมาสู่การศึกษารายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น ๆ โดยแฉพาะ ซึ่งจะใช้การศึกษานี้พิจารณาว่า " มีสิ่งใดบ้างที่เป็นเหตุทำให้เกิดสิ่งนั้นขึ้น และแต่ละสิ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไร" (อรนุช ทะละวงษ์, 2540)

ภูมิศาสตร์จึงเป็นศาสตร์มีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมิติสัมพันธ์ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. ภูมิศาสตร์กายภาพ (Physical Geography) เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของภาพแวดล้อมทางกายภาพของมนุษย์และความสัมพันธ์ของมัน เนื้อหาของวิชาจึงคาบเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ 10 กายภาพหลายวิชาที่สำคัญ ได้แก่วิชาอุตุนิยมวิทยา อากาศวิทยา สมุทรศาสตร์ ธรณีวิทยา ปฐพีวิทยา นิเวศน์วิทยาของพืช และธรณีสัณฐานวิทยา แต่วิชาภูมิศาสตร์กายภาพ มิได้เป็นเพียงการนำเอาเนื้อหาของวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพสาขาต่าง ๆ มาร่วมกันเท่านั้น แต่ได้นำเอาเนื้อหาเหล่านี้ มาผสมผสานกันในแง่ที่เป็นภาพแวดล้อม ที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในฐานะที่เป็นสาขาหนึ่งในวิชาภูมิศาสตร์ภูมิศาสตร์

กายภาพ เน้นความสัมพันธ์ทางพื้นที่คือเน้นการกระจายบนพื้นผิวโลก หรือที่เรียกว่า รูปแบบทางภูมิศาสตร์ (geographic pattern) ของภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากปฏิกิริยาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของธรรมชาติในบริเวณต่าง ๆ บนพื้นผิวโลก การศึกษารูปแบบทางภูมิศาสตร์ของ ภาพแวดล้อมนี้จะเป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นแก่นของระบบ ภาพแวดล้อมของโลก โครงสร้างและระบบกลไกการทำงานอันเป็นพื้นฐานของธรรมชาติมักถูกลืม ในยุคที่มนุษย์ต้องเผชิญกับภาพแวดล้อมอย่างหนักเช่นในปัจจุบัน ความเข้าใจโครงสร้างของภาพแวดล้อมอย่างกว้าง ๆ รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงกลไกการทำงานของขบวนการต่าง ๆ ในภาพแวดล้อมจึงเป็นประโยชน์อย่างมาก ได้แก่ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ

2. ภูมิศาสตร์ภูมิภาค (Regional Geography) ภูมิศาสตร์ภูมิภาค คือการเข้าถึงระบบเทศสัมพันธ์ (Spatial interaction) ด้วยการแบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วน ๆ ในการอธิบายผิวโลกที่มีมนุษย์อาศัยนั้น นักภูมิศาสตร์ใช้วิธีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นขนาดต่าง ๆ กันตามเกณฑ์และวัตถุประสงค์เกณฑ์ในการกำหนดพื้นที่นั้นมีหลายอย่างโดยทั่วไปต้องรวมเอาปัจจัยทางด้านกายภาพและวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วยกัน นักภูมิศาสตร์นิยมแบ่งภูมิภาคออกตามระบบอากาศ เช่น ภูมิภาคเขตร้อนชื้น ภูมิภาคเขตอบอุ่น และภูมิภาคเขตทะเลทราย เป็นต้น หรือแบ่งภูมิภาคตามกลุ่มวัฒนธรรม คือยึดเอาเนื้อที่ของประเทศต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ เพราะสะดวกในเรื่องข้อมูลภายในพื้นที่นั้น ในปัจจุบันนี้ได้มีการแบ่งภูมิภาคออกตามบทบาทหน้าที่เด่นของแต่ละพื้นที่เช่น ภูมิภาคของเมืองหรือเขตที่เมืองมีอิทธิพลตอบริเวณรอบนอกตลอดจนเขตบริการต่าง ๆ อันจัดเป็น ภูมิภาคขนาดเล็กแต่ก็มีประสิทธิภาพในการจัดพื้นที่ได้แก่ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ การเมืองวัฒนธรรม

นักวิชาการให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาภูมิศาสตร์กับการท่องเที่ยวไว้ว่า “การศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวนั้นนี้เป็นการศึกษาทางด้านภูมิศาสตร์” ดังนี้

วิชาภูมิศาสตร์สมัยใหม่เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับภาพแวดล้อมทางธรรมชาติศึกษาสถานที่ตั้งของปรากฏการณ์ต่าง ๆ การตั้งถิ่นฐาน การกระจายของประชาชน ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ กับการท่องเที่ยว เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ กับการเดินทางของนักท่องเที่ยวจากบริเวณหนึ่งไปยังอีกบริเวณหนึ่ง ดังนั้น วิชาภูมิศาสตร์จึงเป็นวิชาพื้นฐานที่จะทำให้เกิดความต้องการและความพอใจในการท่องเที่ยว (วรรณา วงษ์วาณิช, 2539)

รัชนีกร บุญหลง (2536) กล่าวว่า การท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับภาพภูมิทัศน์หรือทัศนียภาพหลายประการคือลักษณะของภูมิทัศน์มีผลต่อการโรงแรมและสถานที่พักอื่น ๆ ตลอดจนมีผลต่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและการปรับปรุงธรรมชาติเช่น การจัดตั้งอุทยานแห่งชาติการจัดตั้งเขตคุ้มครองสัตว์ ป่าเป็นต้น ภาพภูมิศาสตร์มีส่วนอย่างมากต่อการกำหนดสถานที่จัดกิจกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับภาพแวดล้อม

เห็นได้ว่าการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับภูมิศาสตร์เป็นอย่างมาก เพราะการท่องเที่ยวนั้นต้องใช้ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของสถานที่นั้น เพื่อเป็นจุดสนใจ และจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังต้องใช้ข้อมูลด้านภูมิศาสตร์ในการกำหนดลักษณะกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในสถานที่นั้น ๆ

2.2 ข้อมูลทั่วไปของประเทศจีนและมณฑลอานฮุย

ที่ตั้งของประเทศจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออก บนฝั่งตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก มีพื้นที่ดินประมาณ 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร ใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของโลก รองจากรัสเซียและแคนาดา ประเทศจีนมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ถึง 15 ประเทศ คือ เกาหลีเหนือ รัสเซีย มองโกเลีย คาซัคสถาน เคอร์กิซสถาน ทาจิกิสถาน อัฟกานิสถาน ปากีสถาน อินเดีย เนปาล สิกขิม ภูฏาน พม่า ลาว และเวียดนาม ขณะที่ทิศตะวันออกและทิศใต้จดทะเลเหลือง ทะเลจีนตะวันออก และทะเลจีนใต้ ด้วยมีความยาวถึง 22,800 กิโลเมตร ข้ามทะเลไปทางตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้มี เกาหลี ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ บรูไน มาเลเซีย และอินโดนีเซีย แผ่นดินใหญ่จีนถูกขนาบทางตะวันออกไปทางใต้ด้วยทะเลเหลือง ทะเลจีนตะวันออก และทะเลจีนใต้ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งมีเกาะเล็กเกาะน้อยถึง 5,400 เกาะ จึงทำให้ประเทศจีนมีอาณาเขตทางทะเลที่ใหญ่มาก เกาะที่ใหญ่ที่สุดมีเนื้อที่ 36,000 ตารางกิโลเมตร คือ ไต้หวัน ตามด้วยเกาะไหหลำ 34,000 ตารางกิโลเมตร ส่วนพื้นที่ทางด้านตะวันตกของจีนเป็นแนวเทือกเขาสูงชันและที่ราบสูงทิเบต มีเทือกเขาที่สำคัญคือเทือกเขาหิมาลัย ซึ่งมีจุดสูงสุดคือยอดเขาเอเวอเรสต์ ทางด้านเหนือของที่ราบสูงเป็นที่ราบแอ่งกระทะขนาดใหญ่คือแอ่งทาลิม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่แห้งแล้งมาก เป็นที่ตั้งของทะเลทรายอาทากามา ส่วนแม่น้ำที่สำคัญในประเทศจีนและมีต้นกำเนิดในประเทศจีนได้แก่ แม่น้ำเหลือง แม่น้ำแยงซี แม่น้ำโขง แม่น้ำสาละวิน (แก้วอัปสร ภัทราดูลย์ และคณะ, ม.ป.ป.)

พื้นที่กับจำนวนประชากร

ในปี 2556 ประเทศจีนถูกจัดเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก กว่า 1.3 พันล้านคน กับพื้นที่ 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร นับเป็นประเทศที่มีพื้นที่ทั้งหมดใหญ่ที่สุด ถูกจัดให้อยู่ในอันดับ 4 และเป็นประเทศที่มีพื้นที่บนบกมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 ของโลก มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุดเป็นอันดับที่ 35 ของโลก ที่ 139.3 คนต่อตารางกิโลเมตร (Smile Campus International, ม.ป.ป.)

ลักษณะภูมิอากาศ

ประเทศจีนมีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมภาคพื้นทวีป มีหลากหลายรูปแบบ ลมเหนือจะมีอิทธิพลสูงในฤดูหนาว ในขณะที่ลมใต้จะมีบทบาทในฤดูร้อน ทำให้เมืองจีนมีถึง 4 ฤดู ที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด มีฤดูฝนปนอยู่กับฤดูร้อน ภูมิอากาศที่ซับซ้อนของเมืองจีนในลักษณะนี้ มีผลทำให้สามารถแบ่งแถบอิงอุณหภูมิ กับแถบอิงความชื้นของภาคพื้นของเมืองจีนได้ คือแบ่งแถบอิงอุณหภูมิจากภาคใต้ถึงภาคเหนือเป็นแถบเส้นศูนย์สูตร ร้อนชื้น กึ่งร้อนชื้น อบอุ่น และแถบหนาวเย็น และแบ่งแถบอิงความแห้ง ชื้น จากตะวันออกเฉียงใต้ ถึงตะวันตกเฉียงเหนือเป็นแถบความชื้นสูง เมืองจีนมีลมฟ้าอากาศส่วนใหญ่อยู่ในเขต ลมมรสุม การที่เมืองจีนมีพื้นที่กว้างใหญ่ทั้งทางเนื้อที่ และลักษณะภูมิประเทศทำให้เมืองจีนมีภูมิอากาศที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น (Smile Campus International, ม.ป.ป.)

สภาพภูมิศาสตร์ของมณฑลอานฮุย

ลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง

มณฑลอานฮุยตั้งอยู่บนพื้นที่เขตทิศตะวันออกของประเทศจีน ทางด้านทิศตะวันออกติดกับมณฑลเจียงซูและมณฑลเจอเจียง ทิศตะวันตกติดกับมณฑลหูเป่ยและมณฑลเหอหนาน ทิศใต้ติดกับมณฑลเจียงซี ทิศเหนือติดกับมณฑลซานตง ซึ่งใกล้บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซีเกียงและแม่น้ำหวยเหอ มีพื้นที่รวม ทั้งสิ้น 139,600 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.45 ของพื้นที่ประเทศจีน ประกอบด้วยเมืองทั้งสิ้น 16 เมือง คือ นครเหอเฟย์ หวายเป่ย สู้โจว ป่อโจว เป๋งปู้ ฟู่หยาง หวายหนาน ฉูโจว ลู่อัน หม่าอันซาน อู๋หู ซวนเฉิง ถงหลิ่ง ฉื่อโจว อันชิ่ง และหวางซาน (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน, 2558)

ประชากร

ในปี 2557 มณฑลอานฮุยมีจำนวนประชากรราว 69.36 ล้านคน แบ่งเป็นประชากรชายจำนวน 36.10 ล้านคน และประชากรหญิงจำนวน 33.26 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 52.05 และ 47.95 ตามลำดับ โดยประชากรกว่าร้อยละ 50.85 อาศัยอยู่ในเขตชนบทและร้อยละ 49.15 อาศัยอยู่ในเขตเมือง ทั้งนี้มีอัตราการเกิดของประชากรทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 12.86 และอัตราการตายที่ร้อยละ 5.89 และเนื่องจากมณฑลอานฮุยได้ชื่อว่าเป็นมณฑลที่มีความยากจนที่สุดในภาคตะวันออกของจีน ด้วยเหตุนี้จึงมีแรงงานไหลออกจากมณฑลอานฮุยไปทำงานที่มณฑลใกล้เคียง เช่น งานก่อสร้าง และงานที่ใช้แรงงานอื่น ๆ มีการประมาณการณ์ว่ามีแรงงานที่อพยพไปทำงานในเขตมณฑลอื่น ๆ ในประเทศจีนกว่า 9 ล้านคน ทั้งนี้ประชากรกว่าร้อยละ 39.1 ทำงานในภาคการการบริการร้อยละ 32.8 ทำงานในอุตสาหกรรมภาคการเกษตร และที่เหลือร้อยละ 28.1

ทำงานในอุตสาหกรรมภาคผลิต โดยมีอัตราการว่างงานของประชากรเขตเมืองอยู่ที่ร้อยละ 3.2 (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน, 2558)

ภูมิอากาศ

มณฑลอานฮุยตั้งอยู่ในเขตมรสุมร้อนเอเชียเหนือ แบ่งเป็น 4 ฤดูกาล คือ ฤดูหนาว ใบไม้ผลิ ฤดูร้อน และฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงระยะเวลาค่อนข้างสั้น ในขณะที่ฤดูหนาวและฤดูร้อนค่อนข้างยาว เฉลี่ยอุณหภูมิตลอดทั้งปี 14-17 องศาเซลเซียส โดยมีอุณหภูมิสูงสุด 27.1 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 3.8 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 800-1800 มิลลิเมตร ปริมาณน้ำฝนสูงถึง 636.8 มิลลิเมตรในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยจีน, 2558)

ภาพที่ 2.1 แผนที่มณฑลอานฮุย

ที่มา : China FactTours (ม.ป.ป)

2.3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไอศวรรยา กิจพ่อค้า (2562) ได้จัดทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในเมืองเฉิงตู ของสาธารณรัฐประชาชนจีน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่ตั้งและลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมและศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในเมืองเฉิงตู ของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีวิธีการศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิและวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ สื่อออนไลน์ แผนที่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า แหล่งท่องเที่ยวในเมืองเฉิงตูมีจำนวนมาก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงในเมืองเฉิงตู 10 แห่ง ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวมีลักษณะที่ตั้งและปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันไป เมืองเฉิงตูมี

ลักษณะภูมิประเทศแบบแอ่งกระทะ ล้อมรอบด้วยภูเขา ภูมิอากาศแบบเขตกึ่งร้อนชื้น ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การไปท่องเที่ยว คือช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง อีกทั้งบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยว เช่น ด้านที่พักมีจำนวนมากหลากหลายรูปแบบ ร้านอาหารที่หลากหลาย มีร้านขายของที่ระลึกบริเวณแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งการคมนาคมที่สะดวกสบายสามารถเดินทางโดยรถยนต์ รถบัส รถไฟ หรือ รถโดยสารประจำทาง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวจึงเป็นสิ่งดึงดูดที่ทำให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้ความสนใจมาท่องเที่ยวบริเวณเมืองเฉิงตูเป็นจำนวนมาก

กันตณัช หู้เต็ม (2562) ได้เขียนสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัจจัยดูดและองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเมืองชิงเต่าสาธารณรัฐประชาชนจีน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยดูดการท่องเที่ยวของเมืองชิงเต่า และเพื่อศึกษาองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเมืองชิงเต่า โดยมีวิธีการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร สื่อพิมพ์ต่าง ๆ อาทิ หนังสือ บทความจากวารสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า เมืองชิงเต่ามีปัจจัยดูดหลายปัจจัยที่เป็นสาเหตุสำคัญให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวที่เมืองชิงเต่า และมีองค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวครบทุกด้านและมีคุณภาพตามองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ถือเป็นเมืองที่น่าเดินทางไปท่องเที่ยวเพราะมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ทั้งด้านการคมนาคมขนส่งหลากหลายเส้นทาง ด้านที่พักใกล้แหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านอาหารและภัตตาคารหลายประเภทและชนิด ด้านบริการนำเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ด้านร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง ด้านความปลอดภัย ด้านการอำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง ด้านการจัดบริการอื่น ๆ และด้านการเผยแพร่โฆษณา สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวและทำให้เมืองชิงเต่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี

ธพนร สุขพิริยะประทีป (2563) ได้จัดทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเส้นทางเชิงธรรมชาติใน เมืองลี่เจียง ประเทศจีน” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยว แหล่งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและสิ่งสนับสนุนทางการท่องเที่ยวภายในเมืองลี่เจียง เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมไปถึงศึกษาศักยภาพ โอกาสและอุปสรรค เพื่อจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียง โดยวิธีการศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย บทความของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา และเทคนิคทางแผนที่ ผลการศึกษาพบว่า แหล่งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียง มีจำนวนทั้งหมด 9 แห่ง ได้แก่ ภูเขาหิมะมังกรหยก ทุ่งหญ้าหยุนซันผิง หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน เหวินไห่ อุทยานน้ำหยก โค้งแรกแม่น้ำแยงซี

หุบเขาเสือกระโจน ทะเลสาบลาซื่อและทะเลาบหลูกู จากการที่ลักษณะที่ตั้งของลี่เจียงมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย มีสภาพอากาศอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15-20 องศาเซลเซียส ทำให้อากาศค่อนข้างเย็นสบายตลอดทั้งปีไม่เป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวคือ ช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง แต่เนื่องจากมีสภาพอากาศส่วนใหญ่ที่ค่อนข้างอบอุ่น จึงทำให้สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ลี่เจียงได้ตลอดทั้งปี ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียงได้ 2 เส้นทาง ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยเส้นทางแรกใช้เวลา 7 วัน 6 คืน และเส้นทางที่ 2 ใช้เวลาในการท่องเที่ยว 4 วัน 3 คืน ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติจำนวน 9 แห่ง และ 4 แห่งตามลำดับ

ศิริการต์ สุวรรรขจร (2563) ได้จัดทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในภูมิภาคชูบุ ประเทศญี่ปุ่น” การศึกษาครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในภูมิภาคชูบุ ประเทศญี่ปุ่น และเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติประกอบกับกิจกรรมที่น่าสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ โดยศึกษาจากการรวบรวมและศึกษาข้อมูลทุติยภูมิจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ บทความ เอกสาร แผนที่ สารนิพนธ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า ภูมิภาคชูบุ ประเทศญี่ปุ่น มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ 3 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านที่ตั้ง ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ และปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้ ส่งผลให้ภูมิภาคมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงามจำนวนมาก อาทิ ภูเขาไฟฟูจิ หน้าผาโทจินโบะ เกาะซาโดะ เส้นทางเจแปนแอลป์ทาเทยามะ-คุโรเบะ ชายหาดจิริฮามะ หุบเขาโซเซนเคียว เป็นต้น นอกจากนี้แต่ละสถานที่ยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจตลอดทั้งปี โดยกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในภูมิภาคชูบุได้แก่ 1) เส้นทางเดินป่าควบคู่กับเส้นทางปีนเขา เนื่องจากชูบุเป็นภูมิภาคที่มีแนวเทือกเขาครอบคลุมหลายจังหวัดในภูมิภาค ทั้งยังสามารถชมพืชพรรณตลอดเส้นทาง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวนิยมมาในฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วง 2) จุดชมใบไม้เปลี่ยนสีในหุบเขาหรือป่า 3) จุดชมซากุระสายพันธุ์หายากหลายสถานที่ที่เป็นไฮไลท์ของการท่องเที่ยวในฤดูใบไม้ผลิ 4) เกาะ อ่าว หาด และทะเลสาบที่เป็นสถานที่ยอดนิยมในการเดินชมทัศนียภาพของธรรมชาติทั่วภูมิภาคชูบุ 5) แหล่งบ่อน้ำพุร้อนธรรมชาติที่มีจำนวนมากกระจายอยู่ทั่วภูมิภาค ทำให้หลายจังหวัดมีเมืองออนเซ็นที่มีชื่อเสียง และลานสกีที่เปิดในฤดูหนาว

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

สารนิพนธ์เรื่องสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ ในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน มีการกำหนดแนวทางและขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

3.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลอานฮุย จากเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมณฑลอานฮุย จากเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.1.3 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและกิจกรรมในสถานที่ท่องที่ยวในมณฑลอานฮุย จากเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.2 วิธีการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน ได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ บทความวิจัย สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ โดยมีภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน

3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลเรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ซึ่งได้แก่ ที่ตั้ง ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาเชื่อมโยงกับมณฑลอานฮุย จากนั้นนำเสนอออกมาในรูปแบบการเขียนเชิงบรรยาย และแผนที่แสดงข้อมูลของภูมิศาสตร์ของมณฑลอานฮุย

3.3.2 การศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประกอบกับแผนที่ และกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยงทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย จากนั้นนำเสนอออกมาในรูปแบบการเขียนเชิงบรรยาย และแผนที่แสดงข้อมูลของภูมิศาสตร์ของมณฑลอานฮุย ซึ่งในหัวข้อนี้ จะวิเคราะห์โดยการจัดประเภทสถานที่ท่องเที่ยวตามลักษณะภูมิประเทศของมณฑลอานฮุย ได้แก่ ภูเขา เทือกเขา หุบเขา น้ำตกและแหล่งน้ำบริสุทธิ์ เป็นต้น

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.4.1 หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

3.4.2 คอมพิวเตอร์

3.4.3 Ipad

3.4.4 Microsoft Office 2020

4.3.5 อินเทอร์เน็ต

3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

การศึกษาวิจัยปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน และศึกษาศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

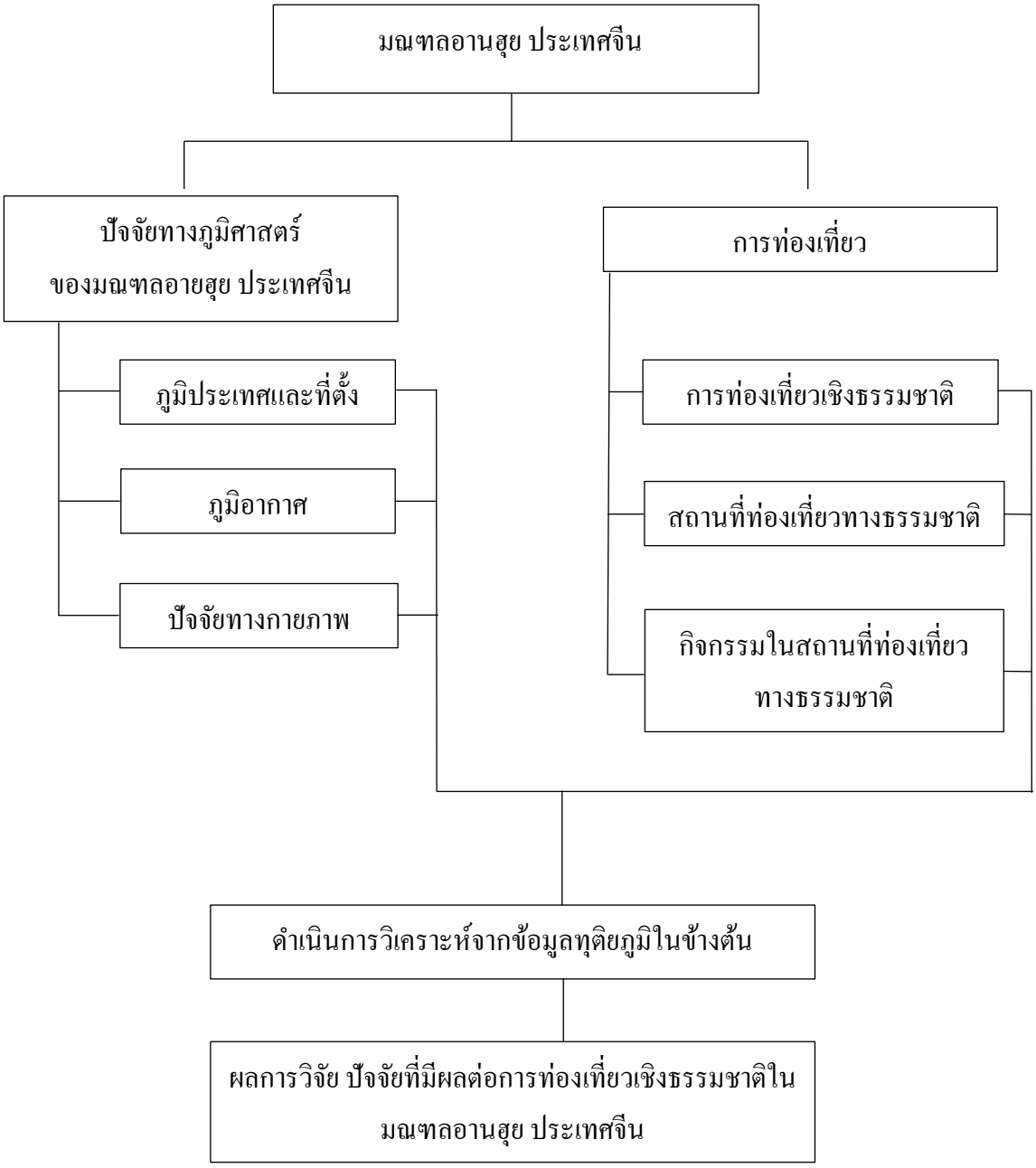

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ที่มา : ผู้วิจัย (2564)

บทที่ 4
ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษาปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์และข้อมูลทั่วไปของมณฑลอานฮุย ประเทศจีน ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

4.1 ปัจจัยด้านที่ตั้ง

ที่ตั้งด้านภูมิศาสตร์ ประเทศจีน ตั้งอยู่บริเวณซีกโลกเหนือในทวีปเอเชียตะวันออก ทางฝั่งตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก มณฑลอานฮุย เป็น 1 ใน 22 มณฑลของประเทศจีน ตั้งอยู่บนพื้นที่เขตทิศตะวันออกของประเทศจีน ณ พิกัด ละติจูด 31 องศา 50 ลิปดา 0 ฟิลิปดาเหนือ ลองจิจูด 117 องศา 0 ลิปดา 0 ฟิลิปดาตะวันออก (31° 50′ 0″ N, 117° 0′ 0″ E) ทางด้านทิศตะวันออกติดกับมณฑลเจียงซูและมณฑลเจอเจียง ทิศตะวันตกติดกับมณฑลหูเปยและมณฑลเหอหนาน ทิศใต้ติดกับมณฑลเจียงซี ทิศเหนือติดกับมณฑลซานตง

ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลอานฮุย
ที่มา : Wikipedia (2564)

มณฑลอานฮุย ประกอบด้วยเมืองทั้งสิ้น 16 เมือง คือ นครเหอเฝย์ หวายเป่ย สู้โจว ป๋อโจว เปิ้งปู้ ฟู่หยาง หวายหนาน ฉูโจว ลิ่วอัน หม่าอันซาน หวู่หู ซวนเฉิง ถงหลิ่ง ฉี่อโจว อันชิ่ง และหวางซาน

ภาพที่ 4.2 แผนที่แสดงที่ตั้งเมืองในมณฑลอานฮุย

ที่มา : cfguide.cn (2564)

4.2 ปัจจัยด้านภูมิประเทศ

มณฑลอานฮุย มีภูมิประเทศที่ค่อนข้างหลากหลาย ทางตอนเหนือของมณฑลเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบจีนตอนเหนือ พื้นที่ตอนกลางตอนเหนือเป็นส่วนหนึ่งของลุ่มน้ำห้วยเหอ พื้นที่ราบทั้งสองนี้ เป็นพื้นที่ ๆ มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น ทางตอนใต้แผ่นดินมีความไม่เสมอกันอยู่มาก

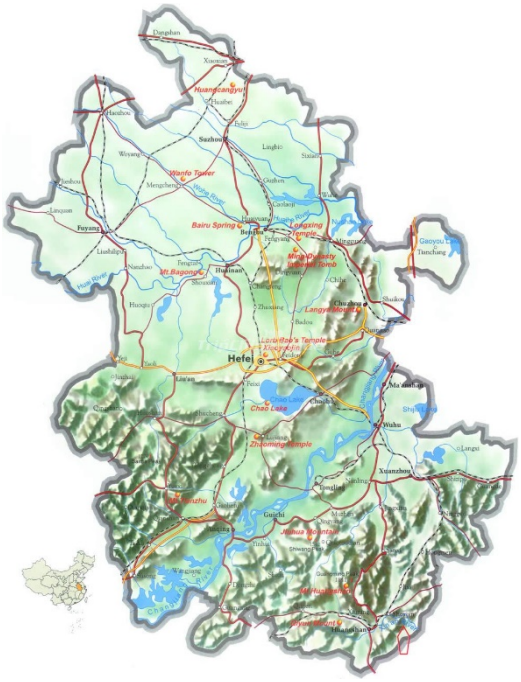

ภาพที่ 4.3 แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมณฑลอานฮุย

ที่มา : tripchinaguide.com (2565)

โดยมีเทือกเขา Dabie Mountains ครอบครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของมณฑลอานฮุยในทางตะวันตกเฉียงใต้ และมีเทือกเขาและแนวเขาหลายจุดที่ตัดผ่านทางตะวันออกเฉียงใต้ มียอดเขาสูงสุด คือ ยอดเขาดอกบัว ซึ่งมีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,873 เมตรเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาหวงซานทางตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลอานฮุย

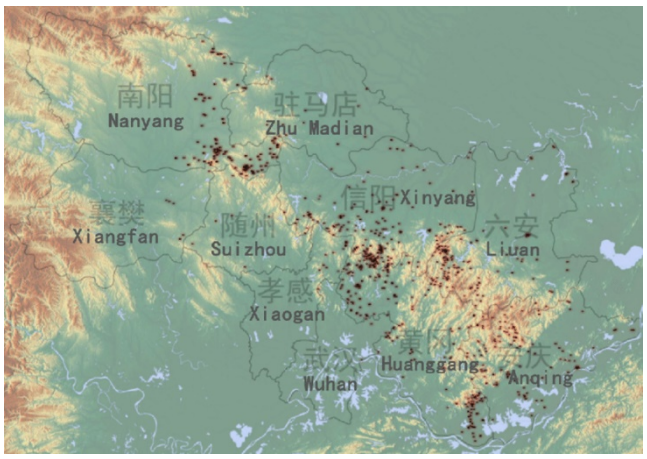

ภาพที่ 4.4 ที่ตั้งของเทือกเขา Dabie

ที่มา : researchgate.net (2565)

แม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ ห้วยเหอทางตอนเหนือ และแม่น้ำแยงซีทางตอนใต้ ทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดคือทะเลสาบ Chaohu ตั้งอยู่ใจกลางจังหวัด มีเนื้อที่ประมาณ 800 ตารางกิโลเมตร ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดใกล้แม่น้ำแยงซีมี ทะเลสาบหลายแห่งเช่นกัน

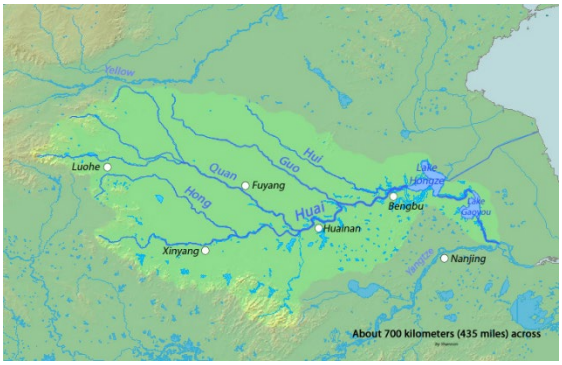

ภาพที่ 4.5 แผนที่แม่น้ำห้วยเหอ

ที่มา : Wikipedia (2565)

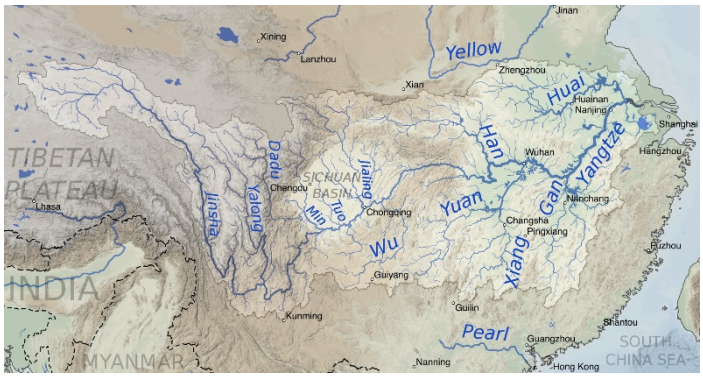

ภาพที่ 4.6 แผนที่แม่น้ำแยงซี

ที่มา : Wikipedia (2565)

ภาพที่ 4.7 ทะเลสาบ Chaohu

ที่มา : researchgate.net (2565)

ภาพที่ 4.8 แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมณฑลอานฮุย

ที่มา : hiddenchina.net (2564)

4.2.1 ภูมิประเทศของนครเหอเฟย์（合肥）

เมืองเหอเฝย เป็นเมืองหลวงและเมืองที่ใหญ่ที่สุดของมณฑลอานฮุย พื้นที่ทั้งหมดของเมืองประมาณ 11,400 ตารางกิโลเมตร เป็นเมืองระดับจังหวัดเป็นศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของมณฑลอานฮุย อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลของเมือง มีเขตเมือง 4 เขต 4 มณฑล และเมืองระดับเขต 1 มือง ได้แก่ เขต Feidong, Feixi, Changfeng และ Lujiang, Yaohai, Luyang, Shushan และ Baohe และเมือง Chaohu ตั้งอยู่ทางตอนกลางของมณฑลอานฮุย มีพรมแดนติดกับเมืองหวายหนานทางทิศเหนือ เมืองฉูโจวไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เมืองหวู่หูไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เมืองถงหลิ่งไปทางทิศใต้ เมืองอันชิ่งไปทางตะวันตกเฉียงใต้ และลิ่วอันไปทางทิศตะวันตก เมืองเหอเฝย เป็นศูนย์กลางการสื่อสารตามธรรมชาติตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทะเลสาบ Chaohu และตั้งอยู่บนอานเตี้ย ๆ ข้ามส่วนขยายทางตะวันออกเฉียงเหนือ ของเทือกเขา Dabie ซึ่งเป็นจุดแบ่งระหว่างแม่น้ำหวยเหอและแยงซี

เหอเฟย์เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งที่ครอบคลุมในประเทศจีน สามารถเข้าถึงการคมนาคมทุกประเภทได้อย่างง่ายดาย ทั้งรถไฟความเร็วสูง ทางด่วน สนามบินนานาชาติ และการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ สถานีรถไฟความเร็วสูงเหอเฟยหนาน (เหอเฟยใต้) เป็นหนึ่งในสี่ศูนย์กลางการรถไฟหลักในภาคตะวันออกของจีน

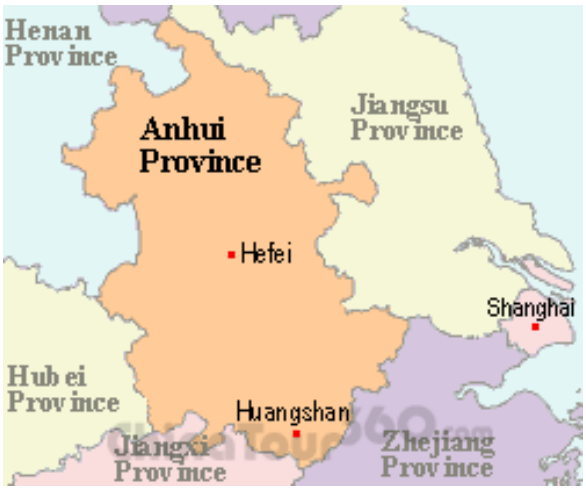

ภาพที่ 4.9 แผนที่แสดงเมืองเหอเฟย์ในมณฑลอานฮุย
ที่มา : Chinatour360.com (2564)

ภาพที่ 4.10 แผนที่ภูมิประเทศเมืองเหอเฟย์
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.2 ภูมิประเทศของเมืองหวายเป่ย（淮北）

เมืองหวายเป่ย ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของมณฑลอานฮุย ครอบคลุมพื้นที่ 2,741 ตารางกิโลเมตร มีเขต Xiangshan, Duji District, Lieshan District และ Suixi County ภายใต้เขตอำนาจศาล มีพรมแดนติดกับเมืองเมืองสู้โจวทางทิศตะวันออก เมืองเปิ้งปู้ทางทิศใต้ เมืองป่อโจวไปทางทิศตะวันตก และเมืองหวายหนานไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ และติดกับมณฑลเจียงซูไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเมืองที่มีทรัพยากรเป็นฐานและเป็นเมืองอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่กำลังเติบโต

นอกจากนี้ยังเป็นสมาชิกที่สำคัญของเขตเศรษฐกิจภาคกลางและเมืองหลักของเขตเศรษฐกิจฮ่วยไห่และเป็นหนึ่งในฐานการผลิตถ่านหินที่สำคัญสิบสามแห่งในประเทศจีน

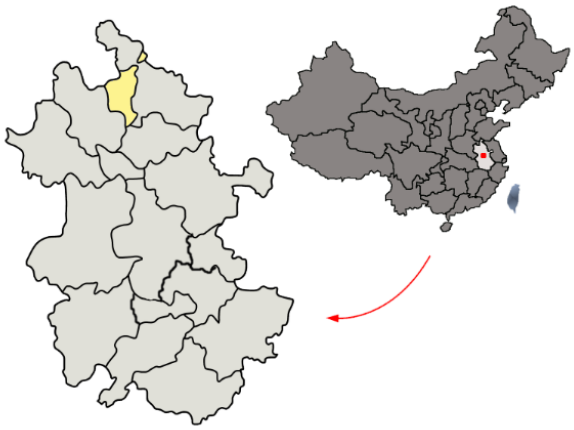

ภาพที่ 4.11 แผนที่แสดงของเมืองหวายเป่ย

ที่มา : Wikipedia (2564)

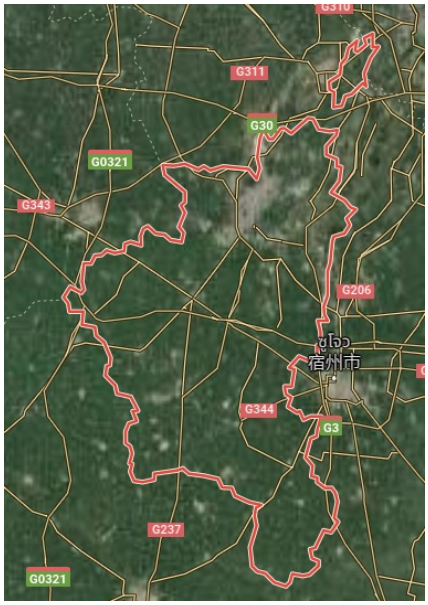

ภาพที่ 4.12 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวายเป่ย

ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.3 ภูมิประเทศของเมืองสู้โจว（宿州市）

เมืองสู้โจว เปรียบเสมือนเป็นประตูทิศเหนือของมณฑลอานฮุย มีพื้นที่รวมประมาณ 9,787 ตารางกิโลเมตร เป็นเมืองที่ประกอบด้วย 1 เขต และ 4 มณฑล ได้แก่ เทศมณฑลต่างซาน เทศมณฑลเซียวเซียน เทศมณฑลหลิงปี่ เทศมณฑลซิเซียน และเขตหย่งเฉียว มีพื้นที่ติดกับเมืองฮ่วยอัน ของมณฑลเจียงซู, เมืองเฮเซของมณฑลซานตง และเมืองซางชิว ของมณฑลเหอหนาน และในเส้นทางเก่าแก่ของแม่น้ำเหลืองในเขตเสี่ยวเซียนและเขตเทศมณฑลตงซานเป็นพื้นที่ผลิตผลไม้ที่ใหญ่ที่สุด มีผลผลิตข้าวสาลี ข้าวโพด และถั่วลิสงเป็นอันดับหนึ่ง

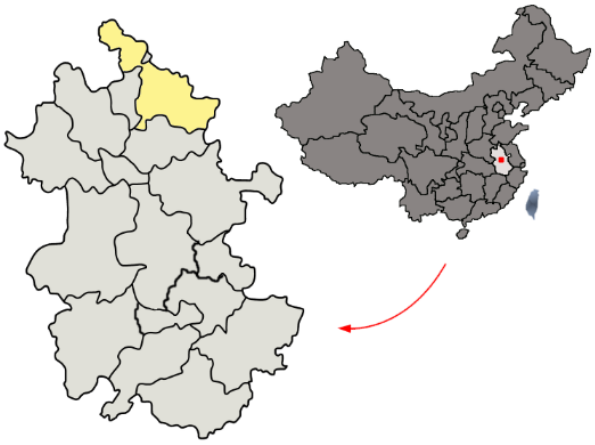

ภาพที่ 4.13 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองสู้โจว
ที่มา : Wikipedia (2564)

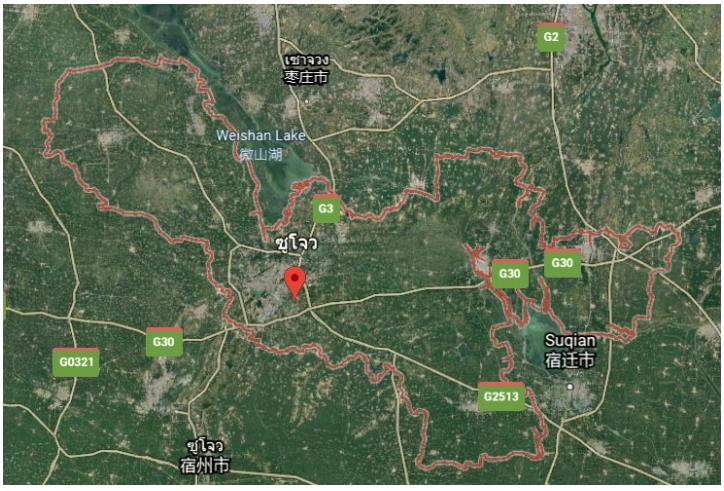

ภาพที่ 4.14 แผนที่ภูมิประเทศเมืองสู้โจว
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.4 ภูมิประเทศของเมืองป๋อโจว（亳州市）

เมืองป๋อโจว ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลอานฮุย มีพื้นที่รวมประมาณ 8,521 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 1 เขตและ 3 มณฑล ได้แก่ Guoyang, Mengcheng, Lixin Counties และ Qiaocheng District มีพรมแดนติดกับเมืองหวายเป่ย ทางตะวันออกเฉียงเหนือ, เมืองเป้งปู้ ทางตะวันออกเฉียงใต้, เมืองหวายหนาน ไปทางทิศใต้, เมืองฟู่หยาง ทางตะวันตกเฉียงใต้ และติดกับมณฑลเหอหนาน ทางทิศเหนือ

เมืองป๋อโจวยังเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง มีปราชญ์และบุคคลที่มีชื่อเสียงมากมายในประวัติศาสตร์จีนเกิดที่เมืองนี้ รวมทั้ง Laozi ผู้ก่อตั้งลัทธิเต๋า, Hua Tuo แพทย์ผู้มากความสามารถผู้คิดค้น “ผงยาสลบ” และ “หวู่ฉินซี” และเฉิน ตวน ปราชญ์ที่มีชื่อเสียงในราชวงศ์ซ่งที่เชี่ยวชาญด้านกวีนิพนธ์ วรรณกรรม การประดิษฐ์ตัวอักษร การวาดภาพ เป็นต้น ถึงแม้จะเป็นเมืองเล็กๆ แต่ก็เต็มไปด้วยสถานที่ทางประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรม และยังอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะยาสมุนไพร มีการปลูกพืชสมุนไพรมากกว่า 400 สายพันธุ์ และพื้นที่ปลูกถึง 773,300 เฮกตาร์ มีตลาดยาจีนโบราณที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ภาพที่ 4.15 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองป๋อโจว

ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.16 แผนที่ภูมิประเทศเมืองป๋อโจว
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.5 ภูมิประเทศของเมือเปิ้งปู้（蚌埠市）

เมืองเปิ้งปู้ ที่เรียกว่า "เมืองไข่มุก" ตั้งอยู่ทางเหนือของมณฑลอานฮุย มีพื้นที่ประมาณ 5,951 ตารางกิโลเมตร ประกอบไปด้วย 4 เขตและ 3 มณฑล ได้แก่ Huaiyuan County, Wuhe County, Guzhen County, Longzihu District, Bengshan District, Yuhui District และ Huaishang District มีพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นเมืองที่สร้างขึ้นแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ เปิ้งปู้ใหญ่ อยู่บนฝั่งใต้ของแม่น้ำหวยเหอและเปิ้งปู้ เล็ก อยู่บนฝั่งเหนือ Dragon Lake และทางด้านตะวันออกของพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นเมือง

เมืองเปิ้งปู้ มีทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงามมากมายทอดยาวไปตามแม่น้ำหวยเหอ ที่เชื่อมโยงกันด้วยภูเขาและแม่น้ำ ในย่านใจกลางเมืองมีจุดชมวิวต่างๆ เช่น Longzihu Scenic Spot, Hequan Farm, Zhanggongshan Scenic Spot และ Bengbu Sluice Scenic Spot เป็นต้น

ภาพที่ 4.17 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองเปิ้งปู้
ที่มา : Wikipedia (2564)

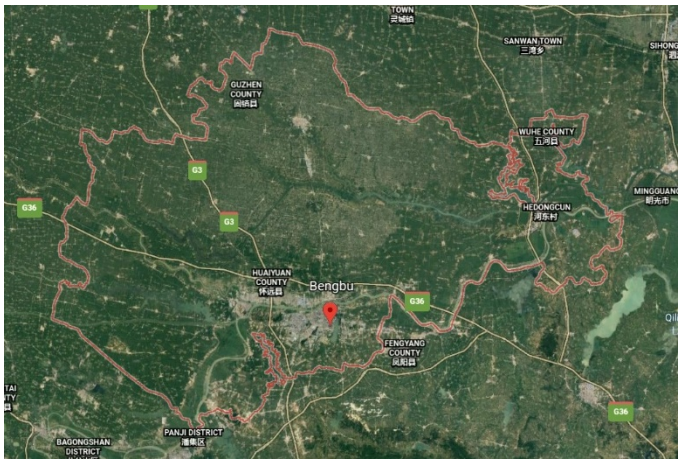

ภาพที่ 4.18 แผนที่ภูมิประเทศเมืองเป๋งปู้

ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.6 ภูมิประเทศของเมืองฟู่หยาง（阜阳市）

เมืองฟู่หยาง ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลอานฮุย ทางตอนใต้ของที่ราบ Huabei มีพื้นที่ประมาณ 10,118 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับเมืองป้อโจว ทางตะวันออกเฉียงเหนือ, เมืองหวายหนาน ทางตะวันออกเฉียงใต้, เมืองลิ่วอัน ทางใต้ และเมืองหวายหนาน ทางด้านอื่น ๆ ทั้งหมด ประกอบไปด้วย 1 เมือง คือ Jieshou, 4 มณฑล ได้แก่ Yingshang, Taihe, Linquan และ Funan และ 3 เขต ได้แก่ Yingzhou, Yingquan และ Yingdong

เมืองฟู่หยางอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ เป็นพื้นที่การผลิตหลักระดับชาติของเมล็ดพืชสินค้า ฝ้าย คุณภาพสูง เนื้อสัตว์และแพะ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นต่างๆ ขึ้นชื่อทั้งในและต่างประเทศ และยังเป็นบ้านเกิดของชนชั้นสูงในสมัยโบราณมากมาย เช่น Guanzhong, Pao Shuya และ Ji Kang กวีผู้ยิ่งใหญ่ในราชวงศ์ซ่ง เป็นต้น

ภาพที่ 4.19 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองฟู่หยาง

ที่มา : Wikipedia (2564)

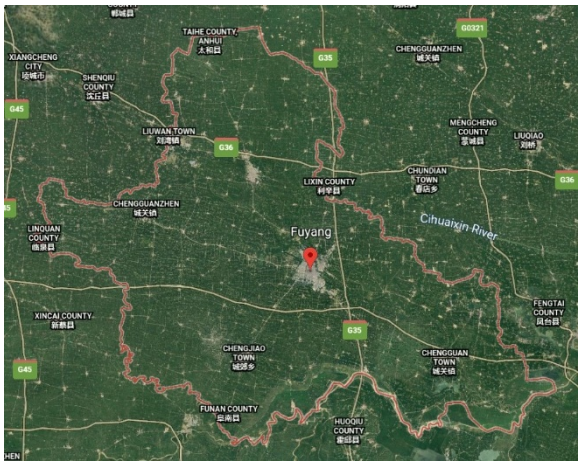

ภาพที่ 4.20 แผนที่ภูมิประเทศเมืองฟู่หยาง

ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.7 ภูมิประเทศของเมืองหวายหนาน (淮南市)

เมืองหวายหนาน ตั้งอยู่กลางแม่น้ำหวยเหอและในมณฑลอานฮุยตอนกลางตอนเหนือตอนกลาง เป็นฐานการผลิตพลังงานที่สำคัญในประเทศจีน มีพื้นที่ประมาณ 5,533 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดกับเมืองหลวงของมณฑลเหอเฟยทางทิศใต้, เมืองลิ่วอัน ทางตะวันตกเฉียงใต้, เมืองฟู่หยาง ทางทิศตะวันตก, เมืองป๋อโจว ทางตะวันตกเฉียงเหนือ, เมืองเปิ้งปู้ ทางตะวันออกเฉียงเหนือ และเมืองฉูโจว ทางทิศตะวันออก แบ่งการปกครองเป็น 5เขตและ 2 มณฑล ได้แก่ มณฑล Fengtai, Shouxian County เขต Datong District, Tianjia'an District, Xiejiaji District, Bagongshan District และ Panji District

ภาพที่ 4.21 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองหวายหนาน

ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.22 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวายหนาน

ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.8 ภูมิประเทศของเมืองฉูโจว （滁州市）

เมืองฉูโจว ตั้งอยู่ในมณฑลอานฮุยตะวันออกและอยู่ทางตะวันตกของสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซี ด้วยพื้นที่รวมประมาณ 13.5 พันตารางกิโลเมตร มีการปกครอง 2 เมือง, 2 เขต และ 4 มณฑล ได้แก่ เมืองเทียนฉาง, เมืองหมิงกวง, มณฑลไหลอัน, มณฑลฉวนเจียว, มณฑลติงหยวน, เขต Fengyang, เขต Langya, และเขต Nanqiao ตั้งอยู่ในจุดที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ดี คือเชื่อมต่อทางตะวันออกกับทางตะวันตกของจีน และมีแม่น้ำและลำธารหลายสายไหลผ่านเมือง พื้นที่เมืองส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ในขณะที่พื้นที่ริมแม่น้ำ Chuhe แม่น้ำ Huaihe และทะเลสาบ Gaoyou เป็นที่ราบ แม่น้ำและเนินเขาสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามของเมืองที่ดึงดูดนักเขียนชื่อดังมากมายตั้งแต่สมัยโบราณ

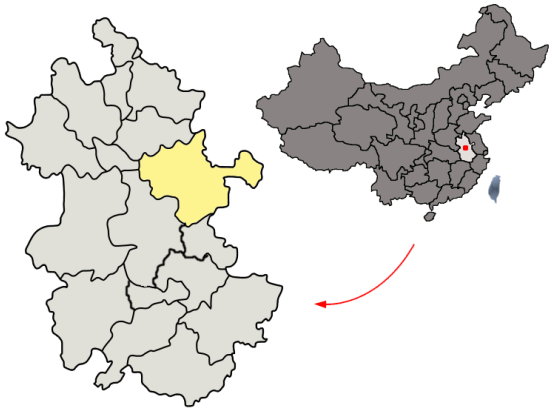

ภาพที่ 4.23 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองฉูโจว

ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.24 แผนที่ภูมิประเทศเมืองฉูโจว
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.9 ภูมิประเทศของเมืองลู่อัน （六安市）

เมืองลู่อัน ตั้งอยู่ทางตะวันตกของมณฑลอานฮุย มีพื้นที่ประมาณ 4,603,585 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดกับมณฑลเหอหนาน ทางตะวันตกเฉียงเหนือและมณฑลหูเป่ย ทางตะวันตกเฉียงใต้ มีเมืองใกล้เคียง คือเมืองหลวงของจังหวัด เหอเฟย ทางทิศตะวันออก, Anqing ทางทิศใต้, Huanggang (Hubei) และ Xinyang (เหอหนาน) ไปทางทิศตะวันตกและ Huainan และ Fuyang ทางทิศเหนือ

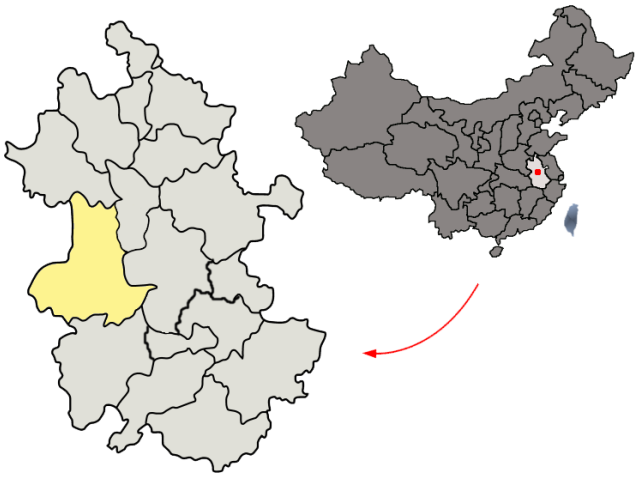

ภาพที่ 4.25 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองลู่อัน
ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.26 แผนที่ภูมิประเทศเมืองลู่อัน
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.10 ภูมิประเทศของเมืองหม่าอันซาน（马鞍山市）

เมืองหม่าอันซาน ตั้งอยู่ในมณฑลอานฮุยตะวันออก ใกล้กับเหอเฟยและหนานจิง เมืองหลวงของมณฑลอานฮุยและมณฑลเจียงซู เป็นเมืองอุตสาหกรรมทอดยาวข้ามผ่านแม่น้ำแยงซี มีพื้นที่ประมาณ 4,049 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น 3 มณฑลและ 3 เขต ได้แก่ Huashan, Yushan, Bowang และ Hanshan, Hexian และ Dangtu มีพรมแดนติดกับ เมืองเหอเฟย์ ไปทางทิศตะวันตก, เมืองอู๋หู ไปทางตะวันตกเฉียงใต้และเมืองนานกิง ของมณฑลเจียงซู ไปทางทิศตะวันออก

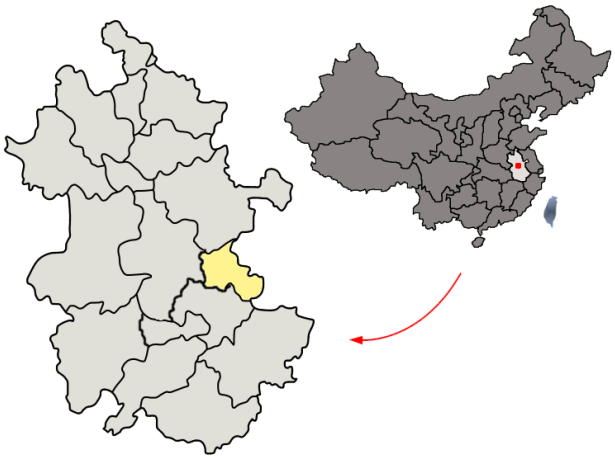

ภาพที่ 4.27 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองหม่าอันซาน
ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.28 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหม่าอันซาน
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.11 ภูมิประเทศของเมืองหวู่หู (芜湖市)

เมืองหวู่หู ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลอานฮุย ด้วยพื้นที่ 6,026 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของแม่น้ำแยงซี มีพรมแดนติดกับเมืองซวนเฉิง ไปทางตะวันออกเฉียงใต้, เมืองฉือโจวและเมืองถงหลิ่ง ไปทางตะวันตกเฉียงใต้, เมืองเหอเฟย์ ไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ, เมืองหม่าอันซาน ทางตะวันออกเฉียงเหนือและมีเมืองหนานจิง มณฑลเจียงซู จังหวัดทางทิศตะวันออกและอยู่ห่างไปทางตะวันตกเฉียงใต้ เมืองหวู่หูมีการ แบ่งการปกครองเป็น 5 เขต, 1 มณฑล และ 1 เมือง ได้แก่ เขต Wuwei, Jinghu, Yijiang, Jiujiang, Wanzhi, Fanchang, Nanling County และ เมือง Wewei

เมืองหวู่หู อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้ออำนวยต่อการทำฟาร์ม ที่ดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับข้าว พืชที่มีน้ำมัน ฝ้าย และอื่นๆ เมืองนี้มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ แม่น้ำแยงซีไหลผ่านเขตแดนทางตะวันตกของเมือง และแม่น้ำชิงอี้ แม่น้ำสุ่ยหยาง และแม่น้ำจางเหอไหลผ่าน นอกเหนือจากทะเลสาบเฮอิชา ทะเลสาบหลงโว และกุย ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำมีมากมายหลากหลาย เช่น ฮิลซ่าแฮร์ริ่ง ซอรี ปู ซึ่งขึ้นชื่อเป็นพิเศษ พื้นที่แถบภูเขาผลิตยาจีนโบราณอันล้ำค่า นั่นคือ เปลือกต้นฮอว์

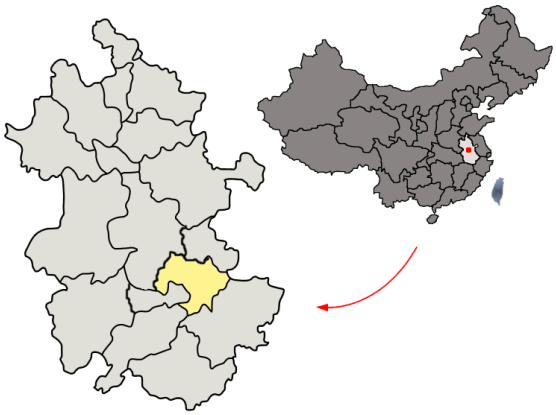

ภาพที่ 4.29 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองหวู่หู

ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.30 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวู่หู

ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.12 ภูมิประเทศของเมืองซวนเฉิง（宣城市）

เมืองซวนเฉิง ตั้งอยู่ในส่วนตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลอานฮุย มีพรมแดนติดกับมณฑลเจียงซูและเจ้อเจียง ครอบคลุมพื้นที่ 12,340 ตารางกิโลเมตร อยู่ทางตอนล่างของแม่น้ำแยงซี มีพรมแดนติดกับ เมืองหวู่หูไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ, เมืองฉื่อโจว ไปทางตะวันตก, เมืองหวงซาน ไปทางตะวันตกเฉียงใต้และเมืองของมณฑลเจ้อเจียง และมณฑลเจียงซู ทางตะวันออกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ

เมืองซวนเฉิง เป็นที่รู้จักในเรื่องโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมมากมาย โดยเฉพาะบทกวีโบราณเกี่ยวกับเมือง เมืองนี้เป็นหนึ่งในฐานที่สำคัญที่สุดของประเทศในการผลิตสมบัติทั้งสี่ของนักวิชาการ ได้แก่ แปรงเขียนและวาดรูป แท่งหมึก แผ่นหมึก และกระดาษซวน และเป็นเมืองท่องเที่ยว ที่มีหมู่บ้านเงียบสงบล้อมรอบด้วยแม่น้ำใสและเนินเขาเขียวขจี มีเขตอนุรักษ์ธรรมชาติแห่งชาติสำหรับจระเข้จีน แห่งเดียวในโลก

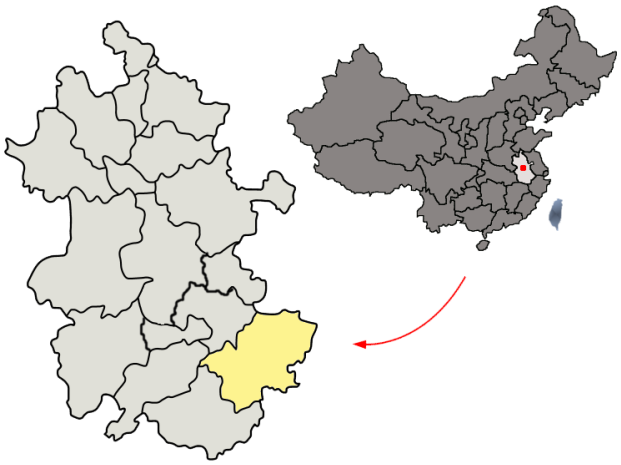

ภาพที่ 4.31 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองซวนเฉิง

ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.32 แผนที่ภูมิประเทศเมืองซวนเฉิง

ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.13 ภูมิประเทศของเมืองถงหลิ่ง (铜陵市)

เมืองถงหลิ่ง ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลอานฮุย ฝั่งด้านขวาริมฝั่งล่างของแม่น้ำแยงซี พื้นที่ประมาณ 3,008 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดกับ เมืองหวู่หู ไปทางตะวันออก, เมืองฉื่อโจว ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ และเมืองอันชิ่ง ไปทางตะวันตก และเมืองถงหลิง เป็นยังเมืองริมแม่น้ำที่มีทรัพยากรธรรมชาติมากมายและมีรากฐานทางอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญ มีแร่โลหะหายากกว่า 30 ชนิด

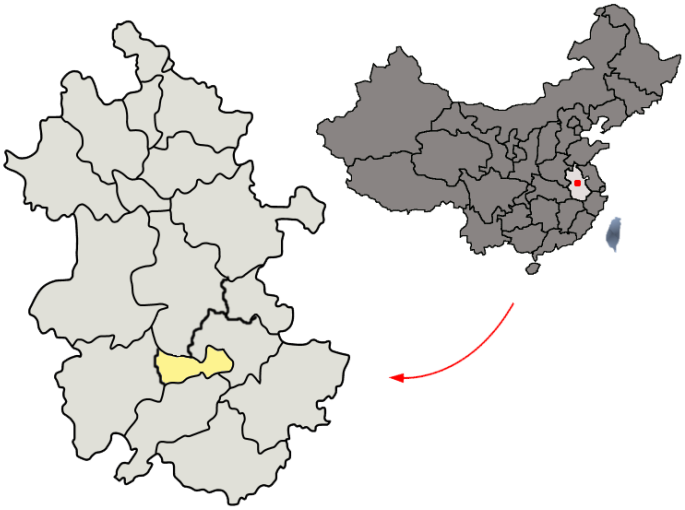

ภาพที่ 4.33 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองถงหลิ่ง
ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.34 แผนที่ภูมิประเทศเมืองถงหลิ่ง
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.14 ภูมิประเทศของเมืองฉื่อโจว（池州市）

เมืองฉื่อโจว อยู่ทางตอนใต้ของมณฑลอานฮุย มีพื้นที่ประมาณ 9,423 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดกับ เมืองอันชิ่ง ทางตะวันตกเฉียงเหนือ, เมืองถงหลิ่งและเมืองหวู่หู ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ, เมืองซวนเฉิง ไปทางตะวันออก, เมืองหวางซาน ไปทางตะวันออกเฉียงใต้ และ, มณฑลเจียงซี ไปทางตะวันตกเฉียงใต้

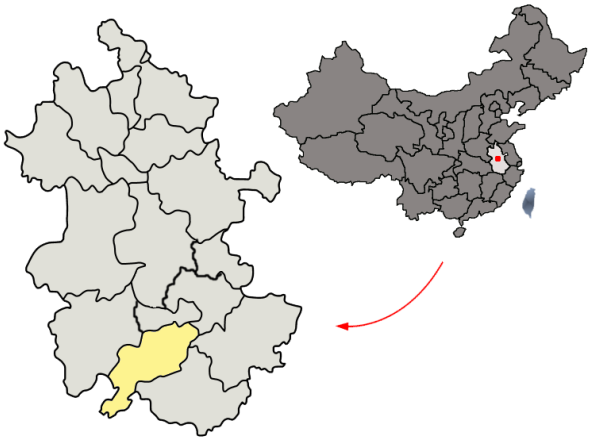

ภาพที่ 4.35 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองฉื่อโจว
ที่มา : Wikipedia (2564)

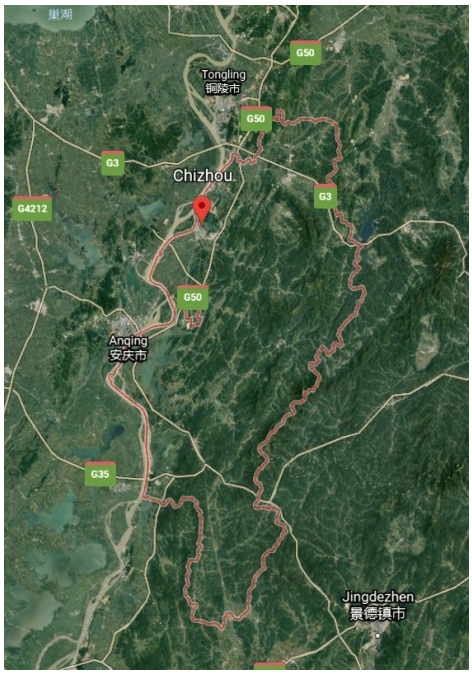

ภาพที่ 4.36 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหม่าฉื่อโจว
ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.15 ภูมิประเทศของเมืองอันชิ่ง（安庆市）

เมืองอันชิ่ง ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลอานฮุย บนฝั่งทางเหนือของแม่น้ำแยงซีตอนล่าง ไปทางทิศเหนือเป็นเทือกเขา Dabie โดยมีพื้นที่ประมาณ 13,589 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดกับ เมืองถงหลิง ไปทางตะวันออก, เมืองฉื่อโจว ไปทางตะวันออกเฉียงใต้, มณฑลเจียงซี ทางทิศใต้, เมืองลู่อัน ไปทางเหนือ และเมืองเหอเฟย์ ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งการปกครองเป็น 3 เขต 5 มณฑล และ 2 เมือง ได้แก่ Tongcheng, Huaining County, Qianshan City, Taihu County, Wangjiang County, Susong County, Yuexi County, Yingjiang District, Daguan District และ Yixiu District

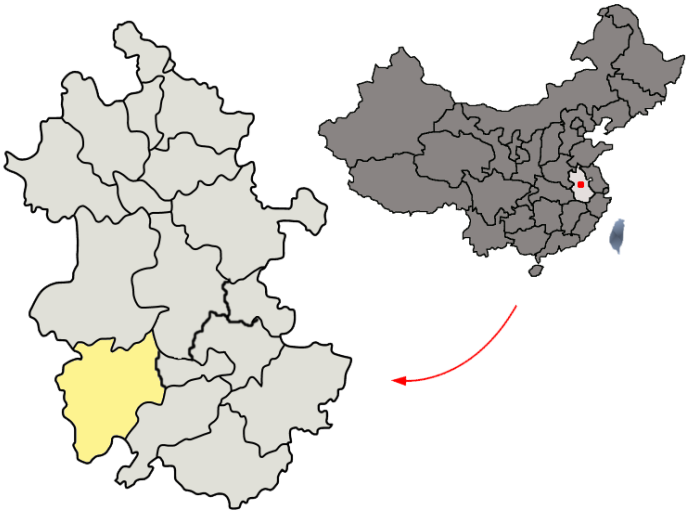

ภาพที่ 4.37 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองอันชิ่ง

ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.38 แผนที่ภูมิประเทศเมืองอันชิ่ง

ที่มา : Google Earth (2564)

4.2.16 ภูมิประเทศของเมืองหวางซาน （黄山市）

เมืองหวางซาน อยู่ทางใต้สุดของมณฑลอานฮุย มีพื้นที่ประมาณ 9,807 ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดกับเมืองฉื่อโจว ทางตะวันตกเฉียงเหนือ, เมืองซวนเฉิง ทางตะวันออกเฉียงเหนือ, มณฑลเจียงซี ทางตะวันตกเฉียงใต้และมณฑลเจ้อเจียง ทางตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจีนหลายแห่ง เช่น ภูเขาหวางซาน

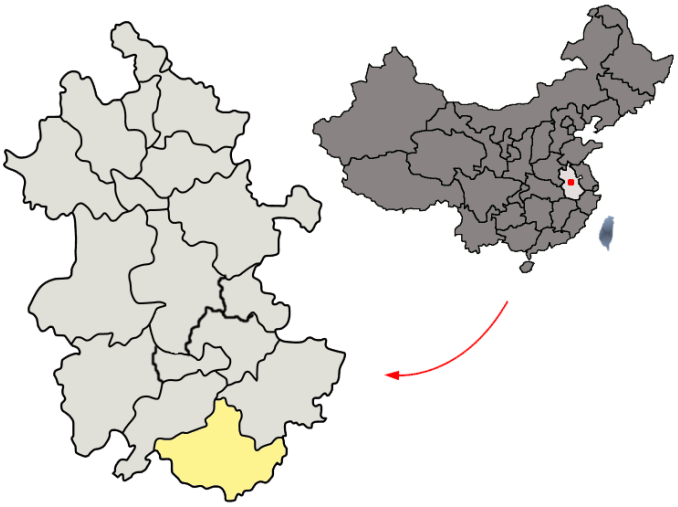

ภาพที่ 4.39 แผนที่แสดงที่ตั้งของเมืองหวางซาน

ที่มา : Wikipedia (2564)

ภาพที่ 4.40 แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวางซาน

ที่มา : Google Earth (2564)

4.3 ปัจจัยด้านภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของประเทศจีน มีลักษณะเป็นแบบมรสุมภาคพื้นทวีป มีหลากหลายรูปแบบ ลมเหนือจะมีอิทธิพลสูงในฤดูหนาว ในขณะที่ลมใต้จะมีบทบาทในฤดูร้อน มณฑลอานฮุยนั้นตั้งอยู่ในเขตมรสุมร้อนเอเชียเหนือ มี 4 ฤดูกาลที่แตงต่างกันอย่างชัดเจน มีฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงระยะเวลาค่อนข้างสั้น ในขณะที่ฤดูหนาวและฤดูร้อนระยะเวลาค่อนข้างยาว โดยตั้งแต่ทางตอนเหนือของมณฑลไปจนถึงทางตอนใต้มณฑล จะมีลักษณะภูมิอากาศแตกต่างกันอย่างชัดเจน ในเมืองที่ตั้งอยู่ทางเหนือของแม่น้ำฮวยเหอจะมีสภาพอากาศแบบมรสุมกึ่งมีความชื้นอบอุ่น ส่วนพื้นที่ทางตอนใต้ของแม่น้ำฮวยเหอจะมีภูมิอากาศแบบมรสุมกึ่งเขตร้อนชื้น

4.3.1 ภูมิอากาศของเมืองเหอเฟย์（合肥）

เมืองเหอเฟย์มีภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้น โดยมีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน อุณหภูมิเฉลี่ยประจำปีของเหอเฟย์คือ 16.19 °C ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม อากาศชื้นและหนาว โดยอุณหภูมิต่ำสุดในเดือนมกราคมลดลงต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง และค่าเฉลี่ยในเดือนมกราคมอยู่ที่ 2.8 °C เป็นเมืองที่ไม่ค่อยมีหิมะ ฤดูใบไม้ผลิจะมีปกติอากาศที่ค่อนข้างดี ฤดูร้อนของเมืองจะมีอากาศร้อนชื้นมาก ในเดือนมิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม และบ่อยครั้งในเดือนกันยายน อุณหภูมิรายวันอาจสูงถึงหรือเกิน 37 °C ฤดูใบไม้ร่วงในเหอเฟย์จะค่อย ๆ เย็นลงและแห้งแล้ง ช่วงเดือนเมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กันยายน และตุลาคมมีอุณหภูมิเฉลี่ยดี เหมาะสมกับการมาท่องเที่ยวมากที่สุด

Climate data for Hefei (1981–2010 normals) [hide]

Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	20.2 (68.4)	27.5 (81.5)	30.4 (86.7)	34.7 (94.5)	36.4 (97.5)	37.8 (100.0)	41.1 (106.0)	41.0 (105.8)	38.6 (101.5)	34.7 (94.5)	30.1 (86.2)	22.5 (72.5)	41.1 (106.0)
Average high °C (°F)	6.9 (44.4)	9.4 (48.9)	14.4 (57.9)	21.1 (70.0)	26.6 (79.9)	29.3 (84.7)	32.2 (90.0)	31.8 (89.2)	27.8 (82.0)	22.5 (72.5)	16.0 (60.8)	9.7 (49.5)	20.6 (69.1)
Daily mean °C (°F)	2.8 (37.0)	5.2 (41.4)	9.8 (49.6)	16.3 (61.3)	21.8 (71.2)	25.3 (77.5)	28.3 (82.9)	27.6 (81.7)	23.3 (73.9)	17.7 (63.9)	11.0 (51.8)	5.2 (41.4)	16.2 (61.1)
Average low °C (°F)	−0.3 (31.5)	1.9 (35.4)	6.1 (43.0)	12.2 (54.0)	17.6 (63.7)	21.7 (71.1)	25.2 (77.4)	24.3 (75.7)	19.8 (67.6)	13.8 (56.8)	7.1 (44.8)	1.6 (34.9)	12.6 (54.7)
Record low °C (°F)	−20.6 (−5.1)	−14.1 (6.6)	−7.3 (18.9)	−0.4 (31.3)	6.2 (43.2)	12.2 (54.0)	17.9 (64.2)	15.8 (60.4)	10.8 (51.4)	1.5 (34.7)	−5.1 (22.8)	−13.5 (7.7)	−20.6 (−5.1)
Average precipitation mm (inches)	42.4 (1.67)	52.3 (2.06)	76.6 (3.02)	81.4 (3.20)	91.1 (3.59)	142.9 (5.63)	173.3 (6.82)	126.0 (4.96)	67.2 (2.65)	57.4 (2.26)	59.4 (2.34)	30.8 (1.21)	1,000.8 (39.41)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	8.2	8.9	11.6	10.3	10.2	10.6	12.1	11.0	7.8	8.5	7.6	6.0	112.8
Average relative humidity (%)	75	74	72	71	71	76	80	81	77	74	74	73	75
Mean monthly sunshine hours	118.7	113.5	138.6	168.0	190.9	165.5	189.2	190.9	153.8	154.4	148.7	135.8	1,868
Percent possible sunshine	38	37	35	42	44	41	46	50	43	46	48	46	43

Source: China Meteorological Administration (precipitation days and sunshine 1971–2000)[16][17]

ภาพที่ 4.41 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองเหอเฟย์

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.2 ภูมิอากาศของเมืองหวายเป่ย（淮北）

เมืองหวายเป่ย มีภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้นที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุม สภาพอากาศที่เมืองนี้อบอุ่นไปทางค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี ช่วงฤดูร้อน จะเป็นอากาศแบบร้อนชื้น มักมีฝนตกชุก ช่วงฤดูหนาวมีระยะเวลาที่สั้น อากาศหนาวและแห้ง โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 15.4 ℃

Climate data for Huaibei (1981–2010) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	18.0 (64.4)	25.4 (77.7)	28.6 (83.5)	34.1 (93.4)	36.9 (98.4)	40.4 (104.7)	39.6 (103.3)	38.0 (100.4)	36.9 (98.4)	34.4 (93.9)	27.7 (81.9)	21.4 (70.5)	40.4 (104.7)
Average high °C (°F)	6.0 (42.8)	9.0 (48.2)	14.1 (57.4)	21.3 (70.3)	26.6 (79.9)	30.8 (87.4)	31.6 (88.9)	30.8 (87.4)	27.2 (81.0)	22.2 (72.0)	14.9 (58.8)	8.2 (46.8)	20.2 (68.4)
Daily mean °C (°F)	1.4 (34.5)	4.1 (39.4)	9.0 (48.2)	15.8 (60.4)	21.2 (70.2)	25.6 (78.1)	27.4 (81.3)	26.6 (79.9)	22.4 (72.3)	16.8 (62.2)	9.6 (49.3)	3.5 (38.3)	15.3 (59.5)
Average low °C (°F)	−2.0 (28.4)	0.4 (32.7)	4.7 (40.5)	11.0 (51.8)	16.4 (61.5)	21.1 (70.0)	24.0 (75.2)	23.4 (74.1)	18.5 (65.3)	12.5 (54.5)	5.6 (42.1)	−0.1 (31.8)	11.3 (52.3)
Record low °C (°F)	−12.0 (10.4)	−14.0 (6.8)	−7.3 (18.9)	0.1 (32.2)	6.2 (43.2)	13.3 (55.9)	17.1 (62.8)	13.9 (57.0)	9.1 (48.4)	0.3 (32.5)	−7.2 (19.0)	−14.0 (6.8)	−14.0 (6.8)
Average precipitation mm (inches)	16.4 (0.65)	19.7 (0.78)	33.5 (1.32)	36.2 (1.43)	78.2 (3.08)	102.7 (4.04)	243.8 (9.60)	153.2 (6.03)	68.8 (2.71)	45.0 (1.77)	29.6 (1.17)	14.9 (0.59)	842 (33.17)
Average relative humidity (%)	66	63	63	63	66	67	79	81	74	68	67	66	69
Source: China Meteorological Administration[2]													

ภาพที่ 4.42 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวายเป่ย

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.3 ภูมิอากาศของเมืองสู้โจว（苏州）

เมืองสู้โจว มีภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้นซึ่งได้รับอิทธิพลจากมรสุม โดยมีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน ฤดูหนาวอากาศหนาวเย็นและชื้น โดยอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำในเดือนมกราคมลดลงต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง อุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนมกราคมคือ 0.8 ℃ ฤดูร้อนโดยปกติจะร้อนและชื้น โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ 27.3 ℃ ค่าเฉลี่ยรายปีอยู่ที่ 14.73 ℃ ในขณะที่ปริมาณน้ำฝนรายปีเฉลี่ยอยู่ที่ 840 มิลลิเมตร (33 นิ้ว) ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม

Climate data for Suzhou (1971–2000) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	20.1 (68.2)	25.2 (77.4)	30.0 (86.0)	34.3 (93.7)	37.6 (99.7)	40.3 (104.5)	40.9 (105.6)	38.2 (100.8)	37.1 (98.8)	35.1 (95.2)	30.0 (86.0)	22.1 (71.8)	40.9 (105.6)
Average high °C (°F)	6.1 (43.0)	8.5 (47.3)	13.6 (56.5)	21.0 (69.8)	26.5 (79.7)	30.7 (87.3)	31.8 (89.2)	31.1 (88.0)	27.1 (80.8)	22.0 (71.6)	14.9 (58.8)	8.7 (47.7)	20.2 (68.3)
Daily mean °C (°F)	0.8 (33.4)	3.0 (37.4)	8.0 (46.4)	15.0 (59.0)	20.5 (68.9)	25.2 (77.4)	27.3 (81.1)	26.6 (79.9)	22.0 (71.6)	16.2 (61.2)	9.1 (48.4)	3.0 (37.4)	14.7 (58.5)
Average low °C (°F)	−3.2 (26.2)	−1.1 (30.0)	3.2 (37.8)	9.6 (49.3)	15.0 (59.0)	20.3 (68.5)	23.7 (74.7)	23.1 (73.6)	18.0 (64.4)	11.6 (52.9)	4.6 (40.3)	−1.2 (29.8)	10.3 (50.5)
Record low °C (°F)	−13.2 (8.2)	−18.1 (−0.6)	−8.2 (17.2)	−1.8 (28.8)	5.3 (41.5)	12.0 (53.6)	16.8 (62.2)	15.5 (59.9)	7.2 (45.0)	−0.5 (31.1)	−7.7 (18.1)	−18.7 (−1.7)	−18.7 (−1.7)
Average precipitation mm (inches)	19.3 (0.76)	27.2 (1.07)	45.7 (1.80)	51.7 (2.04)	64.3 (2.53)	115.4 (4.54)	218.2 (8.59)	115.7 (4.56)	81.8 (3.22)	56.4 (2.22)	29.2 (1.15)	14.0 (0.55)	838.9 (33.03)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	4.7	6.2	7.9	7.5	7.8	9.7	13.6	10.7	8.4	7.7	6.0	4.2	94.4
Source: Weather China													

ภาพที่ 4.43 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองสู้โจว

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.4 ภูมิอากาศของเมืองป๋อโจว（亳州）

เมืองป๋อโจวมีสภาพอากาศกึ่งเขตร้อนชื้นที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุม โดยมีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยรายปีอยู่ที่ 15.06 °C ฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ยจะอยู่ที่ 0.9 °C ในเดือนมกราคม ฤดูหนาวอากาศชื้นและเย็น (แต่ปริมาณฝนยังน้อย) ในขณะที่ฤดูร้อนจะร้อนและชื้น ปริมาณน้ำฝนกระจุกตัวมากในเดือนที่อากาศอบอุ่น เนื่องจากปริมาณน้ำฝนมากกว่าครึ่งประจำปีเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ด้วยเปอร์เซ็นต์แสงแดดที่เป็นไปได้รายเดือนตั้งแต่ 46% ในเดือนมกราคมและมีนาคมถึง 54% ในเดือนพฤษภาคม เมืองนี้จึงได้รับแสงแดดสดใส 2,242 ชั่วโมงต่อปี

Climate data for Bozhou (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	22.6 (72.7)	26.6 (79.9)	29.1 (84.4)	34.9 (94.8)	39.1 (102.4)	41.3 (106.3)	42.1 (107.8)	40.6 (105.1)	37.0 (98.6)	35.0 (95.0)	29.9 (85.8)	21.1 (70.0)	42.1 (107.8)
Average high °C (°F)	6.0 (42.8)	9.2 (48.6)	14.5 (58.1)	21.6 (70.9)	27.0 (80.6)	31.4 (88.5)	32.0 (89.6)	30.9 (87.6)	27.2 (81.0)	22.2 (72.0)	14.8 (58.6)	8.1 (46.6)	20.4 (68.7)
Daily mean °C (°F)	0.9 (33.6)	3.9 (39.0)	8.9 (48.0)	15.7 (60.3)	21.2 (70.2)	25.8 (78.4)	27.5 (81.5)	26.4 (79.5)	22.0 (71.6)	16.3 (61.3)	9.1 (48.4)	3.0 (37.4)	15.1 (59.1)
Average low °C (°F)	−2.8 (27.0)	−0.2 (31.6)	4.3 (39.7)	10.4 (50.7)	15.8 (60.4)	20.8 (69.4)	23.8 (74.8)	22.9 (73.2)	17.8 (64.0)	11.6 (52.9)	4.8 (40.6)	−0.9 (30.4)	10.7 (51.2)
Record low °C (°F)	−18.3 (−0.9)	−20.6 (−5.1)	−11.3 (11.7)	−3.0 (26.6)	3.9 (39.0)	11.6 (52.9)	16.6 (61.9)	13.8 (56.8)	4.5 (40.1)	−1.2 (29.8)	−8.8 (16.2)	−17.5 (0.5)	−20.6 (−5.1)
Average precipitation mm (inches)	17.3 (0.68)	20.0 (0.79)	32.5 (1.28)	38.8 (1.53)	71.4 (2.81)	101.6 (4.00)	220.0 (8.66)	136.2 (5.36)	79.2 (3.12)	45.4 (1.79)	30.1 (1.19)	15.4 (0.61)	807.9 (31.82)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	4.1	5.0	6.8	6.5	7.6	8.5	12.2	10.5	7.8	7.0	5.4	3.9	85.3
Average relative humidity (%)	67	65	65	65	67	67	79	82	76	70	69	68	70
Mean monthly sunshine hours	145.0	145.4	171.0	206.2	231.4	222.9	212.8	215.7	189.8	187.4	161.8	152.2	2,241.6
Percent possible sunshine	46	47	46	53	54	52	49	52	51	53	52	50	50
Source: China Meteorological Administration (precipitation days and sunshine 1971–2000)[2][3]													

ภาพที่ 4.44 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองป๋อโจว

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.5 ภูมิอากาศของเมืองเปิ้งปู้（蚌埠）

เมืองเปิ้งปู้ มีภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้นแบบสี่ฤดู โดยมีอิทธิพลมรสุมรุนแรง อากาศเย็นบางครั้งในฤดูหนาว และฤดูร้อนที่ร้อนและชื้น พื้นที่นี้อยู่ในเขตการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ จะมีสภาพอากาศที่แปรปรวน เนื่องจากอยู่ในเขตแดนของแม่น้ำฉินหลิง–ห้วย อยู่ระหว่างภูมิอากาศของภาคเหนือและภาคใต้ของจีน อุณหภูมิเฉลี่ย 24 ชั่วโมงต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2.0 °C ในเดือนมกราคม ถึง 28.1 °C ในเดือนกรกฎาคม และค่าเฉลี่ยรายปีคือ 15.76 °C ปริมาณน้ำฝนรายปีส่วนใหญ่เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ด้วยเปอร์เซ็นต์แสงแดดที่เป็นไปได้รายเดือนตั้งแต่ 44% ในเดือนมีนาคมถึง 56% ในเดือนสิงหาคม เมืองนี้จึงได้รับแสงแดดสดใส 2,168 ชั่วโมงต่อปี

Climate data for Bengbu (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	21.3 (70.3)	25.7 (78.3)	30.9 (87.6)	35.2 (95.4)	37.6 (99.7)	40.7 (105.3)	40.3 (104.5)	41.3 (106.3)	38.5 (101.3)	34.4 (93.9)	29.8 (85.6)	22.6 (72.7)	41.3 (106.3)
Average high °C (°F)	6.5 (43.7)	9.1 (48.4)	14.3 (57.7)	21.3 (70.3)	26.8 (80.2)	30.3 (86.5)	32.1 (89.8)	31.3 (88.3)	27.4 (81.3)	22.4 (72.3)	15.7 (60.3)	9.2 (48.6)	20.5 (68.9)
Daily mean °C (°F)	2.0 (35.6)	4.5 (40.1)	9.3 (48.7)	16.0 (60.8)	21.5 (70.7)	25.5 (77.9)	28.1 (82.6)	27.2 (81.0)	22.9 (73.2)	17.3 (63.1)	10.5 (50.9)	4.3 (39.7)	15.8 (60.4)
Average low °C (°F)	−1.4 (29.5)	0.9 (33.6)	5.1 (41.2)	11.3 (52.3)	16.8 (62.2)	21.3 (70.3)	24.8 (76.6)	24.0 (75.2)	19.3 (66.7)	13.3 (55.9)	6.4 (43.5)	0.7 (33.3)	11.9 (53.4)
Record low °C (°F)	−19.3 (−2.7)	−19.4 (−2.9)	−9.4 (15.1)	−1.4 (29.5)	3.7 (38.7)	12.0 (53.6)	16.8 (62.2)	15.0 (59.0)	8.7 (47.7)	−0.5 (31.1)	−7.1 (19.2)	−13.3 (8.1)	−19.4 (−2.9)
Average precipitation mm (inches)	29.3 (1.15)	36.8 (1.45)	57.0 (2.24)	50.9 (2.00)	76.3 (3.00)	127.8 (5.03)	243.8 (9.60)	139.1 (5.48)	85.9 (3.38)	51.6 (2.03)	46.0 (1.81)	21.3 (0.84)	965.8 (38.01)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	5.9	7.4	9.9	8.6	9.3	10.3	13.8	10.2	8.2	7.6	6.6	5.0	102.8
Average relative humidity (%)	71	70	69	67	68	71	79	80	76	71	70	69	72
Mean monthly sunshine hours	146.8	142.5	162.1	177.0	202.5	214.8	208.7	232.4	175.8	190.6	161.6	152.7	2,167.5
Percent possible sunshine	46	46	44	45	48	50	48	56	48	54	52	50	49
Source 1: China Meteorological Administration (precipitation days 1971–2000)[2][3]													
Source 2: 富农路蚌埠农业投资频道 (sunshine 1971–2000)[4]													

ภาพที่ 4.45 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองเป้งปู

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.6 ภูมิอากาศของเมืองฟู่หยาง（阜阳）

เมืองฟู่หยางมีภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้นที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุม โดยมีฤดูหนาวที่เย็นและชื้น และฤดูร้อนที่ร้อนและชื้นมาก เนื่องจากสภาพอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย คนในท้องถิ่นมักพูดกันว่า " ฟูหยางมีสี่ฤดูในฤดูใบไม้ผลิ " อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีคือ 16.1 °C ช่วงเหมาะสมกับการมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ มิถุนายน สิงหาคม กันยายน

Climate data for Fuyang (1971–2000) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	20.5 (68.9)	26.2 (79.2)	29.7 (85.5)	34.3 (93.7)	37.7 (99.9)	39.8 (103.6)	40.8 (105.4)	39.0 (102.2)	38.9 (102.0)	34.7 (94.5)	30.4 (86.7)	22.2 (72.0)	40.8 (105.4)
Average high °C (°F)	6.7 (44.1)	9.0 (48.2)	13.8 (56.8)	21.3 (70.3)	26.5 (79.7)	30.5 (86.9)	32.1 (89.8)	31.6 (88.9)	27.2 (81.0)	22.1 (71.8)	15.4 (59.7)	9.3 (48.7)	20.5 (68.8)
Daily mean °C (°F)	1.7 (35.1)	3.9 (39.0)	8.8 (47.8)	15.8 (60.4)	21.0 (69.8)	25.4 (77.7)	27.7 (81.9)	26.9 (80.4)	22.1 (71.8)	16.5 (61.7)	9.8 (49.6)	4.0 (39.2)	15.3 (59.5)
Average low °C (°F)	−1.9 (28.6)	0.0 (32.0)	4.5 (40.1)	10.9 (51.6)	16.1 (61.0)	20.8 (69.4)	24.1 (75.4)	23.3 (73.9)	18.2 (64.8)	12.2 (54.0)	5.5 (41.9)	0.1 (32.2)	11.2 (52.1)
Record low °C (°F)	−14.2 (6.4)	−14.9 (5.2)	−5.5 (22.1)	0.3 (32.5)	5.9 (42.6)	13.0 (55.4)	17.3 (63.1)	16.2 (61.2)	8.4 (47.1)	1.3 (34.3)	−6.9 (19.6)	−13.1 (8.4)	−14.9 (5.2)
Average precipitation mm (inches)	26.6 (1.05)	32.6 (1.28)	56.8 (2.24)	56.6 (2.23)	81.5 (3.21)	161.9 (6.37)	189.2 (7.45)	95.9 (3.78)	87.3 (3.44)	63.8 (2.51)	40.0 (1.57)	17.8 (0.70)	910 (35.83)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	5.8	6.5	9.5	8.2	9.5	10.3	12.7	10.9	8.7	8.2	6.4	4.7	101.4

ภาพที่ 4.46 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฟู่หยาง

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.7 ภูมิอากาศของเมืองฉูโจว（滁州）

เมืองฉูโจว มีลมมรสุมที่ได้รับอิทธิพลจากสภาพอากาศกึ่งเขตร้อนชื้น โดยมีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน ฤดูหนาวอากาศหนาวเย็นและชื้น โดยอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำในเดือนมกราคมลดลงต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง อุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนมกราคมคือ 2.3 ℃ ฤดูร้อนโดยทั่วไปจะร้อนและชื้น โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ 27.6 ℃ ค่าเฉลี่ยรายปีคือ 15.42 ℃ ในขณะที่ปริมาณน้ำฝนรายปีเฉลี่ยอยู่ที่ 1,054 มิลลิเมตร (41 นิ้ว) ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม

Climate data for Chuzhou (1971–2000) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	20.7 (69.3)	26.4 (79.5)	28.7 (83.7)	32.8 (91.0)	36.0 (96.8)	37.5 (99.5)	38.7 (101.7)	38.3 (100.9)	38.6 (101.5)	34.1 (93.4)	28.8 (83.8)	22.1 (71.8)	38.7 (101.7)
Average high °C (°F)	6.6 (43.9)	8.5 (47.3)	13.1 (55.6)	20.2 (68.4)	25.6 (78.1)	28.7 (83.7)	31.5 (88.7)	31.5 (88.7)	27.1 (80.8)	22.0 (71.6)	15.6 (60.1)	9.6 (49.3)	20.0 (68.0)
Daily mean °C (°F)	2.3 (36.1)	4.1 (39.4)	8.6 (47.5)	15.3 (59.5)	20.6 (69.1)	24.4 (75.9)	27.6 (81.7)	27.2 (81.0)	22.6 (72.7)	17.1 (62.8)	10.5 (50.9)	4.7 (40.5)	15.4 (59.7)
Average low °C (°F)	−1.2 (29.8)	0.6 (33.1)	4.6 (40.3)	10.7 (51.3)	16.1 (61.0)	20.7 (69.3)	24.3 (75.7)	23.9 (75.0)	19.1 (66.4)	13.1 (55.6)	6.4 (43.5)	0.8 (33.4)	11.6 (52.9)
Record low °C (°F)	−13 (9)	−11.8 (10.8)	−5.7 (21.7)	0.2 (32.4)	6.9 (44.4)	12.7 (54.9)	17.1 (62.8)	17.4 (63.3)	9.1 (48.4)	1.5 (34.7)	−6.7 (19.9)	−12.3 (9.9)	−13 (9)
Average precipitation mm (inches)	35.6 (1.40)	46.5 (1.83)	78.1 (3.07)	71.3 (2.81)	86.3 (3.40)	176.3 (6.94)	207.5 (8.17)	128.4 (5.06)	83.0 (3.27)	61.9 (2.44)	55.4 (2.18)	24.3 (0.96)	1,054.6 (41.53)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	7.7	8.3	11.6	9.7	10.1	11.8	13.0	10.9	8.9	8.3	7.0	5.2	112.5
Source: Weather China													

ภาพที่ 4.47 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฉูโจว

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.8 ภูมิอากาศของเมืองหวายหนาน（淮南）

เมืองหวายหนาน มีใจกลางเมืองตั้งอยู่บนที่ราบริมฝั่งทางใต้ของแม่น้ำห้วย ติดกับทะเลสาบเกาถังทางทิศตะวันออกและบริเวณเนินเขาทางทิศใต้ ภูมิอากาศค่อนข้างอบอุ่น หวยหนานมีปริมาณน้ำฝนปริมาณมากในระหว่างปีแม้ในเดือนที่แห้งแล้งที่สุด อุณหภูมิเฉลี่ยในต่อปี อยู่ที่ 16.1°C เวลาที่เหมาะสมกับการไปเที่ยวคือช่วงเดือน มิถุนายน สิงหาคม และกันยายน

Climate data for Huainan (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Average high °C (°F)	6.6 (43.9)	9.2 (48.6)	14.3 (57.7)	21.3 (70.3)	26.9 (80.4)	30.2 (86.4)	32.1 (89.8)	31.3 (88.3)	27.4 (81.3)	22.4 (72.3)	15.7 (60.3)	9.2 (48.6)	20.6 (69.0)
Daily mean °C (°F)	2.5 (36.5)	5.0 (41.0)	9.7 (49.5)	16.3 (61.3)	21.9 (71.4)	25.7 (78.3)	28.2 (82.8)	27.4 (81.3)	23.1 (73.6)	17.7 (63.9)	10.9 (51.6)	4.8 (40.6)	16.1 (61.0)
Average low °C (°F)	−0.7 (30.7)	1.6 (34.9)	5.8 (42.4)	11.9 (53.4)	17.3 (63.1)	21.7 (71.1)	25.0 (77.0)	24.2 (75.6)	19.6 (67.3)	13.8 (56.8)	7.1 (44.8)	1.4 (34.5)	12.4 (54.3)
Average precipitation mm (inches)	32.0 (1.26)	41.0 (1.61)	62.1 (2.44)	56.4 (2.22)	75.5 (2.97)	127.4 (5.02)	228.0 (8.98)	130.3 (5.13)	84.3 (3.32)	53.6 (2.11)	51.3 (2.02)	22.5 (0.89)	964.4 (37.97)
Average relative humidity (%)	70	70	67	67	68	72	79	80	77	70	68	68	71

ภาพที่ 4.48 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวายหนาน

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.9 ภูมิอากาศของเมืองลู่อัน（六安）

เมืองลู่อัน มีลมมรสุมที่ได้รับอิทธิพลจากสภาพอากาศกึ่งเขตร้อนชื้น โดยมีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน ฤดูหนาวอากาศหนาวเย็นและชื้น โดยอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำในเดือนมกราคมลดลงต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง อุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนมกราคมคือ 2.6 ℃ ฤดูร้อนโดยทั่วไปจะร้อนและชื้น โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ 27.8 ℃ ค่าเฉลี่ยรายปีคือ 15.68 ℃ ในขณะที่ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีสูงกว่า 1,100 มม. (43 นิ้ว) ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม ระยะเวลาแสงแดดประจำปีคือ 2,000 ถึง 2,300 ชั่วโมง

Climate data for Lu'an (1971–2000) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	22.5 (72.5)	26.9 (80.4)	32.5 (90.5)	34.7 (94.5)	37.6 (99.7)	38.4 (101.1)	40.6 (105.1)	39.4 (102.9)	40.0 (104.0)	34.1 (93.4)	30.0 (86.0)	23.8 (74.8)	40.6 (105.1)
Average high °C (°F)	6.8 (44.2)	8.8 (47.8)	13.3 (55.9)	20.9 (69.6)	26.0 (78.8)	29.1 (84.4)	32.1 (89.8)	31.6 (88.9)	26.8 (80.2)	21.8 (71.2)	15.5 (59.9)	9.7 (49.5)	20.2 (68.4)
Daily mean °C (°F)	2.6 (36.7)	4.5 (40.1)	9.1 (48.4)	16.0 (60.8)	21.2 (70.2)	24.8 (76.6)	27.8 (82.0)	27.2 (81.0)	22.4 (72.3)	17.0 (62.6)	10.6 (51.1)	4.9 (40.8)	15.7 (60.2)
Average low °C (°F)	−0.5 (31.1)	1.3 (34.3)	5.5 (41.9)	11.7 (53.1)	17.0 (62.6)	21.2 (70.2)	24.4 (75.9)	23.9 (75.0)	18.9 (66.0)	13.2 (55.8)	6.7 (44.1)	1.4 (34.5)	12.1 (53.7)
Record low °C (°F)	−13.6 (7.5)	−11.6 (11.1)	−3.1 (26.4)	0.2 (32.4)	8.0 (46.4)	12.1 (53.8)	18.0 (64.4)	16.8 (62.2)	10.7 (51.3)	1.7 (35.1)	−4.7 (23.5)	−11.7 (10.9)	−13.6 (7.5)
Average precipitation mm (inches)	40.5 (1.59)	54.7 (2.15)	86.5 (3.41)	83.8 (3.30)	113.9 (4.48)	162.3 (6.39)	185.6 (7.31)	137.3 (5.41)	83.4 (3.28)	77.3 (3.04)	55.2 (2.17)	27.3 (1.07)	1,107.8 (43.6)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	8.6	8.8	13.0	11.3	11.6	12.1	13.0	11.2	10.4	9.2	8.0	6.4	123.6

ภาพที่ 4.49 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองลู่อัน

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.10 ภูมิอากาศของเมืองหม่าอันซาน（马鞍山）

เมืองหม่าอันซาน เป็นเมืองที่ล้อมรอบด้วยเนินเขาเตี้ย ๆ ภูมิอากาศคล้ายกับเมืองอื่น ๆ ในบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซี โดยมีความชื้นต่ำทำให้ฤดูร้อนและฤดูหนาว มีสภาพอากาศที่ไม่รุนแรงมากนัก มีฝนตกบ่อยครั้งในช่วงเดือนกรกฎาคม และ สิงหาคม อุณหภูมิที่นี่เฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 16.5 ℃ เวลาที่เหมาะสมกับการไปเที่ยวคือช่วงเดือนมิถุนายน สิงหาคม และกันยายน

Climate data for Ma'anshan (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Average high °C (°F)	7.3 (45.1)	9.5 (49.1)	14.3 (57.7)	20.8 (69.4)	26.4 (79.5)	29.2 (84.6)	32.4 (90.3)	31.8 (89.2)	27.8 (82.0)	22.6 (72.7)	16.3 (61.3)	10.0 (50.0)	20.7 (69.2)
Daily mean °C (°F)	3.2 (37.8)	5.4 (41.7)	9.7 (49.5)	16.0 (60.8)	21.5 (70.7)	25.1 (77.2)	28.5 (83.3)	27.7 (81.9)	23.5 (74.3)	18.0 (64.4)	11.6 (52.9)	5.6 (42.1)	16.3 (61.4)
Average low °C (°F)	0.1 (32.2)	2.1 (35.8)	6.0 (42.8)	11.8 (53.2)	17.3 (63.1)	21.6 (70.9)	25.3 (77.5)	24.6 (76.3)	20.2 (68.4)	14.3 (57.7)	7.9 (46.2)	2.1 (35.8)	12.8 (55.0)
Average precipitation mm (inches)	47.9 (1.89)	56.7 (2.23)	92.0 (3.62)	90.0 (3.54)	98.3 (3.87)	165.3 (6.51)	202.5 (7.97)	144.5 (5.69)	66.3 (2.61)	57.9 (2.28)	59.8 (2.35)	32.8 (1.29)	1,114 (43.85)
Average relative humidity (%)	74	73	72	71	71	76	79	81	78	74	73	71	74

ภาพที่ 4.50 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหม่าอันซาน

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.11 ภูมิอากาศของเมืองหวู่หู（芜湖）

เมืองหวู่หู มีสภาพอากาศค่อนข้างอบอุ่น มีฝนตกมากแม้ในเดือนที่แห้งแล้ง กรกฎาคมเป็นเดือนที่ร้อนที่สุดของปี อุณหภูมิในเดือนกรกฎาคมเฉลี่ย 28.6 ℃ อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดของปีเกิดขึ้นในเดือนมกราคม อยู่ที่ประมาณ 4.0 ℃ อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปีของเมือง คือ 16.9 ℃ เวลาที่เหมาะสมกับการไปเที่ยว คือช่วงเดือนพฤษภาคม สิงหาคม และกันยายน

Climate data for Wuhu (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Average high °C (°F)	7.5 (45.5)	9.8 (49.6)	14.4 (57.9)	21.1 (70.0)	26.7 (80.1)	29.4 (84.9)	32.9 (91.2)	32.3 (90.1)	28.1 (82.6)	22.9 (73.2)	16.6 (61.9)	10.3 (50.5)	21.0 (69.8)
Daily mean °C (°F)	3.6 (38.5)	5.8 (42.4)	10.0 (50.0)	16.4 (61.5)	21.9 (71.4)	25.4 (77.7)	28.9 (84.0)	28.2 (82.8)	23.9 (75.0)	18.4 (65.1)	11.9 (53.4)	6.0 (42.8)	16.7 (62.0)
Average low °C (°F)	0.8 (33.4)	2.7 (36.9)	6.5 (43.7)	12.4 (54.3)	17.9 (64.2)	22.0 (71.6)	25.7 (78.3)	25.2 (77.4)	20.8 (69.4)	15.0 (59.0)	8.4 (47.1)	2.8 (37.0)	13.4 (56.0)
Average precipitation mm (inches)	59.0 (2.32)	66.2 (2.61)	108.5 (4.27)	102.5 (4.04)	116.7 (4.59)	202.5 (7.97)	185.7 (7.31)	129.7 (5.11)	81.4 (3.20)	59.0 (2.32)	63.0 (2.48)	36.8 (1.45)	1,211 (47.67)
Average relative humidity (%)	77	76	75	74	73	78	79	80	79	76	76	74	76

ภาพที่ 4.51 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวู่หู

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.12 ภูมิอากาศของเมืองซวนเฉิง（宣城）

เมืองซวนเฉิง มีภูมิอากาศแบบมรสุมกึ่งเขตร้อนชื้น มีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกันและมีฝนตกชุกมาก ในสี่ฤดูกาล ฤดูร้อนจะยาวนานที่สุด อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ประมาณ 15.6 ℃ ปริมาณน้ำฝนส่วนใหญ่เกิดขึ้นในฤดูร้อน ฤดูฝนพลัม (ฤดูฝนเอเชียตะวันออก) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนมิถุนายนถึงต้นเดือนกรกฎาคม

Climate data for Xuancheng (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Average high °C (°F)	7.7 (45.9)	10.0 (50.0)	14.7 (58.5)	21.3 (70.3)	26.6 (79.9)	29.2 (84.6)	33.1 (91.6)	32.3 (90.1)	27.8 (82.0)	22.8 (73.0)	16.7 (62.1)	10.5 (50.9)	21.1 (69.9)
Daily mean °C (°F)	3.2 (37.8)	5.5 (41.9)	9.7 (49.5)	15.9 (60.6)	21.4 (70.5)	24.7 (76.5)	28.3 (82.9)	27.6 (81.7)	23.2 (73.8)	17.5 (63.5)	11.1 (52.0)	5.2 (41.4)	16.1 (61.0)
Average low °C (°F)	0.0 (32.0)	2.1 (35.8)	5.8 (42.4)	11.6 (52.9)	17.0 (62.6)	21.1 (70.0)	24.6 (76.3)	24.1 (75.4)	19.8 (67.6)	13.6 (56.5)	7.0 (44.6)	1.5 (34.7)	12.4 (54.2)
Average precipitation mm (inches)	69.2 (2.72)	69.3 (2.73)	121.1 (4.77)	119.0 (4.69)	136.8 (5.39)	232.8 (9.17)	190.1 (7.48)	144.7 (5.70)	89.0 (3.50)	74.6 (2.94)	68.9 (2.71)	41.7 (1.64)	1,357.2 (53.44)
Average relative humidity (%)	79	78	77	76	76	81	80	82	82	80	79	77	79

ภาพที่ 4.52 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองซวนเฉิง

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.13 ภูมิอากาศของเมืองถงหลิ่ง （铜陵）

เมืองถงหลิ่ง มีสภาพอากาศอบอุ่น ถงหลิ่งมีฝนตกชุกมากในระหว่างปีแม้ในเดือนที่แห้งแล้งที่สุด อุณหภูมิเฉลี่ย 28.5 °C กรกฎาคมเป็นเดือนที่อบอุ่นที่สุด มกราคมมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดของปี อุณหภูมิ 4.0 °C อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีคือ 16.8 °C ปริมาณน้ำฝนประมาณ 1389 มม. | 54.7 นิ้วต่อปี เวลาที่เหมาะสมกับการไปเที่ยวคือช่วงเดือนสิงหาคม และกันยายน

Climate data for Tongling (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Average high °C (°F)	7.3 (45.1)	9.8 (49.6)	14.5 (58.1)	21.2 (70.2)	26.6 (79.9)	29.3 (84.7)	32.8 (91.0)	32.2 (90.0)	27.9 (82.2)	22.7 (72.9)	16.4 (61.5)	10.1 (50.2)	20.9 (69.6)
Daily mean °C (°F)	3.6 (38.5)	5.9 (42.6)	10.1 (50.2)	16.4 (61.5)	21.8 (71.2)	25.2 (77.4)	28.6 (83.5)	27.9 (82.2)	23.6 (74.5)	18.1 (64.6)	11.9 (53.4)	6.0 (42.8)	16.6 (61.9)
Average low °C (°F)	0.9 (33.6)	2.9 (37.2)	6.8 (44.2)	12.7 (54.9)	18.0 (64.4)	21.8 (71.2)	25.4 (77.7)	24.7 (76.5)	20.3 (68.5)	14.7 (58.5)	8.4 (47.1)	3.0 (37.4)	13.3 (55.9)
Average precipitation mm (inches)	67.9 (2.67)	75.8 (2.98)	127.7 (5.03)	136.3 (5.37)	155.3 (6.11)	251.5 (9.90)	174.0 (6.85)	129.1 (5.08)	85.3 (3.36)	73.5 (2.89)	73.5 (2.89)	42.6 (1.68)	1,392.5 (54.81)
Average relative humidity (%)	77	76	75	74	74	79	78	80	80	77	76	73	77

ภาพที่ 4.53 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองถงหลิ่ง

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.14 ภูมิอากาศของเมืองฉื่อโจว（池州）

เมืองฉื่อโจว มีสภาพอากาศค่อนข้างอบอุ่น ฉื่อโจวมีปริมาณน้ำฝนปริมาณมากในระหว่างปีแม้ในเดือนที่แห้งแล้วที่สุด ช่วงเดือนกรกฎาคมเป็นเดือนที่ร้อนที่สุดของปี อุณหภูมิในเดือนกรกฎาคมเฉลี่ย 28.6 °C ช่วงเดือนมกราคมมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดของปี อุณหภูมิ 4.1 °C เมืองฉื่อโจวมีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 16.9 °C ปริมาณน้ำฝนที่นี่ประมาณ 1420 mm | 55.9 นิ้วต่อปี เวลาที่เหมาะสมกับการไปเที่ยว คือช่วงเดือนพฤษภาคม สิงหาคม และกันยายน

Climate data for Chizhou [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Average high °C (°F)	7.6 (45.7)	9.6 (49.3)	14.5 (58.1)	21.0 (69.8)	26.1 (79.0)	29.3 (84.7)	33.0 (91.4)	32.5 (90.5)	27.8 (82.0)	22.7 (72.9)	16.4 (61.5)	10.1 (50.2)	20.9 (69.6)
Average low °C (°F)	0.4 (32.7)	2.4 (36.3)	6.6 (43.9)	12.4 (54.3)	17.6 (63.7)	21.7 (71.1)	25.3 (77.5)	24.7 (76.5)	20.2 (68.4)	14.2 (57.6)	8.0 (46.4)	2.2 (36.0)	13.0 (55.4)
Average precipitation mm (inches)	57.0 (2.24)	81.8 (3.22)	126.8 (4.99)	158.5 (6.24)	179.5 (7.07)	245.5 (9.67)	193.2 (7.61)	139.5 (5.49)	91.2 (3.59)	71.9 (2.83)	72.2 (2.84)	43.5 (1.71)	1,460.6 (57.5)

ภาพที่ 4.54 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฉื่อโจว

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.15 ภูมิอากาศของเมืองอันชิ่ง（安庆）

เมืองอันชิ่ง มีสภาพอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้น ซึ่งมีสภาพอากาศแบบ มรสุมสี่ฤดู โดยมีฤดูหนาวที่หนาวเย็น ชื้น และร้อนจัดในช่วงฤดูร้อน ลมตะวันตกเฉียงเหนือที่หนาวเย็นจากไซบีเรียบางครั้งอาจทำให้อุณหภูมิในตอนกลางคืนลดลงต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง (แม้ว่าจะไม่ค่อยมีหิมะ) ในขณะที่ฤดูร้อนอาจขยายเวลาออกไปอีก 35 °C + วัน อุณหภูมิเฉลี่ย 24 ชั่วโมงต่อเดือนอยู่ระหว่าง 4.3 °C ในเดือนมกราคม ถึง 29.2 °C ในเดือนกรกฎาคม ในขณะที่ค่าเฉลี่ยรายปีคือ 17.20 °C หยาดน้ำฟ้ามีแนวโน้มจะสูงสุดควบคู่ไปกับฝนพลัมในขณะที่ฝนในฤดูหนาวโดยทั่วไปจะมีแสงน้อย ด้วยเปอร์เซ็นต์แสงแดดที่เป็นไปได้รายเดือนตั้งแต่ 30% ในเดือนมีนาคมถึง 54% ในเดือนสิงหาคม เมืองนี้จึงได้รับแสงแดดสดใส 1,831 ชั่วโมงต่อปี เวลาที่เหมาะสมกับการไปเที่ยว คือช่วงเดือนพฤษภาคม สิงหาคม และกันยายน

Climate data for Anqing (1981–2010) [hide]

Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Record high °C (°F)	22.8 (73.0)	27.4 (81.3)	32.1 (89.8)	33.8 (92.8)	35.8 (96.4)	38.3 (100.9)	39.5 (103.1)	40.9 (105.6)	38.0 (100.4)	34.3 (93.7)	29.7 (85.5)	24.5 (76.1)	40.9 (105.6)
Average high °C (°F)	7.6 (45.7)	10.0 (50.0)	14.6 (58.3)	21.2 (70.2)	26.6 (79.9)	29.4 (84.9)	32.9 (91.2)	32.2 (90.0)	28.0 (82.4)	22.7 (72.9)	16.5 (61.7)	10.4 (50.7)	21.0 (69.8)
Daily mean °C (°F)	4.3 (39.7)	6.6 (43.9)	10.7 (51.3)	17.0 (62.6)	22.4 (72.3)	25.7 (78.3)	29.2 (84.6)	28.5 (83.3)	24.3 (75.7)	18.8 (65.8)	12.4 (54.3)	6.5 (43.7)	17.2 (63.0)
Average low °C (°F)	1.7 (35.1)	3.8 (38.8)	7.6 (45.7)	13.6 (56.5)	19.0 (66.2)	22.7 (72.9)	26.2 (79.2)	25.5 (77.9)	21.4 (70.5)	15.6 (60.1)	9.2 (48.6)	3.6 (38.5)	14.2 (57.6)
Record low °C (°F)	−10.1 (13.8)	−12.5 (9.5)	−4.3 (24.3)	−0.3 (31.5)	8.3 (46.9)	13.2 (55.8)	17.1 (62.8)	17.6 (63.7)	11.7 (53.1)	3.2 (37.8)	−3.8 (25.2)	−8.5 (16.7)	−12.5 (9.5)
Average precipitation mm (inches)	57.0 (2.24)	74.1 (2.92)	125.9 (4.96)	163.5 (6.44)	166.8 (6.57)	265.4 (10.45)	206.6 (8.13)	136.4 (5.37)	71.5 (2.81)	69.0 (2.72)	66.1 (2.60)	34.6 (1.36)	1,436.9 (56.57)
Average precipitation days (≥ 0.1 mm)	10.4	11.0	14.3	13.7	12.8	13.0	11.2	10.7	7.5	8.3	7.7	7.0	127.6
Average relative humidity (%)	75	74	75	75	74	79	77	78	77	74	73	72	75
Mean monthly sunshine hours	104.6	102.4	109.9	140.6	166.0	159.2	215.6	221.2	169.7	159.6	144.4	137.4	1,830.6
Percent possible sunshine	33	33	30	36	39	38	50	54	46	45	45	44	41

ภาพที่ 4.55 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองอันชิ่ง

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.3.16 ภูมิอากาศของเมืองหวางซาน（黄山）

เมืองหวางซานมีภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนชื้น โดยมีฤดูหนาวที่สั้น อากาศเย็น และฤดูร้อนที่ยาวนานและร้อนชื้นมาก ที่เขต Tunxi ตอนกลางอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนอยู่ในช่วง 4.4 °C ในเดือนมกราคม ถึง 28.1 °C ในเดือนกรกฎาคม และค่าเฉลี่ยรายปีคือ 16.66 °C ปริมาณน้ำฝนกระจุกตัวในฤดูใบไม้ผลิและช่วงต้นฤดูร้อน และที่ระดับ 1,739 มม. (68.5 นิ้ว) ต่อปี ถือว่าสูงมากสำหรับจังหวัด และมากกว่าปริมาณฝนรายปีปกติในภาคเหนือของจังหวัดถึงสองเท่า เวลาที่เหมาะสมกับการไปเที่ยว คือช่วงเดือนสิงหาคม

Climate data for Tunxi District, Huangshan (1981–2010 normals) [hide]													
Month	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Year
Average high °C (°F)	9.1 (48.4)	11.6 (52.9)	15.9 (60.6)	22.2 (72.0)	27.2 (81.0)	29.7 (85.5)	33.3 (91.9)	33.1 (91.6)	29.2 (84.6)	24.0 (75.2)	17.9 (64.2)	11.9 (53.4)	22.1 (71.8)
Daily mean °C (°F)	4.4 (39.9)	6.7 (44.1)	10.7 (51.3)	16.6 (61.9)	21.6 (70.9)	24.7 (76.5)	28.1 (82.6)	27.5 (81.5)	23.7 (74.7)	18.1 (64.6)	11.8 (53.2)	6.0 (42.8)	16.7 (62.0)
Average low °C (°F)	1.2 (34.2)	3.3 (37.9)	6.9 (44.4)	12.5 (54.5)	17.3 (63.1)	21.1 (70.0)	24.1 (75.4)	23.7 (74.7)	19.8 (67.6)	13.9 (57.0)	7.6 (45.7)	1.9 (35.4)	12.8 (55.0)
Average precipitation mm (inches)	83.2 (3.28)	109.9 (4.33)	178.4 (7.02)	209.7 (8.26)	225.5 (8.88)	313.9 (12.36)	222.0 (8.74)	122.6 (4.83)	82.6 (3.25)	69.8 (2.75)	75.4 (2.97)	46.1 (1.81)	1,739.1 (68.48)
Average relative humidity (%)	80	79	79	78	77	81	79	79	79	78	80	79	79

ภาพที่ 4.56 ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวางซาน

ที่มา : Wikipedia (2565)

4.4 สรุปท้ายบท

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงปัจจัยด้านที่ตั้ง สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศล้วนส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน เนื่องจากปัจจัยด้านที่ตั้งและภูมิศาสตร์ที่มณฑลอานฮุยมีพื้นที่ค่อนข้างหลากหลาย ที่ล้อมรอบไปด้วยภูเขา แม่น้ำหลายสาย และทะเลสาบสำคัญ เช่น ภูเขาหวงซาน แม่น้ำแยงซี แม่น้ำห้วย ทะเลสาบ Chaohu เป็นต้น ส่งผลให้มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย และเกิดกิจกรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีสภาพภูมิอาศที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละฤดู แต่โดยส่วนใหญ่แล้วมณฑลอานฮุยจะมีฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงค่อนข้างสั้น และมีฤดูร้อนและฤดูหนาวค่อนข้างยาว และมีฝนตกชุกตลอดทั้งปีอันเนื่องมากจากอิทธิพลของลมมรสุม ส่งผลให้ในแต่ละฤดูมีธรรมชาติที่สวยงามตลอดทั้งปี และแตกต่างกันออกไปในแต่ละฤดู กิจกรรมที่เป็นที่นิยมและโดดเด่นของฆลฑลอานฮุย คือ การปีนเขา

บทที่ 5

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

ในบทนี้ จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กิจกรรมต่าง ๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ในมณฑลอานฮุยประเทศจีน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จะจัดประเภทสถานที่ท่องเที่ยวจากสถานที่ที่เป็นลักษณะทางภูมิประเทศเท่านั้น ได้แก่ ภูเขา หุบเขา เทือกเขา แม่น้ำ ทะเลสาบ น้ำตก แหล่งน้ำบริสุทธิ์ เป็นต้น

5.1 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองเหอเฟย์

เหอเฟย์ซึ่งเป็นเมืองหลวงของมณฑลอานฮุยนั้นตั้งอยู่บนดินแดนที่อยู่ระหว่างแม่น้ำสองสาย ซึ่งก็คือแม่น้ำแยงซีที่อยู่ทางตอนเหนือกับแม่น้ำหวงเหอ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมายังเหอเฟย์ได้ในเวลาไม่กี่ชั่วโมงด้วยรถไฟหัวกระสุนที่วิ่งตรงจากเซี่ยงไฮ้ เหอเฟย์คือเมืองที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปเที่ยวมากที่สุดในมณฑล เป็นเมืองที่คับคั่งไปด้วยตึกสูงระฟ้าทันสมัย และรอบ ๆ เมืองก็ยังเต็มไปด้วยธรรมชาติอันเขียวขจีด้วยความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำ ทะเลสาบ และชายฝั่งต่าง ๆ รวมทั้งยังเต็มไปด้วยสถานที่ทางประวัติศาสตร์

5.1.1 ทะเลสาบฉาวหู（巢湖）

ทะเลสาบฉาวหู เป็นทะเลสาบที่ตั้งอยู่ในเหอเฟย์ เมืองหลวงของมณฑลอานฮุย เป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดในมณฑลอานฮุยและเป็นหนึ่งในห้าทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของจีน และมีรูปร่างเหมือนหงส์

ภาพที่ 5.1 ทะเลสาบฉาวหู

ที่มา : China News Service/Li Bin (2562)

กิจกรรมที่น่าสนใจ เป็นจุดพักผ่อนหย่อนใจยอดนิยมสำหรับชาวเมืองเหอเฝย์ ที่มีสวนสาธารณะริมฝั่งพร้อมน้ำตกและชายหาดเทียมที่มีไว้สำหรับนอนเหยียดแข้งเหยียดขา รวมถึงยังมีเส้นทางปั่นจักรยานและเส้นทางวิ่งต่าง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ ทะเลสาบยังห้อมล้อมไปด้วยสถานที่ทางวัฒนธรรมต่าง ๆ อาทิ โรงละครใหญ่เหอเฟย์ สนามกีฬาสวอนเลก และพิพิธภัณฑ์อานฮุย พร้อมทั้งยังมีเทศกาลศิลปะต่าง ๆ จัดแสดงอีกด้วยที่ช่วยเพิ่มสีสันด้านวัฒนธรรมให้กับสถานที่แห่งนี้

ภาพที่ 5.2 สวนสาธารณะริมฝั่งทะเลสาบฉาวหู

ที่มา : Jetstar (ม.ป.ป)

5.1.2 วนอุทยานแห่งชาติเหอเฟย์ต้าซูซาน（大蜀山森林公园）

วนอุทยานแห่งชาติเหอเฟยต้าซูซาน ตั้งอยู่ในเขตซูซาน ทางตะวันตกของเมืองเหอเฟย อยู่ระหว่างแม่น้ำเจียงฮ่วยและแม่น้ำหวยเหอ เป็นภูเขาแห่งเดียวของเมืองเหอเฟย์ ยอดเขาที่โดดเด่นของ Dashu Mountain ที่อยู่เหนือระดับน้ำทะเล 284 เมตร ซึ่งเป็นจุดที่สูงที่สุดในเขตเมืองของเหอเฟย์ และในปัจจุบันด้วยการก่อสร้างและการพัฒนาเมืองของเหอเฟย์ อุทยานป่าสงวนแห่งชาติภูเขาต้าซูซานกลายเป็นป่าในเมืองที่เปรียบเสมือนปอดของเมือง และเป็นสถานที่อนุษรักษ์ทรัพยาการธรรมชาติมากมาย

ภาพที่ 5.3 Dashu Mountain

ที่มา : Baidu (ม.ป.ป.)

กิจกรรมที่น่าสนใจ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวไม่เสียค่าเข้า เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ สำหรับนักปีนเขา ครอบครัว และอื่น ๆ ซึ่งล้อมรอบด้วยป่าไผ่ วัดวาอาราม และธรรมชาติที่สวยงาม ณ ใจกลางเมืองเหอเฟย์ และเนื่องจากเป็นจุดที่สูงที่สุดของเมือง จึงเหมาะสำหรับชมพระอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้าและพระอาทิตย์ตกในตอนเย็น ในช่วงฤดูฝนจะมีเมฆปกคลุมและจะเป็นหมอกที่หนาทึบปกคลุมยอดเขา เป็นภาพทิวทัศน์ที่สวยงามมมาก นอกจากนี้บริเวณรอบ ๆ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญหลายแห่ง

ภาพที่ 5.4 ถนนป่าภูเขาต้าชู

ที่มา : Baidu (ม.ป.ป.)

การเดินทาง การโดยสารรถไฟใต้ดินเป็นวิธีที่สะดวกที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่นี่ สถานีรถไฟใต้ดินเหอเฟย สาย 2 ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของสวนสาธารณะ สามารถลงได้ที่สถานี Dashushan และสถานี Shushan West

5.2 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวายเป่ย

5.2.1 สวนสาธารณะเซียงซาน (Xiangshan Park)

สวนสาธารณะเซียงซานตั้งอยู่ที่เชิงเขาทางใต้ของภูเขาเซียงซาน ในเมืองหวายเป่ย เป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่เพียงแห่งเดียวในเมือง Huaibei ครอบคลุมพื้นที่ 100 เฮกตาร์ ในสวนสาธารณะเซียงซานมีวัด Xiangshan, Sonata, อนุสาวรีย์ wanzhang, Diaoyutai, สระ Yinma และ "Xiangshan ten sceneries" อื่น ๆ ใน Xiangshan Park มีสวนสัตว์ ลานสเก็ต สนามเด็กเล่น ทะเลสาบ Xiangshan และอื่นๆ

ภาพที่ 5.5 สวนสาธารณะเซียงซาน

ที่มา : chinadragontours.com (ม.ป.ป.)

5.2.2 The Nanhu Wetland Park

ตั้งอยู่ในเมืองหวายเป่ยของมณฑลอานฮุย เมื่อก่อนเป็นพื้นที่ทรุดตัวของเหมืองถ่านหินกลายแต่ต่อมาเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเมืองหวายเป่ยได้เปลี่ยนแปลงจนเป็นสวนสาธารณะเชิงนิเวศในมณฑลอานฮุยของจีนตะวันออก

ภาพที่ 5.6 สวนสาธารณะเซียงซาน

ที่มา : globaltimes.cn (ม.ป.ป.)

5.3 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองสู้โจว

5.3.1 อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่ (Huangzangyu National Forest Park)

อุทยานแห่งชาติ Anhui huangzangyu ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของ Xiaoxian County ห่างจากเขต Xiaoxian 26 กิโลเมตร มีจุดชมวิวกลางเมืองที่รู้จักกันดีสองแห่งคือวัด Ruiyun (Fortunate Cloud) และวัด Tianmen (Heaven's Gate) Shanmen Pailou เป็นอาคารสามประตูสามชั้นที่มีสีสันพร้อมการออกแบบที่หรูหราและสง่างาม

ภาพที่ 5.7 อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่
ที่มา : chinadragontours.com (ม.ป.ป.)

วิธีการเดินทาง ขับรถจากมณฑลไปทางทิศตะวันออกตามถนน Datong เลี้ยวไปยังถนน Huaihai East Road เลี้ยวไปที่ถนน Jiaotong East ที่สะพาน Longhe จากนั้นขับ 3.2 กม. ไปยังวนอุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่

5.3.2 แม่น้ำซินเปียน

แม่น้ำซินเปียนเป็นแม่น้ำเทียมที่สร้างขึ้นโดยสามจังหวัด ได้แก่ เหอหนาน อานฮุย และเจียงซู การก่อสร้างเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2509 และเปิดให้เดินเรืออย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2518 ได้รับการตั้งชื่อเนื่องจากมีความคล้ายคลึงกับแม่น้ำเบียนโบราณที่จักรพรรดิซุยหยางขุดค้น แม่น้ำซินเปียนมีฟังก์ชั่นที่ครอบคลุม เช่น การควบคุมน้ำท่วม การชลประทาน และการขนส่ง เขตอนุรักษ์น้ำซินเปียนตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเมืองสู้โจว ผสมผสานการท่องเที่ยว การพักผ่อน ฟิตเนส ความบันเทิง และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน พื้นที่ชมวิวหลักจัดวางตาม "หนึ่งจุดและสองเส้น" "จุดหนึ่ง" คือรูปปั้นโลโก้ขนาดใหญ่ "การเดินทาง" ที่แสดงออกถึงจิตวิญญาณในการกำกับดูแลน้ำของชาวซูโจว , South Bank จัดแสดงประวัติศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวัฒนธรรมพื้นบ้านของสู้โจว

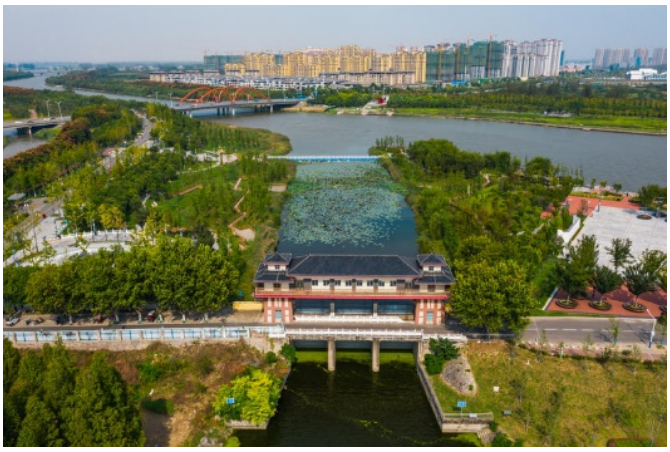

ภาพที่ 5.8 อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่
ที่มา : min.news (ม.ป.ป.)

5.4 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองป๋อโจว

เป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติไม่มานัก ส่วนใหญ่จะเป็นเชิงวัฒนธรรม

5.4.1 A sea of flowers in Bozhou

ดอกป๊อปปี้และมัสตาร์ดสีน้ำเงินที่บานสะพรั่ง ณ บริเวณที่มีทิวทัศน์สวยงามในเมืองป๋อโจว มณฑลอานฮุย ทางตะวันออกของจีน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเมืองป๋อโจวได้ส่งเสริมการพัฒนาสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นและการท่องเที่ยวในชนบท

ภาพที่ 5.9 ดอกป๊อปปี้และมัสตาร์ดสีน้ำเงิน
ที่มา : chinaplus.cri.cn (ม.ป.ป.)

5.5 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองเปิ้งปู้

5.5.1 จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี (Longzi Lake Scenic Area)

ตั้งอยู่ในพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ Bengbu เป็นพื้นที่สาธิตทางนิเวศวิทยาแห่งชาติ ด้วยพื้นที่ 51.4 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยทะเลสาบหลงจื่อ (ประมาณแปดตารางกิโลเมตร) ภูเขาเฉาซาน เสวี่ยฮวา ซีลู่ และภูเขาจุ่ยจื่อ พื้นที่ที่สวยงามแสดงให้เห็นภูมิประเทศที่เป็นเอกลักษณ์ของทะเลสาบที่ล้อมรอบด้วยภูเขาสามลูกภายในบริเวณที่มีทัศนียภาพสวยงาม ทะเลสาบที่เป็นคลื่นกระทบกับภูเขาลูกคลื่นที่ปกคลุมไปด้วยหน้าผาและโขดหินแปลกตา มีจุดชมวิวธรรมชาติและโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมมากมาย จุดชมวิวหลักๆ มีอยู่ 4 แห่ง ได้แก่ ทะเลสาบเหนือ ทะเลสาบใต้ ภูเขาซีลู่ และภูเขา Zhuizi สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ สวนประเพณีพื้นบ้าน Huaihe, Aquatic Paradise, สะพาน Longzi Lake และสวนสาธารณะ Qiaotou ริมทะเลสาบ Longzi

ภาพที่ 5.10 จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี
ที่มา : anhui.chinadaily.com (ม.ป.ป.)

5.5.2 Zhuizishan Forest Park

อุทยานป่าไม้ไผ่ตั้งอยู่ในชายฝั่งตะวันออกของทะเลสาบหลงในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองและทางทิศเหนือของทะเลสาบตะวันออกและมณฑลเสฉวน พื้นที่ 1400 ปอนด์ ประกอบด้วยภูเขาตะวันออกกลางและตะวันตกสามภูเขา ห่างจากตัวเมืองเปิ้งปู ประมาณ 10 กิโลเมตรและอยู่ติดกับจุดชมวิวทะเลสาบหลงซี ทางตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลอานฮุยเป็นที่ราบและเนินเขาเล็กน้อยความสูงสูงสุดของภูเขา Zhuzi อยู่ห่างออกไปไม่ถึง 100 เมตร สวนแห่งนี้มีป่าไม้หนาแน่นและมีพืชพรรณเขียวชอุ่มฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนเป็นฤดูกาลที่เหมาะสมที่สุดในวันหยุดสุดสัปดาห์

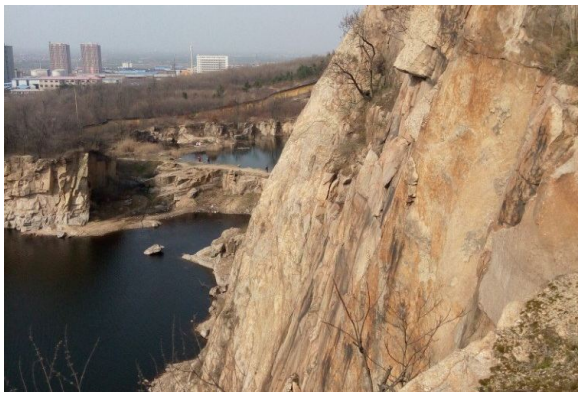

ภาพที่ 5.11 จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี
ที่มา : Trip.com (ม.ป.ป.)

5.6 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองฟู่หยาง

5.6.1 จุดชมวิวแม่น้ำบาหลี (Bali River Scenic Area)

ทางด้านตะวันออกของเขตหยิงซานเมืองบาลีเหอ พื้นที่ชมวิวบาลีเหออยู่ห่างจากเขตปกครองไปทางเหนือ 6 กม. และเมืองฟูหยางไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ 60 กม. โดยมีพื้นที่ประมาณ 1,200 เฮกตาร์ ที่รู้จักกันในชื่อสวนหนานหู สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ World Scenic Area, Splendid China, Zoo on the Water และสวนสนุก

พื้นที่นี้ถูกปกคลุมไปด้วยต้นหลิวและดอกไม้ที่เบ่งบานและมีเนินเขาเทียมที่สวยงามกระจายอยู่ประปราย ทางเดินยาวคดเคี้ยวไปตามสระบัว น้ำตกจิ่วเทียนในเขต Splendid China กว้าง 90 เมตร สูง 20 เมตร ดูสง่างามและตระการตาเมื่อมองจากระยะไกล จอเก้ามังกรและวัดกระจอกขาวแสดงถึงรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบตะวันออกที่มีเอกลักษณ์และผสมผสานวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่ดีที่สุดไว้ด้วยกัน ภูมิประเทศทั้งหมดเหล่านี้ได้รับความชื่นชมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 5.12 จุดชมวิวแม่น้ำบาหลี
ที่มา : chinadragontours.com (ม.ป.ป.)

วิธีการเดินทาง มีรถประจำทางตรงไปยังจุดชมวิวในเมืองใหญ่ๆ ของมณฑลอานฮุย และมีรถประจำทางหลายสายไปยังจุดชมวิวในเทศมณฑลหยิงชาง

5.7 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองฉูโจว

5.7.1 ภูเขาลังยา

อุทยานแห่งชาติภูเขาลังยา ตั้งอยู่ทางตะวันออกของมณฑลอานฮุย และทางตะวันตกเฉียงใต้ของฉูโจว ล้อมรอบด้วยเมือง Chuzhou อย่างกลมกลืนพร้อมกับทิวทัศน์ของภูเขาแม่น้ำและป่าไม้ พื้นที่นี้ยังมี Zuiweng Pavilion ซึ่งตั้งชื่อตามกวีราชวงศ์ซ่งเหนือ Ouyang Xiu Langya Mountain National Forest Park เป็นหนึ่งใน เขตที่มีทิวทัศน์กว้างที่สุด 5 แห่งของมณฑลอานฮุย อุทยานแห่งชาติป่าสงวนแห่งชาติแห่งแรกของจีนและเป็นเขตอนุรักษ์ที่สำคัญ มีงานวัดใหญ่ในวันที่เก้าของทุกปี

ภูเขาลังยามีความรุ่งโรจน์และศักดิ์สิทธิ์ มีบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมากอยู่ที่นั่นเพื่อทิ้งมรดกทางวัฒนธรรมจำนวนมากไว้ให้คนรุ่นหลังในอนาคต ภูเขาลังยายังมีชื่อเสียงจากหกที่รู้จักกันดีเป็นที่รู้จักกันดีของภูเขา วัด ศาลา น้ำพุ บทความ และนักวิชาการ นักท่องเที่ยวจะไม่ต้องตกใจกับพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติและงดงามเช่นนี้ นอกจากจะเป็นสถานที่ที่ยอดเยี่ยมสำหรับการวิจัยและการศึกษาแล้ว ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหายากสำหรับการผจญภัยอีกด้วย

ภาพที่ 5.13 ภูเขาลังยา

ที่มา : chinadragontours.com (ม.ป.ป.)

5.7.2 ไวลด์ ฟราแกรนซ์ พาร์ค (Wild Fragrance Park)

Wild Fragrance Park เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งแรกที่คุณจะได้เห็นเมื่อคุณเยี่ยมชม Langya Mountain ทั้งอุทยานมีลักษณะเฉพาะตามรูปแบบของสวนสาธารณะในฉูโจว ประกอบด้วย Shangxinzhai, Yongxiayuan (拥霞园), Chenxitang (晨曦堂), Penjinglang (盆景廊) และหน้าผาต่างๆ ตลอดทั้งปี พื้นที่แห่งนี้จะอบอวลไปด้วยดอกไม้และพืชพันธุ์ในสวน เป็นสถานที่ที่ยอดเยี่ยมสำหรับผู้มาเยี่ยมชมเพื่อดูสิ่งที่เรียกว่าฝีมือเหนือธรรมชาติ

ภาพที่ 5.14 ภูเขาลังยา

ที่มา : chinadragontours.com (ม.ป.ป.)

วิธีการเดินทาง โดยรถประจำทาง: ขึ้นรถบัสที่สถานีรถไฟ Chuzhou ไปยังภูเขา Langya ใช้เวลา 10 นาทีในการไปถึงภูเขาลังยา

เส้นทางที่ขับด้วยตนเอง : เมืองเหอเฟย – ไปทาง Nanjing/Anqing/Wuhu/Baohe Avenue เข้าทางด่วน Hefei Circumferential Expressway – Chaochuzhou/Nanjing/G40/G42 ซ้ายเข้าทางด่วน Shanghai-Shanxi – ออกจากทางออก Quanjiao/Chuzhou และขับไปทางขวา – S206 – Fengle Avenue – Garden West Road – West Jianzhong Road – Guanjing Road มาถึงจุดชมวิวภูเขา Langya

5.8 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวายหนาน

5.8.1 จุดชมวิวภูเขาปากง (Bagong Mountain Scenic Spot)

ตั้งอยู่ที่อำเภอปากงซาน เมืองหวายหนานในมณฑลอานฮุย ภูเขาบากองหรือที่รู้จักกันในนามภูเขาประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียง มีเรื่องราวและตำนานมากมาย เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ผสมผสานการเที่ยวชมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจวัฒนธรรมและการศึกษาธรณีวิทยาและธรณีสัณฐาน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นอุทยานแห่งชาติ อุทยานธรณีวิทยาแห่งชาติ และพื้นที่สวยงามระดับ AAAA

ส่วนหลักของพื้นที่ชมวิวนี้ครอบคลุมพื้นที่ 18.85 ตารางกิโลเมตร มีเนินเขามากกว่า 40 แห่งที่ปกคลุมไปด้วยป่าสนที่เฟื่องฟู แม่น้ำฮ่วยเหอไหลผ่านทิศเหนือและลมพัดไปทางทิศตะวันออก การต่อสู้ Feishui ที่รู้จักกันดีในราชวงศ์จินตะวันออก (317-420) เกิดขึ้นที่นี่ มันทิ้งสำนวนคลาสสิกที่มีชื่อเสียงบางอย่างไว้เช่น "พุ่มไม้และต้นไม้ทุกต้นดูเหมือนศัตรู" และ " กลัวการซุ่มโจมตีที่ต้นไม้และกระจุกหญ้าทุกต้น" สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พระราชวังของเจ้าชายหวายหนาน แห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตกและแพลตฟอร์มสำหรับกษัตริย์เพื่อเสด็จขึ้นสวรรค์, สวนสาธารณะ Qinglanggan, วัดเจดีย์ขาว และ Wangqing Valley เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดในภูเขา Bagong พระราชวัง ของเจ้าชาย Huainan ครอบคลุมพื้นที่ 5.5 ตารางกิโลเมตร จัดตั้งขึ้นเพื่อ Liu An (179-122 ปีก่อนคริสตกาล) เจ้าชาย Huainan แห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (206 BC-AD 24) ซึ่งเป็นนักคิดที่มีชื่อเสียงด้านวรรณกรรมและผู้ประดิษฐ์เต้าหู้

ภาพที่ 5.15 อุทยานธรณีแห่งชาติปากงซาน (อุทยานธรณีแห่งชาติภูเขาบากง)

ที่มา : Wikipedia (ม.ป.ป.)

5.8.2 ภูมิทัศน์หิน

ภูมิทัศน์หินเป็นภูมิประเทศทางธรณีวิทยาที่สำคัญที่ตั้งอยู่ในอุทยานปากงซาน ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นสมบัติล้ำค่าจากอมตะ มีความสูงประมาณ 1.5 ถึง 5 เมตรและครอบคลุมพื้นที่ 300,000 ตารางเมตร ตามคำบอกของนักธรณีวิทยา โขดหินที่นั่นพิสูจน์ประวัติศาสตร์อันยาวนานของบากงซาน เมื่อประมาณ 700 ล้านปีก่อนเขต Bagongshanเป็นหาดตื้นที่เต็มไปด้วย เศษหิน เนื่องจากความหายนะ Bagongshan ฟุ้งซ่านจึงถูกน้ำท่วม จากนั้น ภายใต้ผลกระทบจากแรงกด เศษเดิม ๆ จะกลายเป็นหิน ซึ่งเป็นขั้นเริ่มต้นของการกำหนดลักษณะนี้

ภาพที่ 5.16 ภูมิทัศน์หิน

ที่มา : Trip.com (ม.ป.ป.)

5.9 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองลู่อัน

5.9.1 ทะเลสาบหว่านโฟ（**万佛湖**）

ทะเลสาบหว่านโฟตั้งอยู่ทางตะวันออกของภูเขาต้าปี่ซาน ระหว่างแม่น้ำฉางเจียงกับแม่น้ำหวยเหอใน เมืองลู่อัน มณฑลอานฮุย ซึ่งเป็นทะเลสาบที่มีพรมแดนติดกับทะเลสาบเฉาหูไปทางทิศตะวันออกและเมืองเหอ เฟย์ทางทิศเหนือ และมีเกาะเล็ก ๆ จำนวนมากที่ลอยอยู่ในทะเลสาบ

ภาพที่ 5.17 เกาะหว่านโฟและจุดชมวิวทะเลสาบหว่านโฟ

ที่มา : wanfohu.com.cn (ม.ป.ป.)

ในปี 2559 ทะเลสาบหว่านโฟได้รับการจัดอันดับให้เป็นจุดชมวิวระดับ 5A และได้รับการยกย่องให้ เป็นรีสอร์ทท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ดีที่สุดของจีน และเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม 10 อันดับแรกของ มณฑลอานฮุย

ภาพที่ 5.18 ทะเลสาบหว่านโฟในแดนมหัศจรรย์บนโลก

ที่มา : Baili Gallery (ม.ป.ป.)

มีกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว คือ สามารถตกปลาได้ ล่องเรือสำราญชมทะเลสาบและชมเกาะระจัดกระจายอยู่ในทะเลสาบหว่านโฟ และยังมีสวนสนุกเหมาะกับการพาเด็กมาเล่น นอกจากทะเสาบแล้วยังมีเขื่อนดินเทียม ป่าหินว่านโฟ หินแกะสลักบนหน้าผา พระจันทร์เสี้ยวหุบเขา แหล่งหินยุคหินเหวินเจียดุนและหลงหวังซู เหม่ยชานเซียวหยาน ถนนภูเขาหลงไป๋ จั่วซี เตี้ยวไถ และถ้ำเจ้าแม่กวนอิม มีภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมมากมาย

ภาพที่ 5.19 กิจกรรมตกปลาริมทะเลสาบหว่านโฟ

ที่มา : baidu (2562)

การเดินทาง สามารถขึ้นรถบัสท่องเที่ยวหรือขับรถส่วนตัวระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตรจากเหอเฟย์มายังซู่เฉิง เมื่อมาถึงซู่เฉิง นักท่องเที่ยวต้องขึ้นรถบัสหมายเลข 5 เพื่อไปยังจุดชมวิว

5.9.2 Dabie Mountain Grottoes

จุดชมวิวถ้ำ Dabie Mountain Grottoes ตั้งอยู่ที่มุมตะวันออกของเทือกเขา Dabie ภายในอาณาเขตของหมู่บ้าน Hongshan เมือง Zhangdian พื้นที่ภูเขาทางตอนใต้ของเขต Jinan เมืองลู่อัน มีพืชพรรณเขียวชอุ่มสถานที่ทางประวัติศาสตร์มากมายตำนานและเวทมนตร์

จุดชมวิวแห่งนี้แบ่งออกเป็น East Gate และ North Gate ทะเลสาบสมุนไพร Dongdamen Herb อยู่ห่างจาก North Gate Great Ring Road ประมาณ 6 กิโลเมตร มีหินแปลก ๆ และถ้ำที่ที่สวยงาม นอกจากนี้ ยังมีสวนหอมและกลุ่มหนานมูสีทองดั้งเดิมในหุบเขาอันเงียบสงบ ถ้ำมีความสวยงามยิ่งขึ้น ทิวทัศน์สวยงาม ควันและคลื่นกว้างใหญ่ ใบเรือเบลอ ภูเขาและทะเลสาบเป็นส่วนเสริมซึ่งกันและกัน Dabie Mountain Grottoes Scenic Area เป็นหนึ่งในสวนสาธารณะของ National Geopark

ภาพที่ 5.20 Dabie Mountain Grottoes

ที่มา : Trip.com (ม.ป.ป.)

จุดสูงสุดของยอดเขาหลักของ Dabie Mountain มีชื่อว่า ไป๋หม่าเจี้ยน เต็มไปด้วยต้นสนและโขดหินแปลก ๆ สวน Millennium Dujuan บนเนินเขาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือเต็มไปด้วยต้น Dujuan หลายพันต้นที่มีอิริยาบถต่างกัน ดอกไม้ฤดูใบไม้ผลิกำลังเบ่งบาน ภูเขา และที่ราบ เต็มไปด้วยบรรยากาศที่หรูหราน่ามอง ในระดับที่หายากในโลก

ภาพที่ 5. 21 ไป๋หม่าเจี้ยนในบริเวณจุดชมวิวหลักของภูเขาต้าปี้

ที่มา : baidu (ม.ป.ป.)

5.10 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหม่าอันซาน

5.10.1 ภูเขาเป่าชาน（褒禅山景区）

จุดชมวิวภูเขา Baochan อยู่ห่างจาก Hanshan County ไปทางเหนือ7.5 กิโลเมตร โดยมีภูเขา Jilong ใน He County ทางทิศตะวันออกและ Guzhaguan ทางทิศตะวันตกมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำระหว่างแม่น้ำหวยเหอและแม่น้ำแยงซี

ภาพที่ 5.22 จุดชมวิวภูเขา Baochan

ที่มา : Trip.com (ม.ป.ป.)

จุดชมวิวภูเขา Baochan ประกอบด้วยส่วนท่องเที่ยวสี่ส่วน : ถ้ำ Huayang, วัด Baochan, ถนนโบราณ Wuzixu และ Zhaoguan โบราณ ภูเขาด้านหน้าของภูเขา Baochan เป็นภูเขาหินปูนโล่ง มีดินน้อยมาก ต้นไม้เป็นป่าดงดิบตามธรรมชาติ เติบโตตามซอกเขาและโขดหิน พันธุ์ไม้หลัก ได้แก่ ไม้จันทน์สีเขียว ไม้จันทน์สีเหลือง เมเปิ้ลสามเหลี่ยม แปะก๊วย เป็นต้น ต้นไม้บางต้นมีประวัติความเป็นมานับพันปี พืชพรรณธรรมชาติบนภูเขาด้านหลังมีความโดดเด่นและมีพืชหลายชนิด เช่น เห็ดหลินจือป่า เห็ดหลายดอก Polygonum multiflorum, Eucommia, Baiji, Codonopsis, wolfberry และยาสมุนไพรจีนอันมีค่าอื่น ๆ สัตว์หลัก ได้แก่ หมาป่า กวาง แบดเจอร์ นกฮูก นกกระเต็น นกกางเขน ไก่ฟ้าและอื่น ๆ

5.10.2 ถ้ำฮวายัง（华阳洞）

ถ้ำฮวายัง เป็นภูมิประเทศหลักของพื้นที่ท่องเที่ยวบนภูเขา Baochan ถ้ำมีความลึก 1,600 เมตร และมีจุดชมวิวหลัก 10 แห่ง และจุดชมวิว 102 แห่ง ถ้ำแบ่งออกเป็นถ้ำด้านหน้า ถ้ำหลัง ถ้ำยาว และถ้ำใต้ดิน ซึ่งมีลักษณะ "ในถ้ำมีโพรงและมีแม่น้ำในถ้ำ ล่องเรือในแม่น้ำถ้ำเชื่อมต่อกัน" ถ้ำด้านหน้ามีหินแกะสลักเช่นคำว่า "หัวหยาง" และ "ทุกอย่างว่างเปล่า" ถ้ำด้านหลังเรียกอีกอย่างว่า "ถ้ำเหล็ก" ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวของ Wang Anshi ในอดีต

ภาพที่ 5.23 ถ้ำฮวายังในจุดชมวิวภูเขาเป่าชาน

ที่มา : baidu (ม.ป.ป)

มีสองฤดูกาลที่น่าเที่ยวที่สุดในถ้ำฮวายัง หนึ่งคือ ฤดูใบไม้ผลิ เมื่อทุกสิ่งเพิ่งฟื้นตัว ภูเขาและทุ่งของถ้ำ ฮวายังก็เต็มไปบรรยากาศของฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อนก็เป็นช่วงที่ดีในการเดินทางมาเที่ยวเช่นกัน ถ้ำฮวายังมีอุณหภูมิคงที่ตลอดทั้งปี ประมาณ 18 องศา ซึ่งเป็นสถานที่ที่ดีในการหลบร้อน

ภาพที่ 5.24 ทางเข้าถ้ำฮวายัง

ที่มา : Gao Bin (2564)

ภาพที่ 5.25 บรรยากาศภายในถ้ำฮวายัง

ที่มา : Gao Bin (2564)

การเดินทาง เส้นทางที่ 1 ถ้ามาจากเซี่ยงไฮ้ คุณสามารถนั่งรถไฟไปหนานจิงก่อน จากนั้นต่อรถบัสจากหนานจิงไปฮั่นซานเพื่อไปยังเขตฮั่นซาน และขึ้นรถบัสหมายเลข 1

เส้นทางที่ 2 เดินทางจากเหอเฟย คุณสามารถขึ้นรถบัสจากเหอเฟยไปฮั่นซาน มาถึงที่ฮั่นซาน แล้วเปลี่ยนไปขึ้นรถบัสหมายเลข 1

5.11 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวู่หู

เมืองหวู่หู มีชื่อเสียงในเรื่อง "เมืองที่มีชื่อเสียงใน Jiangdong" และ "เขตที่มีชื่อเสียงใน Wuchu" ตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นศูนย์กลางที่มีชื่อเสียงของอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษและการย้อมสีในสมัยราชวงศ์หมิงตอนกลางและตอนปลายและเป็นแห่งแรกใน "สี่ข้าว" ตลาดในเจียงหนาน” ในยุคปัจจุบัน ท่าเรือ Wuhu ในอาณาเขตเป็นท่าเรือที่ใหญ่เป็นอันดับห้าในแม่น้ำแยงซี ซึ่งเป็นท่าเรือขนส่งสินค้าที่ใหญ่ที่สุด การค้าต่างประเทศ และท่าเรือขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ในมณฑลอานฮุย

5.11.1 พื้นที่ท่องเที่ยวป่ามาเหรินฉีเฟิง（马仁奇峰森林旅游区）

พื้นที่ท่องเที่ยวป่า Ma Ren Qifeng ตั้งอยู่ในเขต Fanchang เมือง Wuhu จังหวัด Anhui เป็นอุทยานป่าประจำจังหวัดและเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวระดับชาติ 4A ตั้งอยู่ที่ชุมทาง Fanchang, Tongling และ Nanling บนฝั่งใต้ของแม่น้ำ Yangtze อยู่ตรงกลางของแถบท่องเที่ยวทางใต้ของ Anhui เป็นที่รู้จักกันในชื่อ "ประตูสู่ภาคใต้ของ Anhui" ผลงานด้านภูมิทัศน์ Ma Renqifeng มีทำเลที่เหนือกว่าและการคมนาคมสะดวก โดยอยู่ห่างจากเซี่ยงไฮ้ 438 กิโลเมตร ห่างจากหนานจิง 150 กิโลเมตร ห่างจากเหอเฟย 180 กิโลเมตร ห่างจากซวนเฉิง 80 กิโลเมตร ห่างจาก Wuhu 50 กิโลเมตร ห่างจาก Wuhu 50 กิโลเมตร 20 ห่างออกไปหลายกิโลเมตร ภูเขาหม่าเหรินเป็นภูเขาที่ฉับพลัน มียอดเขาและโขดหินที่สวยงาม และภูมิประเทศที่มีลักษณะเฉพาะ ภูมิประเทศที่มีเอกลักษณ์ อันตราย สวยงามและแปลกตาประกอบด้วยยอดเขาและหินที่แปลกประหลาด เจียมูซิวซู นกและนกหายาก ตลอดจนวัดและน้ำพุโบราณ

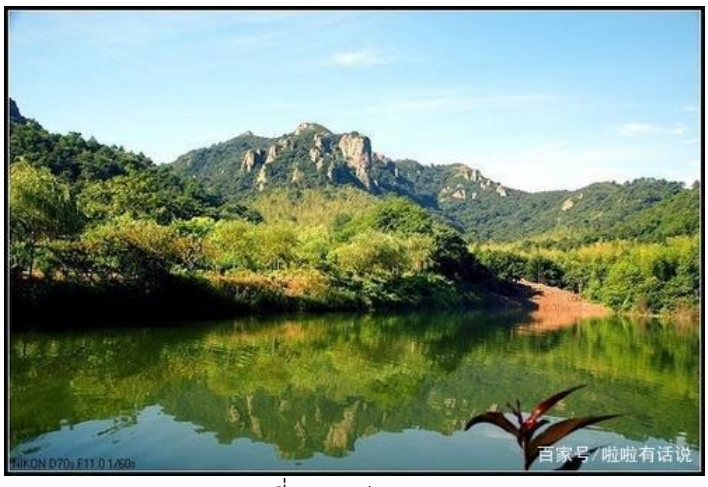

ภาพที่ 5.26 ป่า Ma Ren Qifeng

ที่มา : baijiahao.baidu.com (ม.ป.ป.)

5.11.2 ป่าหินทะเลดอกหยาซาน

ป่าหินทะเลดอกหยาซาน ตั้งอยู่ในเขตหนานหลิง เมืองหวู่หู มณฑลอานฮุย เป็นจุดชมวิวที่สำคัญแห่งหนึ่งในวงกลมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว "ภูเขาสองลูกและทะเลสาบหนึ่งแห่ง" ของมณฑลอานฮุย และเป็นจุดชมวิวของจังหวัด ป่าหินหยาซาน ฮวาไห่ ตั้งอยู่บนฝั่งทางใต้ของแม่น้ำแยงซี บริเวณทางแยกตงหลิง จิ้โจว และหวู่หู มีพื้นที่ชมวิวประมาณ 20 ตารางกิโลเมตรและมีทัศนียภาพที่สวยงามมาก มียอดเขาแปลกตามากกว่า 60 แห่ง เช่น Fengfeng, Meiren Peak, Lion Peak, Bat Peak เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีหินแปลก ๆ นับไม่ถ้วนทั่วสถานที่เช่น Great Turtle, Bajie Stone, Toad Watching the Sky , แรดชมดวงจันทร์, หมีแพนด้าสนุกสนาน, เสียงพึมพำของ Shuangyan, การจาริกแสวงบุญของลิงร้อยตัว ฯลฯ น่าสนใจยิ่งขึ้น ขนาดพกพาและประเภทบอนไซของ Xishan Stone Scenery เรียกได้ว่าเป็นสิ่งที่พลาดชมไม่ได้ในการมาเที่ยวที่นี่

ภาพที่ 5.27 ป่าหินทะเลดอกหยาซาน

ที่มา : baijiahao.baidu.com (ม.ป.ป.)

5.12 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองซวงเฉิง

5.12.1 สระเถาหัว (สระดอกพีช)（桃花潭水）

สระเถาหัว (สระดอกพีช) ตั้งอยู่ในเขตจิงเซียนของเมืองซวนเฉิง ไปทางตะวันตกประมาณ 40 กม. อยู่ติดกับภูเขา Huangshan ทางทิศใต้ ภูเขา Jiuhua ทางทิศตะวันตก และหันหน้าสู่ทะเลสาบ Taiping ทางทิศตะวันออก ได้ชื่อเสียงมาจากบทกวีของหลี่ไป๋ (กวีที่มีชื่อเสียงในสมัยราชวงศ์ถัง) ถึงวังหลุน ซึ่งเขียนว่า **“桃花潭水深千尺，不及汪伦送我情”**

ภาพที่ 5.28 Peach Blossom Pool

ที่มา : chinadaily.com (ม.ป.ป.)

พื้นที่ผิวกว้างใหญ่และน้ำใสดุจคริสตัล บนฝั่งตะวันตกมีหินรูปร่างประหลาดและหน้าผาสูงชันมากมาย จุดชมวิวที่มีเสน่ห์ ได้แก่ เนินหยกที่ทับซ้อนกัน หินกระดานเขียน เนินสายรุ้ง และเนินตกปลา ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจอีก 61 แห่งที่อยู่บริเวณรอบ ๆ

5.12.2 อ่าวพระจันทร์（月亮湾）

อ่าวพระจันทร์ เป็นแม่น้ำที่เกิดจากลำธารเล็ก ๆ นับสิบสาย แม่น้ำกว้างและตื้น แต่มีน้ำไหลมาก กรวดที่ก้นแม่น้ำถูกล้างโดยแม่น้ำเป็นเวลาหลายปีและกลายเป็นกลมเรียบ แม่น้ำ เวียนวนไม่สิ้นสุด เวียนวนไปรอบ ๆ ขุนเขา มองดูคล้ายจันทร์สว่าง จึงได้ชื่อว่า “อ่าวพระจันทร์”

ภาพที่ 5.29 Moon bay

ที่มา : Trip.com (ม.ป.ป.)

กิจกรรม ล่องแก่งใน Moon Bay: Xiaoxiaozhu ระบายน้ำกลางแม่น้ำและเดินบนภูเขาสูงตระหง่านทั้งสองด้าน ระหว่างทางมีจุดชมวิวมากมาย เช่น Jingbao Viewing Bamboo Sea, Rhinoceros Watching the Moon เป็นต้น

ภาพที่ 5.30 ล่องแก่งใน Moon Bay

ที่มา : enterdesk.com (ม.ป.ป.)

5.13 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองถงหลิ่ง

5.13.1 อุทยานริมทะเลสาบเทียนจิง

อุทยานริมทะเลสาบเทียนจิง ตั้งอยู่ทางด้านเหนือของถนน Changjiang West ซึ่งเป็นหลอดเลือดแดงในเมืองถงหลิ่ง ทะเลสาบเทียนจิงมีสวนสาธารณะโดยธรรมชาติแล้ว Dishan Hill แบ่งออกเป็น 4 แห่งที่เล็กกว่า แต่มีผิวน้ำที่เชื่อมต่อกัน และพื้นที่น้ำขนาดเล็กเหล่านี้เรียกว่าทะเลสาบตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้ อุทยานประกอบด้วยพื้นที่ที่สวยงามเป็นหลัก 9 แห่ง ชื่อว่า ทิวทัศน์งดงามของภูเขาห้าสน กวีสวดมนต์ และการได้ยินเสียงไม้ตีในยามราตรี ปลาไม้ที่มีสควอแมสีแดง ภาพเขียนม้วนหลายพันภาพ เนินเขาหมวกไม้ไผ่ เกาะซันเมืองแห่งประติมากรรมทองแดง เนินเขาหอยทาก และจัตุรัสเมืองหลวงทองแดง จุดชมวิวที่สำคัญของอุทยานคือภูเขา Five-Pine ที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ที่ใหญ่ที่สุด โดยเฉพาะจากประตูอุทยานไปจนถึงสะพาน Nine-bend Bridge บน South Lake และภูเขา Five-Pine ที่สง่างามก็ตั้งตระหง่านอยู่ในพื้นที่ที่สวยงามแห่งนี้

ภาพที่ 5.31 จุดชมวิวอุทยานริมทะเลสาบเทียนจิงจากมุมสูง
ที่มา : chinadaily.com (ม.ป.ป.)

อุทยานแห่งนี้มีความตื่นตาตื่นใจเป็นพิเศษ นั่นคือบ่อน้ำสวรรค์ ซึ่งตามตำนานเล่าว่า "สามารถไปถึงทั้งท้องฟ้าและทะเลได้" บ่อน้ำแห่งนี้เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่มีทัศนียภาพสวยงามในอุทยานและเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาด พื้นที่บันเทิงและจุดชมวิวอื่นๆ ได้แก่ สวนสนุกสำหรับเด็ก ลานสเก็ต เรือสำราญ โรงน้ำชา Heavenly Well Teahouse สวน Yiqinyuan ทางเดินยาวและศาลาริมน้ำ สะพานเก้าโค้ง ศาลาสวรรค์ และ ป่าแห่ง Steles

ภาพที่ 5.32 ทิวทัศน์ยามค่ำคืนที่ Tianjing Lake Park
ที่มา : chinadaily.com (ม.ป.ป.)

5.14 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองฉื่อโจว

5.14.1 ภูเขาจิ่วฮวา

ตั้งอยู่ในเมืองฉื่อโจวว มณฑลอานฮุยในประเทศจีน เป็นสถานที่ทางพุทธศาสนาที่สำคัญและเป็นจุดชมวิวธรรมชาติ เป็นหนึ่งในสี่ภูเขาพุทธที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน หนึ่งในจุดชมวิวระดับ 5A ชุดแรกในประเทศจีน หนึ่งในแหล่งมรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ชุดแรกในประเทศจีนและจุดชมวิวหลักของ "ภูเขาสองลูกและหนึ่ง ทะเลสาบ" (ภูเขาจิ่วฮวาทะเลสาบไทปิง ,หวงซาน) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวในมณฑลอานฮุย พื้นที่ที่วางแผนไว้ของจุดชมวิวคือ 120 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่คุ้มครองคือ 174 ตารางกิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วยจุดชมวิว 11 แห่ง

ทิวทัศน์ธรรมชาติอันตระการตาด้วยยอดเขา 99 ยอด ภูเขาจิ่วฮวาขึ้นชื่อว่าเป็น “ภูเขาลูกแรกในจีนตะวันออกเฉียงใต้” ที่มียอดเขางดงาม ธารน้ำหลาก หินประหลาด น้ำตกสวยงาม ถ้ำอันเงียบสงบ ฯลฯ ในบรรดายอดเขา 99 แห่ง มียอดเขาที่มีชื่อเสียง 9 แห่ง ได้แก่ ยอดเขาเทียนไถ ยอดเขาเทียนหวาง ฉือหวาง ยอดเขา, ยอดเขา Lianhua, ยอดเขา Duxiu, ยอดเขา Luohan, ยอดเขา Wulao, ยอดเขา Fuhu และยอดเขา Furong และสายน้ำหลัก ได้แก่ Jiuhua Stream, Qingtong Stream, Laba Stream, Dragon Stream, Jiuzi Stream, Wulong Stream เป็นต้น นักท่องเที่ยวสามารถดื่มด่ำกับความมึนเมาใน “Ten Scenes of Mount Jiuhua” และ “Ten New Scenes of Mount Jiuhua”

ภาพที่ 5.33 ภูเขาจิ่วฮวา

ที่มา : chinadiscovery.com (ม.ป.ป.)

วังอายุยืน

พระราชวังมีอายุยืนยาว ที่ความสูง 871 เมตรเป็นแห่งแรกในราชวงศ์หมิง ซึ่งได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในสี่วัดพุทธแห่งภูเขาจิ่วฮวา วังเป็นปราสาทเก่าแก่ห้าชั้นไม่มีอาคารแยก พระราชวังที่เหมือนปราสาทประกอบด้วยประตูหน้า ห้องโถงใหญ่ ห้องโถงสด ร้านอาหารมังสวิรัติ ฯลฯ วังเป็นที่ประดิษฐานด้วยร่างสดของอาจารย์อู๋เสีย ในศตวรรษที่ 16 พระที่เรียกว่า Wuxia หลังจากเดินทางไป Mount Wutai และ Mount Emei มาที่ Mount Jiuhua และฝึกฝนตัวเองและมีชีวิตอยู่จนถึงอายุ 126 ปี ร่างกายของเขาถูกพบในอีกสามปีต่อมาหลังจากที่เขาเสียชีวิตซึ่งไม่เน่าเปื่อย ดังนั้นวัดจึงเปลี่ยนเป็นวังอายุยืน จักรพรรดิ Congzhen ในราชวงศ์หมิงได้รับ Wuxia as“พระโพธิสัตว์ยิ่งเซิน” (应身菩萨) .

ใกล้กับพระตำหนักอายุยืนคือ ศาลาที่มีพระอรหันต์ 500 รูป (**五百罗汉堂**)ในรูปแบบโครงสร้างพระราชวัง มีรูปปั้นพระอรหันต์ผู้ยิ่งใหญ่จำนวน 500 รูปซึ่งมีการแสดงออกและท่าทางที่แตกต่างกันที่ประดิษฐานอยู่ในห้องโถง ห้องโถงของรูปปั้นพระอรหันต์ 500 องค์ถูกเก็บไว้ในภูเขา Jiuhua ท่ามกลางภูเขาศักดิ์สิทธิ์สี่แห่ง

เมื่อไปถึงจุดชมวิวของพระราชวัง Longevity คุณสามารถเลี้ยวไปทางทิศตะวันออกเพื่อชมทิวทัศน์อันงดงามของภูเขาในรูปของ พระนอนธรรมชาตินั่งอยู่บนพื้น พระนอนตั้งอยู่ที่บริเวณจุดชมวิวลานดอกไม้ โดยเศียรไปทางยอดระเบียงสวรรค์ คอและจมูกประกอบด้วยลานดอกไม้ขนาดใหญ่ มันช่างสดใส ศักดิ์สิทธิ์ และลึกลับ

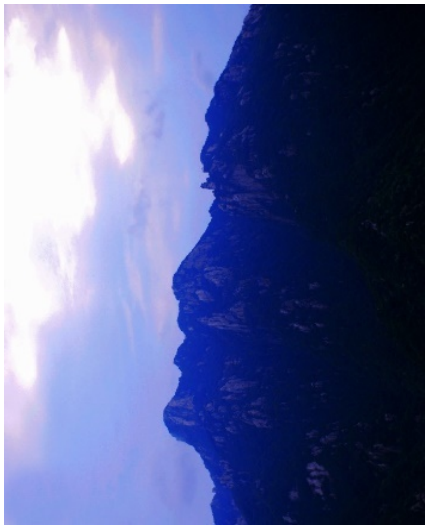

ภาพที่ 5.34 พระนอนเหนือวังอายุยืน
ที่มา : chinadiscovery.com (ม.ป.ป.)

5.14.2 เขตอนุรักษ์ธรรมชาติกู่หนิวเจียง

ที่จุดบรรจบกันของเขต Shitai และเขต Qimen ในเมือง Chizhou เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ Guniujiang อยู่ห่างจากเมือง Shitai 22 กม. ในสมัยโบราณเรียกว่าภูเขาหวงซานตะวันตก ปัจจุบันเป็นเขตอนุรักษ์ธรรมชาติและอุทยานธรณีวิทยาแห่งชาติ ยอดเขาหลักเป็นรูปกระทิงที่ตกลงมาจากฟากฟ้า จึงเป็นที่มาของชื่อกูหนิวเจียง (กูหนิวและเจียง แปลว่าวัวกระทิงและตกลงมาตามลำดับในภาษาจีน) ในฤดูใบไม้ร่วง ท้องฟ้าแจ่มใสและมีอากาศค้ำจุน ไฟโค้งขนาดใหญ่ที่มีเจ็ดสีปรากฏขึ้นเหนือยอดเขา ปรากฏอย่างไม่ชัดเจน นี่คือ "แสงแห่งพระพุทธเจ้า" สิ่งมหัศจรรย์ในกู่หนิวเจียง

ปัจจุบันจุดชมวิวที่สำคัญบางแห่งในเขตทัศนียภาพหลงเหมินได้รับการพัฒนาและเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชม รวมถึงหมู่บ้านหยานเจีย หุบเขาคู่รัก สระหลงเหมิน และน้ำตกสี่สายที่ทับซ้อนกัน ในฐานะที่เป็นเขตอนุรักษ์ธรรมชาติของระบบนิเวศป่าไม้ เขตอนุรักษ์ธรรมชาติกู่หนิวเจียงมีความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ป่าดั้งเดิมกึ่งเขตร้อน รวมถึงทรัพยากรสัตว์และพืชหายากและมีค่า ด้วยพืชมากกว่า 1,300 ชนิดและสัตว์อย่างน้อย 1,000 สายพันธุ์ จึงเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติสีเขียว" และ "คลังสมบัติของสัตว์ป่าและพืชพรรณในจีนตะวันออก"

ภาพที่ 5.35 ป่าไม้เขตอนุรักษ์ธรรมชาติกู่หนิวเจียง
ที่มา : chinadaily.com (ม.ป.ป.)

5.15 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองอันชิ่ง

5.15.1 Tianzhu Mountain

ภูเขา Tianzhu ตั้งอยู่ในเขต Qianshan เมืองอันชิ่ง เป็นยอดเขาที่สูงที่สุด(1,488.4 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล) สูงขึ้นไปในก้อนเมฆ เหมือนกับเสาที่ชูท้องฟ้า จึงเป็นที่มาของชื่อภูเขา Tianzhu (เสาสวรรค์) เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทัศนียภาพที่สำคัญของชาติ อุทยานป่าแห่งชาติ และอุทยานธรณีวิทยาแห่งชาติ

ภาพที่ 5.36 ภูเขา Tianzhu
ที่มา : chinadaily.com (ม.ป.ป.)

พื้นที่ชมวิวครอบคลุมพื้นที่ 82.46 ตารางกิโลเมตรและประกอบด้วยแปดส่วนที่แตกต่างกัน ทิวทัศน์บนภูเขาที่ผสมผสานความสูงตระหง่านของภูเขาทางเหนือของแม่น้ำแยงซีเข้ากับความอ่อนช้อยของภูเขาทางทิศใต้ พรรณนาได้ว่าเป็น "ยอดเขาสูงตระหง่าน หินประหลาด ถ้ำอันเงียบสงบ และน้ำทะเลสีมรกต" มียอดเขาทั้งหมด 42 ยอด แต่ละแห่งปกคลุมด้วยต้นสนสีเขียวและต้นไผ่เรียวยาว ปกคลุมไปด้วยหินรูปร่างแปลกตา ถ้ำลึกลับ น้ำตกที่ลอยอยู่ และแอ่งน้ำลึก

นอกจากทัศนียภาพอันงดงามของธรรมชาติแล้ว ยังอุดมไปด้วยสถานที่ทางประวัติศาสตร์อีกด้วย ได้แก่ หุบเขาลึกลับ (เรียกว่า "สถานที่ลึกลับแห่งหินแกรนิตแห่งแรก") วัดซันซู (วัดบรรพบุรุษของเซนจีนรุ่นที่สาม) ภาพเขียนสกัดหินในถ้ำชินิอุโบราณ (เช่น ถ้ำวัวหิน)

ภาพที่ 5.37 ภูเขา Tianzhu
ที่มา : Wikipedia (ม.ป.ป.)

5.15.2 ภูเขาสีกอง

ภูเขาสีกองถือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางพุทธศาสนามาหลายปี ได้รับการยอมรับในราชวงศ์ถัง (618-907) เมื่อกวีผู้ยิ่งใหญ่ Li Bai อยู่ที่นี่ อยู่ห่างจากที่นั่งของเขต Yuexi ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ 70 กิโลเมตร (43 ไมล์) และมีสถานที่ท่องเที่ยว 9 แห่ง

ภาพที่ 5.38 ภูเขา Tianzhu
ที่มา : youimg1.tripcdn.com (ม.ป.ป.)

Dabie Mountain Rainbow Waterfall

จุดชมวิวน้ำตกสายรุ้ง Dabie Mountain ตั้งอยู่ในเมือง Huangwei ห่างจากเทศมณฑลเยว่ซีและเทศมณฑลฮัวซาน 34 กิโลเมตร และห่างจากหางเหลืองของ 6 ส่วนย่อยของทางด่วนจีกวงเพียง 1.5 กิโลเมตร จุดชมวิวมีพื้นที่ 40 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่แกน 3.2 ตารางกิโลเมตร

จุดชมวิวนี้มีน้ำตกสีรุ้งที่ใหญ่ที่สุดในจีนตะวันออก และหุบเขาแม่น้ำหินขนาดยักษ์ในระบบนิเวศดั้งเดิม และภูมิทัศน์ของช่องเขาเจียนที่ลึก มีน้ำตกสายรุ้งที่เหมือนฝันและหุบเขา Monkey River Canyon ที่เป็นระบบนิเวศดั้งเดิม ตลอดจนแม่น้ำและเกาะต่างๆ มากมาย ดังนั้นจุดชมวิว Dabie Mountain Rainbow Waterfall ถือได้ว่าเป็นจุดชมวิวภูมิทัศน์ที่ผสมผสานหุบเขา น้ำตก ลำธาร และวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 5.39 Dabie Mountain Rainbow Waterfall
ที่มา : chinadragontours.com (ม.ป.ป.)

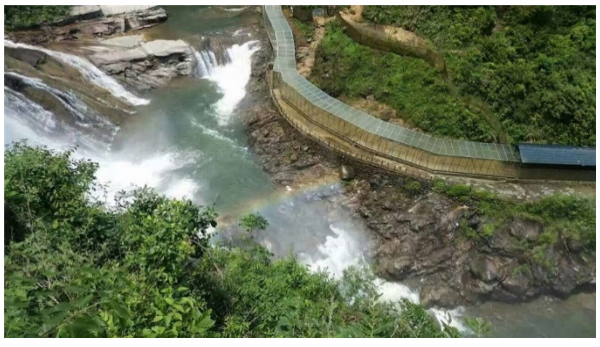

ภาพที่ 5.40 Dabie Mountain Rainbow Waterfall
ที่มา : chinadragontours.com (ม.ป.ป.)

5.16 สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเมืองหวางซาน

5.16.1 เขาหวงซาน

หวงซานเป็นภูเขาที่ลักษณะหินส่วนใหญ่เป็นหินแกรนิต ที่มีชื่อเสียงมาจากทิวทัศน์ที่สวยงามดุจดั่งภาพวาด มียอดเขาที่มีชื่อเสียงถึง 108 ยอด (36 ยอดเขาใหญ่ 72 ยอดเขาเล็ก) ในนั้นมี 12 ยอดเขาที่ถูกจัดเป็นมรดกโลก 3 ยอดเขาหลัก อันได้แก่ ยอดเขาเหลียนฮวา ยอดเขากวงหมิง ยอดเขาเทียนตู ทั้งสามยอดเขานี้ล้วนมีความสูงที่ระดับน้ำทะเลที่สูงกว่า 1800 เมตร ที่สูงที่สุดเห็นจะเป็นที่ยอดเขาเหลียนฮวาที่มีความสูงที่ 1864 เมตร. เขาหวงซานมีพันธุ์พืชอยู่มากว่า 1805 ชนิด, ในนั้นมี 173 ชนิดได้ถูกบันทึกลงเป็นมรดกโลก, และมีสัตว์ป่าอีกกว่า 299 ชนิด ในนั้นมี 28 ชนิดได้รับการจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองแห่งชาติ และมี 28 สถานที่ในบริเวณเขาหวงซาน ได้รับการบันทึกว่าเป็นแห่งต้นกำเนิดของแห่งน้ำอีกด้วย ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว สวยทั้งสี่ฤดู แต่ในช่วงที่สวยที่สุดคือช่วงที่คนน้อยที่สุด หรือก็คือช่วงฤดูหนาว ช่วงเดือน 1-2 ของทุกๆปี มีจุดวิวทิวทัศน์ที่สวยที่สุดคือ ต้นสนรับแขก หลังปลาตะเพียน ช่องเขาซีไห่

ต้นสนรับแขกนั้นตั้งอยู่ในบริเวณยอดเขาอวี้ผิงทางด้านทิศตะวันออก เกิดมาจากหินที่พังทลาย มีอายุมากกว่า 1300 ปี สถานที่สำคัญของ มณฑลอานฮุยก็ยังนิยมใช้ภาพวาดของต้นสนรับแขกขนาดใหญ่ แขวนประดับประดา สนรับแขกนี้ไม่เพียงแต่จะเป็นสัญลักษณ์ของเขาหวงซานเท่านั้น แต่ยังจัดเป็นสัญลักษณ์แห่งความโอบอ้อมต่อแขกต่างแดนของประชาชนชาวจีนอีกด้วย

หลังปลาตะเพียนตั้งแต่ตีนยอดเขาเทียนตูขึ้นมา ขึ้นมาตามขอบรั้วโซ่เหล็ก ขึ้นมาตามบันไดสวรรค์เรื่อย ๆ จนได้ประมาณ 1564 ขั้น จนถึงความสูงระดับน้ำทะเลที่ 1770 เมตรจะมีสะพานหินเป็นจุดที่ทุกๆคนต้องผ่าน สะพานหินนี้มีความกว้าง 1 เมตร และ ยาวเพียง 10 เมตรเท่านั้น สองข้างของสะพานนั้นเป็น เหวที่ลึกเป็นพัน ๆ เมตร มองไม่เห็นก้น ชื่อว่าหลังปลาตะเพียนก็ได้มาจากลักษณะที่คล้ายๆ กับหลังปลาเช่นนี้

ช่องเขาซีไห่มีความยาวทั้งหมด 15 กม.เป็นช่องเขาที่มีชื่อเสียงอันดับต้นๆในหวงซาน, เป็นจุดท่องเที่ยวใหม่(ปี2008) สองฝั่งล้วนเป็นเนินสูง,มีหินแปลกๆอยู่รอบๆทาง มีการทำทางเรียบหน้าผาให้นักท่องเที่ยวเดินเข้าไปชมความสวยงามของหวงซานในมุมแปลกๆได้

ภาพที่ 5.41 เขาหวงซาน
ที่มา : tripderntang.com (ม.ป.ป.)

วิธีการเดินทางไปเขาหวงซาน

โดยเครื่องบิน

หากไป Huangshan ทางอากาศ จากสนามบิน Huangshanผู้โดยสารสามารถขึ้นรถบัสหมายเลข 19 ไปยังสถานีขนส่งผู้โดยสารของเมืองหรือที่เรียกว่าสถานีขนส่ง Tunxi ซึ่งตั้งอยู่ที่หมายเลข 31 ถนนฉีหยุน มีรถโดยสารประจำทางไปยังจุดชมวิวภูเขาหวงซาน ค่าโดยสาร 20 หยวนจีน/คน จากสนามบิน Huangshan ค่าแท็กซี่ไปยังจุดชมวิวโดยตรงอยู่ที่ประมาณ 200 หยวนจีน

โดยรถไฟ

หากเดินทางมาที่สถานีรถไฟ Huangshan Northด้วยรถไฟหัวกระสุน ให้เปลี่ยนไปขึ้นรถทัวร์หรือแท็กซี่ที่จัตุรัสด้านหน้าของสถานีเพื่อไปยังจุดเปลี่ยนรถของ Mount Huang รถทัวร์ออกเวลา 08:00 น.-20:20 น. คุณยังสามารถเรียกแท็กซี่จากสถานีรถไฟไปยังหวงซานได้ โดยมีค่าใช้จ่ายประมาณ 160 หยวน

โดยรถบัสทางไกล

มีรถประจำทางสายตรงจำนวนมากที่ออกเดินทางจากเมืองต่างๆ ในจีนส่วนใหญ่ไปยังหวงซาน ดังนั้นการขึ้นรถบัสทางไกลน่าจะเป็นทางเดียว ของตัวเลือกที่มีอยู่เพื่อไปยังภูเขา Huangshan

5.16.2 ป่าไผ่มุกเก็ง (Mukeng Bamboo Forest)

ป่าไผ่มุกเก็ง เป็นตัวอย่างความงามของความเงียบสงบและถือได้ว่าเป็นสถานที่ที่ดีเยี่ยมสำหรับการพักผ่อนและเพลิดเพลินไปกับอากาศบริสุทธิ์ เดินเพียงไม่กี่นาทีตามขั้นบันได จะพบบ้านสไตล์ฮุ่ยหลายหลังที่ร่มรื่นด้วยต้นไผ่ ซึ่งดูเหมือนทัศนียภาพในภาพวาดภูมิทัศน์แบบจีนโบราณ ป่าไผ่มีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา หลังฝนตกทั้งผืนป่าจะถูกปกคลุมไปด้วยหมอกในขณะที่อากาศเย็นและสดชื่น น้ำค้างเจิดจ้าบนใบไม้ทำให้เปล่งประกายราวกับมรกตที่ดีที่สุด ในวันที่อากาศแจ่มใส ป่าเป็นรีสอร์ทฤดูร้อนตามธรรมชาติที่มีจุดแสงแดดส่องผ่านใบไม้ ในเวลากลางคืน ทะเลไผ่ทำให้ใบไม้ร่วงไปตามลม และกิ่งที่ไหวคล้ายคลื่นในมหาสมุทร

ป่าไผ่มุกเก็งประกอบด้วยหุบเขาหกแห่งและภูมิประเทศสิบแห่ง ผู้เข้าชมสามารถเข้าถึงจุดเหล่านี้ได้ด้วยการเดินเล่นไปตามเส้นทางปูกระเบื้อง เส้นทางเดินเกือบจะเป็นวงกลมและนำผู้เข้าชมไปยังสามภูมิภาคหลัก ได้แก่ ทะเลตะวันตก หมู่บ้านมุกเกิง และทะเลใต้ นักท่องเที่ยวมักจะเริ่มทัวร์ที่ทะเลตะวันตก หลังจากปีนขึ้นไปเพียงไม่กี่นาที พวกเขาก็มาถึง Duiqing Pavilion ซึ่งมองเห็นทะเลไผ่และหมู่บ้าน Mukeng จากนั้นมุ่งหน้าลงใต้ภูเขาสู่ทะเลใต้ ผู้เข้าชมสามารถเพลิดเพลินกับทิวทัศน์ธรรมชาติอันงดงามของหุบเขา Southern Sea นอกจากนี้ยังมี Bamboo Evil City ที่มี 'สัตว์ประหลาด' ที่น่าตื่นเต้นที่ทำจากไม้ไผ่และใบไม้ที่กระจัดกระจาย จุดนี้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ในตอนท้ายของเส้นทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถเห็นทะเลสาบ Xiu Nu กับป่าไผ่ที่สะท้อนเป็นผืนน้ำสีเขียวมรกต

ภาพที่ 5.42 ป่าไผ่มุกเก็ง
ที่มา : travelchinaguide.com (ม.ป.ป.)

ในปัจจุบัน ป่าไผ่มุกเก็งได้พัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่โดดเด่น ซึ่งผสมผสานการเที่ยวชมสถานที่ การขี่จักรยานเสือภูเขา การถ่ายภาพ ความบันเทิง และอาหาร จิตรกร ช่างภาพ และผู้กำกับจำนวนมากดึงดูดใจให้มาที่นี่ และได้สร้างผลงานที่ยอดเยี่ยมมากมายเพื่อแสดงความงามของสถานที่แห่งนี้ต่อผู้คนจำนวนมากขึ้น

วิธีเดินทางไปป่าไผ่มุกเก็ง

1. จากเมืองหวางซาน

นั่งรถบัส 1.5 ชั่วโมงจากสถานี Huangshan Tunxi Bus Station ไปยัง Hongcun แล้วต่อรถเช่าไปยังป่าไผ่

2. จากเขาหวงซาน

ขึ้นรถบัสจากประตูด้านใต้ของภูเขา Huangshanไปยัง Hongcun ก่อน มีรถสองคันต่อวันออกเดินทางเวลา 08:00 น. และ 13:40 น. การเดินทางโดยรถบัสใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงและมีค่าใช้จ่าย 13 หยวนจีน จากนั้นเหมารถไปยังจุดชมวิว

5.17 สรุปท้ายบท

จากข้อมูลที่ได้ศึกษามาข้างต้น แสดงให้เห็นว่ามณฑลอานฮุย ประเทศจีน ที่มีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ทรัพยาการธรรมชาติ และภูมิอากาศที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละพื้นที่ ส่งผลให้มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย เช่น ภูเขา เทือกเขา หุบเขา แม่น้ำ น้ำตก ทะเลสาบ แหล่งน้ำบริสุทธิ์ ป่าไม้ เป็นต้น และก่อให้เกิดกิจกรรมในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ อยู่ทั่วทั้งประเทศจีน ตัวอย่างจากมณฑลอานฮุย ประเทศจีน เช่น บริเวณพื้นที่ทะเลสาบและรอบ ๆ ทะเลสาบ ได้ถูกพัฒนาเป็นจุดท่องเที่ยว ที่ผู้คนทั่วไปสามารถเข้ามาออกกำลังกายหรือทำกิจกรรมผ่อนคลายต่าง ๆ และล่องเรือชมทะเลสาบ บริเวณเทือกเขา ได้พัฒนาเป็นจุดท่องเที่ยวสำหรับคนที่ชื่นชอบการปีนเขา เดินชมธรรมชาติ ซึ่งมีสถานเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเหมาะสำหรับการปีนเขาหลายแห่ง ตั้งอยู่ในมณฑลอานฮุย หรือบริเวณป่าไม้ ที่มีความอุดมสมบูร์และทรัพยาการหายากที่อนุรักษ์ ได้พัฒนามาเป็นเส้นทางเดินป่าสำหรับท่องท่องเที่ยว เป็นต้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่า มณฑลอานฮุย ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจเป็นจำนวนมาก ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาท่องเที่ยวได้ในแต่ละฤดูกาล ซึ่งบรรยากาศของแต่ละช่วงก็จะต่างกันออกไป มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก เช่น ภูเขาหวงซาน ทำให้เป็นมณฑลที่เหมาะสำหรับการมาชมสถานที่ท่องที่ยวทางธรรมชาติ และนอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวท่องวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงหลายแห่งตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน

บทที่ 6
สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

6.1 สรุปผลการศึกษา

มณฑลอานฮุย ประเทศจีน เป็นมณฑลมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย มีทัศนียภาพอันงดงาม เหมาะแก่การไปเที่ยวในวันหยุดพักผ่อน เพื่อชมธรรมชาติและทำกิจกรรมผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานของคนในประเทศจีน และมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงและติดอันดับสถานที่ท่องเที่ยวห้ามพลาดของที่ประเทศจีนอีกหลายแห่งตั้งอยู่ในมณฑลอานฮุยนี้ ซึ่งเป็นจุดดึงดูดให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว และมีอีกหลายปัจจัย โดยสรุปได้ดังนี้

6.1.1 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติของมณฑลอานฮุย ประเทศจีน

1. ปัจจัยด้านที่ตั้ง

มณฑลอานฮุย ประเทศจีน ตั้งอยู่บริเวณซีกโลกเหนือในทวีปเอเชียตะวันออก ทางฝั่งตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก มณฑลอานฮุย เป็น 1 ใน 22 มณฑลของประเทศจีน ตั้งอยู่บนพื้นที่เขตทิศตะวันออกของประเทศจีน ทางด้านทิศตะวันออกติดกับมณฑลเจียงซูและมณฑลเจอเจียง ทิศตะวันตกติดกับมณฑลหูเป่ยและมณฑลเหอหนาน ทิศใต้ติดกับมณฑลเจียงซี ทิศเหนือติดกับมณฑลซานตง ซึ่งเป็นมณฑลที่สะดวกต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว เนื่องจากมีการคมนาคมที่หลากหลาย ในกรณีเดินทางมาจากมณฑลอื่นในประเทศจีน สามารถเดินทางโดย เครื่องบิน รถไฟ และเรือ และในกรณีที่เดินทางมาจากต่างประเทศ สามารถเดินทางโดยเครื่องบิน มาลงที่สนามบินเหอเฟย์และสนามบินหวงซาน

2. ปัจจัยด้ายภูมิประเทศ

มณฑลอานฮุย ประเทศจีน มีภูมิประเทศที่ค่อนข้างหลากหลาย ทางตอนเหนือของมณฑลเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบจีนตอนเหนือ พื้นที่ตอนกลางตอนเหนือเป็นส่วนหนึ่งของลุ่มน้ำฮวยเหอ พื้นที่ราบทั้งสองนี้ เป็นพื้นที่ ๆ มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น ทางตอนใต้แผ่นดินมีความไม่เสมอกันอยู่มาก และยังมีเทือกเขา Dabie Mountains ครอบครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของมณฑลอานฮุยในทางตะวันตกเฉียงใต้ และมีเทือกเขาและแนวเขาหลายจุดที่ตัดผ่านทางตะวันออกเฉียงใต้ มียอดเขาสูงสุด คือ ยอดเขาดอกบัว ซึ่งมีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,873 เมตรเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาหวงซานทางตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลอานฮุย ซึ่งเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศจีน และยังมีแม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำฮวยเหอทางตอนเหนือ และแม่น้ำแยงซีทางตอนใต้ ทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดคือ ทะเลสาบ Chaohu ตั้งอยู่ใจกลางมณฑลอานฮุย

ด้วยปัจจัยภูมิประเทศนี้ จึงเกิดเส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เส้นทางเดินเขา เกิดจุดชมวิวต่าง ๆ ที่สวยงาม และยังมีกิจกรรมมายมายเกิดขึ้นในสถานที่นั้น ๆ ด้วย ซึ่งเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งจากในประเทศและต่างชาติ

3. ปัจจัยด้านภูมิอากาศ

มณฑลอานฮุย ประเทศจีน ตั้งอยู่ในเขตมรสุมร้อนเอเชียเหนือ มี 4 ฤดูกาลที่แตงต่างกันอย่างชัดเจน มีฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงระยะเวลาค่อนข้างสั้น ในขณะที่ฤดูหนาวและฤดูร้อนระยะเวลาค่อนข้างยาว โดยตั้งแต่ทางตอนเหนือของมณฑลไปจนถึงทางตอนใต้มณฑล จะมีลักษณะภูมิอากาศแตกต่างกันอย่างชัดเจน ในเมืองที่ตั้งอยู่ทางเหนือของแม่น้ำฮวยเหอจะมีสภาพอากาศแบบมรสุมกึ่งมีความชื้นอบอุ่น ส่วนพื้นที่ทางตอนใต้ของแม่น้ำฮวยเหอจะมีภูมิอากาศแบบมรสุมกึ่งเขตร้อนชื้น และมีฝนตกชุกตลอดทั้งปี ส่งผลให้ในแต่ละฤดูมีธรรมชาติที่สวยงามตลอดทั้งปี และแตกต่างกันออกไปในแต่ละฤดู กิจกรรมที่เป็นที่นิยม มีชื่อเสียงและโดดเด่นของมลฑลอานฮุย คือ การปีนเขา ช่วงที่เหมาะสมที่จะมาเที่ยวมากสุด คือ เดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม

6.1.2 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในมณฑลอานฮุย และกิจกรรรมที่น่าสนใจ

จากการศึกษาพบว่า สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย มีสถานที่น่าสนใจจำนวนมาก และมีกิจกรรมภายในแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่และแต่ละฤดูกาล ดังต่อไปนี้

เมืองเหอเฟย์ ทะเลสาบฉาวเป็นจุดพักผ่อนหย่อนใจยอดนิยมสำหรับชาวเมืองเหอเฝย์ ที่มีสวนสาธารณะริมฝั่งพร้อมน้ำตกและชายหาดเทียมที่มีไว้สำหรับนอนเหยียดแข้งเหยียดขา รวมถึงยังมีเส้นทางปั่นจักรยานและเส้นทางวิ่งต่าง ๆ และยังห้อมล้มไปด้วยสถานที่ทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มสีสันด้านวัฒนธรรม และวนอุทยานแห่งชาติเหอเฟย์ต้าซูซานที่ห้อมล้อมไปวัดวาอารามและธรรมชาติที่สวยงาม เหมาะสำหรับชมพระอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้าและพระอาทิตย์ตกในตอนเย็น

เมืองหวายเป่ย สวนสาธารณะเซียงซาน เป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่เพียงแห่งเดียวในเมืองหวายเป่ย สวนสาธารณะเซียงซานมีวัด อนุสาวรีย์ มีสวนสัตว์ ลานสเก็ต สนามเด็กเล่น ทะเลสาบเซียงซาน และยังมี The Nanhu Wetland Park ที่ประกอบไปด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ตกปลา พื้นที่ทุ่งหญ้าและพื้นที่เกษตรกรรม จุดชมวิวนี้ใช้ประโยชน์จากภูมิประเทศที่ราบลุ่มและสภาพการกักเก็บน้ำที่สะดวกสบาย วัตถุประสงค์หลักในการฟื้นฟูระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยอาศัยประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของทุ่งหญ้าแบบดั้งเดิม

เมืองสู้โจว อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่ มีจุดชมวิวกลางเมืองที่รู้จักกันดีสองแห่งคือวัด Ruiyun (Fortunate Cloud) และวัด Tianmen (Heaven's Gate) Shanmen Pailou เป็นอาคารสามประตูสามชั้นที่มีสีสันพร้อมการออกแบบที่หรูหราและสง่างาม และมีแม่น้ำชินเปียนผสมผสานการท่องเที่ยว การพักผ่อน ฟิตเนส

ความบันเทิง และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน พื้นที่ชมวิวหลักจัดวางตาม "หนึ่งจุดและสองเส้น" "จุดหนึ่ง" คือรูปปั้นโลโก้ขนาดใหญ่ "การเดินทาง" และยังมีการจัดแสดงประวัติศาสตร์ มนุษยศาสตร์และวัฒนธรรมพื้นบ้าน

เมืองป๋อโจว เป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นเชิงวัฒนธรรม แต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเมืองป๋อโจวได้ส่งเสริมการพัฒนาสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นและการท่องเที่ยวในชนบท โดยใช้ดอกไม้ ดอกป๊อปปี้ และมัสตาร์ดสีน้ำเงินที่บานสะพรั่ง มีทิวทัศน์ที่สวยงามให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายรูป

เมืองเป๋ิงปู้ จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี ภายในบริเวณที่มีทัศนียภาพสวยงาม ทะเลสาบที่เป็นคลื่นกระทบกับภูเขาลูกคลื่นที่ปกคลุมไปด้วยหน้าผาและโขดหินแปลกตา มีจุดชมวิวธรรมชาติและโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมมากมาย และยังมีอุทยานป่าไม้ไผ่ ที่มีป่าไม้หนาแน่นและมีพืชพรรณเขียวชอุ่มฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนเป็นฤดูกาลที่เหมาะสมที่สุดในวันหยุดสุดสัปดาห์

เมืองฟู่หยาง จุดชมวิวแม่น้ำบาหลี ที่ถูกปกคลุมไปด้วยต้นหลิวและดอกไม้ที่เบ่งบานและมีเนินเขาเทียมที่สวยงามกระจายอยู่ประปราย ทางเดินยาวคดเคี้ยวไปตามสระบัว มีสถาปัตยกรรมแบบตะวันออกที่มีเอกลักษณ์และผสมผสานวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่ดีที่สุดไว้ด้วยกัน

เมืองฉูโจว ภูเขาลังยา ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีของภูเขา วัด ศาลา น้ำพุ มีธรรมชาติที่งดงาม นอกจากจะเป็นสถานที่สำหรับการวิจัยและการศึกษาแล้ว ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับการผจญภัยอีกด้วย และไวลด์ ฟราแกรนซ์ พาร์ค (Wild Fragrance Park) จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งแรกในภูเขาลังเล สถานที่แห่งนี้จะอบอวลไปด้วยดอกไม้และพืชพันธุ์ต่าง ๆ ตลอดทั้งปี

เมืองหวายหนาน จุดชมวิวภูเขาปากง ตั้งอยู่ที่อำเภอปากงซาน มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พระราชวังของเจ้าชายหวายหนาน แห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตกและแพลตฟอร์มสำหรับกษัตริย์เพื่อเสด็จขึ้นสวรรค์, สวนสาธารณะ Qinglanggan, วัดเจดีย์ขาว และ Wangqing Valley เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดในภูเขาปากง และยังมีภูมิทัศน์หิน ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นสมบัติล้ำค่าจากอมตะ

เมืองลู่อัน ทะเลสาบหว่านโฟ มีภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมมากมาย มีกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวมากมาย เช่น ตกปลา ล่องเรือสำราญ สวนสนุก นอกจากทะเลสาบแล้วยังมีเขื่อน ดินเทียม ป่าหิน ว่านโฟ ถ้ำเจ้าแม่กวนอิม เป็นต้น และยังมีจุดชมวิวถ้ำ Dabie Mountain Grottoes เป็นถ้ำที่สวยงาม มีสวนหอมและกลุ่มหนานมูสีทองดั้งเดิมในหุบเขาอันเงียบสงบ จุดสูงสุดของยอดเขาหลักของ Dabie Mountain มีชื่อว่า ไป๋หม่าเจี้ยน เต็มไปด้วยต้นสนและโขดหินแปลก ๆ ดอกไม้ฤดูใบไม้ผลิกำลังเบ่งบาน ภูเขา และที่ราบเต็มไปด้วยบรรยากาศที่หรูหราน่ามอง ในระดับที่หายากในโลก

เมืองหม่าอันซาน จุดชมวิวภูเขาเป่าซาน มีต้นไม้เป็นป่าดงดิบตามธรรมชาติ เติบโตตามซอกเขาและโขดหิน พันธุ์ไม้หลัก ได้แก่ ไม้จันทน์สีเขียว ไม้จันทน์สีเหลือง เมเปิ้ลสามเหลี่ยม แปะก๊วย ต้นไม้บางต้นมี

ประวัติความเป็นมานับพันปี พืชพรรณธรรมชาติบนภูเขาด้านหลังมีความโดดเด่นและมีพืชหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองหม่าอันซานคือ ถ้ำฮวายัง มีสองฤดูกาลที่น่าเที่ยวที่สุดในถ้ำฮวายัง หนึ่งคือ ฤดูใบไม้ผลิ เมื่อทุกสิ่งเพิ่งฟื้นตัว ภูเขาและทุ่งของถ้ำ ฮวายังก็เต็มไปบรรยากาศของฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อนก็เป็นช่วงที่ดีในการเดินทางมาเที่ยวเช่นกัน ถ้ำฮวายังมีอุณหภูมิคงที่ตลอดทั้งปี ประมาณ 18 องศา ซึ่งเป็นสถานที่ที่ดีในการหลบร้อน

เมืองหวู่หู พื้นที่ท่องเที่ยวป่ามาเหรินฉีเฟิง มียอดเขาและโขดหินที่สวยงาม และภูมิประเทศที่มีลักษณะเฉพาะ ภูมิประเทศที่มีเอกลักษณ์ อันตราย สวยงามและแปลกตาประกอบด้วยยอดเขาและหินที่แปลกประหลาด เจียมู ชิวซู นกและนกหายาก ตลอดจนวัดและน้ำพุโบราณ นอกจากนี้ยังมีป่าหินทะเลดอกหยาซานตั้งอยู่ในเขตหนานหลิง เป็นจุดชมวิวที่สำคัญแห่งหนึ่งในวงกลมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว “ภูเขาสองลูกและทะเลสาบหนึ่งแห่ง”

เมืองซวงเฉิง สระเถาหัว (สระดอกพีช) จุดชมวิวที่มีเสน่ห์ ได้แก่ เนินหยกที่ทับซ้อนกัน หินกระดานเขียน เนินสายรุ้ง และเนินตกปลา ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจอีก 61 แห่งที่อยู่รอบ ๆ และยังมีอ่าวพระจันทร์ที่เป็นแม่น้ำที่เกิดจากลำธารเล็ก ๆ นับสิบสาย มีกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว คือ ล่องแก่งกลางแม่น้ำ และเดินบนภูขาสูงที่ระหว่างทางมีจุดชมวิวอีกมากมาย

เมืองถงหลิ่ง อุทยานริมทะเลสาบเทียนจิง มีความตื่นตาตื่นใจคือ บ่อน้ำสวรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ มีทัศนียภาพสวยงามในอุทยานและเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาด พื้นที่บันเทิงและจุดชมวิวอื่นๆ ได้แก่ สวนสนุกสำหรับเด็ก ลานสเก็ต เรือสำราญ ทางเดินยาวและศาลาริมน้ำ สะพานเก้าโค้ง ศาลาสวรรค์

เมืองฉื่อโจว ภูเขาจิ่วฮวา เป็นสถานที่ทางพุทธศาสนาที่สำคัญและเป็นจุดชมวิวธรรมชาติ และยังเป็นหนึ่งในมรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม มียอดเขางดงาม ธารน้ำหลาก หินประหลาด น้ำตกสวยงาม ถ้ำอันเงียบสงบ และยังมีพระราชวังมีอายุยืนยาว ทางทิศตะวันออกของจุดชมวิวมีทิวทัศน์อันงดงามของภูเขาในรูปของ พระนอนธรรมชาตินั่งอยู่บนพื้น พระนอนตั้งอยู่ที่บริเวณจุดชมวิวลานดอกไม้ โดยเศียรไปทางยอดระเบียงสวรรค์ คอและจมูกประกอบด้วยลานดอกไม้ขนาดใหญ่ เขตอนุรักษ์ธรรมชาติกู่หนิวเจียง มีจุดชมวิวที่สำคัญบางแห่งในเขตทัศนียภาพหลงเหมินได้รับการพัฒนาและเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชม รวมถึงหมู่บ้านหยานเจีย หุบเขาคู่รัก สระหลงเหมิน และน้ำตกสี่สายที่ทับซ้อนกัน

เมืองอันชิ่ง ภูเขา Tianzhu เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทัศนียภาพที่สำคัญของชาติ อุทยานป่าแห่งชาติ และอุทยานธรณีวิทยาแห่งชาติ นอกจากทัศนียภาพอันงดงามของธรรมชาติแล้ว ยังอุดมไปด้วยสถานที่ทางประวัติศาสตร์อีกด้วย ได้แก่ หุบเขาลึกลับ วัดซันซู ภาพเขียนสกัดหินในถ้ำชินิอุโบราณ นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกคือ ภูเขาสีกอง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางพุทธศาสนามาหลายปี

ได้รับการยอมรับในราชวงศ์ถัง จุดชมวิวน้ำตกสายรุ้ง Dabie Mountain จุดชมวิวนี้มีน้ำตกสีรุ้งที่ใหญ่ที่สุดในจีนตะวันออก และหุบเขาแม่น้ำหินขนาดยักษ์ในระบบนิเวศดั้งเดิม และภูมิทัศน์ของช่องเขาเจียนที่ลึก มีน้ำตกสายรุ้งที่เหมือนฝันและหุบเขา Monkey River Canyon ที่เป็นระบบนิเวศดั้งเดิม เป็นจุดชมวิวภูมิทัศน์ที่ผสมผสานหุบเขา น้ำตก ลำธาร และวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน

เมืองหวางซาน มีเขาหวงซาน ที่มีชื่อเสียงที่สุด มีจุดวิวทิวทัศน์ที่สวยที่สุดคือ ต้นสนรับแขก หลังปลาตะเพียน ช่องเขาซีไห่ และป่าไผ่มุกเก็งที่เป็นตัวอย่างความงามของความเงียบสงบ ซึ่งผสมผสานการเที่ยวชมสถานที่ การขี่จักรยานเสือภูเขา การถ่ายภาพ ความบันเทิง และอาหาร จิตรกร ช่างภาพ และผู้กำกับจำนวนมากดึงดูดใจให้มาที่นี่ และได้สร้างผลงานที่ยอดเยี่ยมมากมายเพื่อแสดงความงามของสถานที่แห่งนี้ต่อผู้คนจำนวนมากขึ้น

6.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจในมณฑลอานฮุย พบว่า มณฑลอานฮุย มีปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแหล่งท่องเที่ยงทางธรรมชาติ ได้แก่ ปัจจัยด้านที่ตั้ง ปัจจัยทางภูมิประเทศ และปัจจัยทางภูมิอากาศ เนื่องจากมณฑลอานฮุย ตั้งอยู่บนพื้นที่เขตทิศตะวันออกของประเทศจีน มีภูมิประเทศที่ค่อนข้างหลากหลาย ทางตอนเหนือของมณฑลเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบจีนตอนเหนือ พื้นที่ตอนกลางตอนเหนือเป็นส่วนหนึ่งของลุ่มน้ำฮวยเหอ ทางตอนใต้แผ่นดินมีความไม่เสมอ และมีเทือกเขาและแนวเขาหลายแห่ง มีแม่น้ำและทะเลสาบที่สำคัญหลายแห่ง ประกอบสภาพอากาศที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ จึงเกิดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของเมืองนั้น ๆ ที่มีกิจกรรมที่น่าสนใจมาก ไม่ว่าจะเป็น การปีนเขา ชมพืชพรรณในป่า การล่องเรือชมทะเลสาบ

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับสารนิพนธ์ของ ไอศวรรยา กิจพ่อค้า (2562) และศิริการต์ สุวรรรขจร (2563) ในเรื่องของปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยว โดยจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านที่ตั้ง ปัจจัยทางภูมิประเทศ และปัจจัยทางภูมิอากาศ ปัจจัยหลักทั้งสามสอดคล้องกับแนวคิดของ รัชนีกร บุญหลง (2536) กล่าวว่า การท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับภาพภูมิทัศน์หรือทัศนียภาพหลายประการคือลักษณะของภูมิทัศน์มีผลต่อการโรงแรมและสถานที่พักอื่น ๆ ตลอดจนมีผลต่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและการปรับปรุงธรรมชาติ สภาพภูมิศาสตร์มีส่วนอย่างมากต่อการกำหนดสถานที่จัดกิจกรรมของนักท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

นอกจากนี้ ผลการศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มณฑลอานฮุย ประเทศจีน ยังสอดคล้องกับสารนิพนธ์ของธพนร สุขพิริยะประทีป (2563) ในหัวข้อการศึกษาเส้นทางเชิงธรรมชาติใน เมืองลี่เจียง ประเทศ

จีน ผลลัพธ์ได้ว่าจากการที่ลักษณะที่ตั้งของลี่เจียงมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย มีสภาพอากาศอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15-20 องศาเซลเซียส ทำให้อากาศค่อนข้างเย็นสบายตลอดทั้งปีไม่เป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวคือ ช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง แต่เนื่องจากมีสภาพอากาศส่วนใหญ่ที่ค่อนข้างอบอุ่น จึงทำให้สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ลี่เจียงได้ตลอดทั้งปี เช่นเดียวกับมณฑลอานฮุยที่มีที่ทั้งที่มีความอุดมสมบูรณ์ ภูมิประเทศที่หลากหลาย ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายเช่นกัน

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การศึกษาเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน ได้จัดทำขึ้นช่วงปีพ.ศ. 2564-2565 และสถานการณ์ในปัจจุบัน โควิด-19 ที่ระบาดตั้งแต่ในปีพ.ศ. 2562 และยังระบาดอยู่ในปัจจุบัน ถึงแม้เชื้อจะไม่มีอาการรุนแรงเท่าปีก่อน ๆ แต่ยังคงมีผู้ติดเชื้อจำนวนมาก และเนื่องจากนโยบายที่ผ่อยคลายลงทำให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้บ้างในบางประเทศ ผู้ศึกษาคิดว่า หากต้องการเดินไปท่องเที่ยวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ควรตรวจสอบสถานการณ์และข้อตกลงของพื้นที่นั้น ๆ และส่วนของประเทศจีนในปัจจุบันยังไม่เปิดรับนักท่องเที่ยวเข้าประเทศ

6.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

จากการศึกษาเรื่อง “สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีน” ที่มุ่งเน้นศึกษาในเรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติมณฑลอานฮุย ประเทศจีนเท่านั้น แต่จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล พบว่ามีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงประวัติศาสตร์ ที่น่าสนใจ สำคัญ และมีชื่อเสียงไม่แพ้สถานที่ท่องทางธรรมชาติ เช่น หมู่บ้านหงชุน เมืองหวงซาน เป็นหมู่บ้านที่มีธรรมชาติสวยงามเหมือนภาพวาด ณ มณฑลอันฮุย ก่อตั้งขึ้นต้นราชวงศ์ซ่งใต้ ถึงปัจจุบันนี้มีประวัติศาสตร์กว่า 870 ปีแล้ว ตระกูลวังเป็นผู้ก่อตั้งหมู่บ้านหงชุนขึ้น โดยอพยพมาจากหมู่บ้านเดิมเนื่องจากเกิดอัคคีภัย จึงออกเดินทางและมาสร้างบ้านเรือนสิบสามหลังที่บริเวณเขาเหลยกัง และกลายเป็นหมู่บ้านหงชุนที่แสนงามแห่งนี้ ซึ่งลักษณะเด่นของหมู่บ้านหงชุน คือ มีการวางผังเหมือนรูปวัวในสวนดอกท้อ แดนสวรรค์ในนิยายจีนโบราณ ด้วยเหตุนี้ มณฑลอานฮุย จึงเป็นมณฑลที่น่าสนใจและเหมาะแก่การศึกษาในหัวข้อสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

6.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

ข้อจำกัดในด้านงบประมาณและระยะทาง เนื่องจากผู้วิจัยทำการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลอานฮุย ประเทศจีน แต่เนื่องด้วยระยะทางที่ไกลและใช้เวลาในการเดินทางนาน รวมไปถึงต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง จึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถลงพื้นที่ไปยังมณฑลอานฮุยเพื่อเก็บข้อมูลได้ ส่งผลให้ข้อมูลบางส่วนอาจไม่สมบูรณ์แบบและอาจมีข้อผิดพลาดได้

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

กันตณัช หู้เต็ม. (2562). **การศึกษาปัจจัยดูดและองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเมืองชิงเต่า สาธารณรัฐประชาชนจีน.** สารนิพนธ์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2542). **การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว.** กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธพนร สุขพิริยะประทีป. (2563). **การศึกษาเส้นทางเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียง ประเทศจีน.** สารนิพนธ์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัชนีกร บุญหลง. (2536). **ภูมิศาสตร์กายภาพ.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณา วงศ์วาณิช. (2539). **ภูมิศาสตร์กับการท่องเที่ยว.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศิริการต์ สุวรรรขจร. (2563). **ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในภูมิภาคชูบุ ประเทศญี่ปุ่น.** สารนิพนธ์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุภาพ บุญไชย. (2549). **ภูมิศาสตร์ประเทศไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อรนุช ทะละวงษ์. (2540). **ภูมิศาสตร์ประเทศไทย.** กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

ไอศวรรยา กิจพ่อค้า. (2562). **การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในเมืองเฉิงตู ของสาธารณรัฐประชาชนจีน.** สารนิพนธ์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์และเว็บไซต์

การท่องเที่ยวประเทศจีน. (ม.ป.ป). **แผนที่ประเทศจีน.** เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://sites.google.com/site/karthxngtheiywprathescin/phaenthi-prathes-cin

แก้วอัปสร ภัทราดูลย์ และคณะ. (ม.ป.ป.). **ประเทศจีน.** เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก https://sites.google.com/site/phasachinnaru/1china

ราชบัณฑิตยถาน. (2554). **ภูมิศาสตร์.** เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://dictionary.orst.go.th/

วิกิพีเดีย. (2564). **การท่องเที่ยวในประเทศจีน.** เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/การท่องเที่ยวในประเทศจีน

สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว. (2552). **คำนิยามของการท่องเที่ยว.** เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก http ://www.tourism.go.th

ศูนย์ข้อมุลธุรกิจไทยจีน. (2558). **ข้อมูลพื้นฐานมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 1 สิหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://thaibizchina.com/country/anhui/

องค์การท่องเที่ยวโลก. (ม.ป.ป.). **รูปแบบการท่องเที่ยว.** เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https ://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่อ/รูปแบบการท่องเที่ยว/

องค์การสหประชาชาติ. (2506). **ความหมายของการท่องเที่ยว.** เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://sites.google.com/site/itlab748101/khwam-hmay-khxng-kar-thxng-theiyw

CRI Online. (2557). **ภูมิประเทศของจีน.** เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก http://thai.cri.cn/learnchinese/lesson15/6.html

Smile Campus International. (ม.ป.ป.). **ประเทศจีน: ข้อมูลทั่วไป.** เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก http://www.smilecampus.com/countryinfo/25

Wikipidia. (ม.ป.ป.). **มณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/มณฑลอานฮุย

Wikipidia. (ม.ป.ป.). **ประเทศจีน.** เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/ประเทศจีน.

ข้อมูลรูปภาพ

ภาพที่ 1.1 **แผนที่มณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 18 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก http://www.chinafacttours.com/anhui/

ภาพที่ 1.2 **ที่ตั้งมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 18 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก https://thaibizchina.com/country/anhui/

ภาพที่ 2.1 **การปกครองมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 18 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก https://thaibizchina.com/country/anhui/

ภาพที่ 4.1 **แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/มณฑลอานฮุย

ภาพที่ 4.2 **แผนที่แสดงที่ตั้งเมืองในมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก http://www.cfguide.cn/prov/Anhui.htm

ภาพที่ 4.3 **แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.alanandjean.com/all-about-anhui-province.html

ภาพที่ 4.4 **ที่ตั้งของเทือกเขา Dabie.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.researchgate.net/figure/The-general-layout-of-the-historical-heritage-in-the-Dabie-Mountains_fig2_353048349

ภาพที่ 4.5 **แผนที่แม่น้ำห้วยเหอ.** เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Huai_River#/media/File:Huairivermap.jpg

ภาพที่ 4.6 **แผนที่แม่น้ำแยงซี.** เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Yangtze#/media/File:Yangtze_River_drainage_basin_map.svg

ภาพที่ 4.8 **ทะเลสาบ Chaohu.** เข้าถึงเมื่อ 20 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.researchgate.net/figure/The-region-and-monitoring-sites-of-Chaohu-Lake_fig1_334439090

ภาพที่ 4.8 **แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://www.hiddenchina.net/web/eng/karte_anhui_map.html

ภาพที่ 4.9 **แผนที่แสดงเมืองเหอเฟย์ในมณฑลอานฮุย.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://www.chinatour360.com/anhui/hefei/

ภาพที่ 4.10 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองเหอเฟย์.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.11 **แผนที่แสดงเมืองหวายเป่ย.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Huaibei

ภาพที่ 4.12 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวายเป่ย.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.13 **แผนที่แสดงเมืองสู้โจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/suzhou

ภาพที่ 4.14 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองสู้โจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.15 **แผนที่แสดงเมืองป๋อโจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/bozhou

ภาพที่ 4.16 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองป๋อโจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.17 **แผนที่แสดงเมืองเปิ้งปู้.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/bengbu

ภาพที่ 4.18 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองเปิ้งปู้.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.19 **แผนที่แสดงเมืองฟู่หยาง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Fuyang

ภาพที่ 4.20 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองฟู่หยาง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.21 **แผนที่แสดงเมืองหวายหนาน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Huainan

ภาพที่ 4.22 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวายหนาน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.23 **แผนที่แสดงเมืองฉูโจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Chuzhou

ภาพที่ 4.24 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองฉูโจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.25 **แผนที่แสดงเมืองลู่อัน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Luan

ภาพที่ 4.26 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองลู่อัน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.27 **แผนที่แสดงเมืองหม่าอันซาน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Ma'anshan

ภาพที่ 4.28 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองหม่าอันซาน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.29 **แผนที่แสดงเมืองหวู่หู.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Wuhu

ภาพที่ 4.30 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวู่หู.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.31 **แผนที่แสดงเมืองซวนเฉิง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Suancheng

ภาพที่ 4.32 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองซวนเฉิง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.33 **แผนที่แสดงเมืองถงหลิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Tongling

ภาพที่ 4.34 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองถงหลิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.35 **แผนที่แสดงเมืองฉื่อโจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Chizhou

ภาพที่ 4.36 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองฉือโจว.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.37 **แผนที่แสดงเมืองอันชิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Anqing

ภาพที่ 4.38 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองอันชิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.39 **แผนที่แสดงเมืองหวางซาน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Huangshan

ภาพที่ 4.40 **แผนที่ภูมิประเทศเมืองหวงซาน.** เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://earth.google.com/web/

ภาพที่ 4.41 **กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองเหอเฟย์**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Hefei

ภาพที่ 4.42 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวาย.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Huaibei

ภาพที่ 4.43 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองสู้โจว.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Shuzhou

ภาพที่ 4.44 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองป๋อโจว**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Bozhou

ภาพที่ 4.45 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองเป๋งปู.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Bengbu

ภาพที่ 4.46 **กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฟู่หยาง**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Fuyang

ภาพที่ 4.47 **กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฉูโจว.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Chuzhou,_Anhui

ภาพที่ 4.48 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวายหนาน.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Huainan

ภาพที่ 4.49 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองลู่อัน.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Lu%27an

ภาพที่ 4.50 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหม่าอันซาน.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Ma%27anshan

ภาพที่ 4.51 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวู่หู.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Wuhu

ภาพที่ 4.52 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองซวนเฉิง.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Xuancheng

ภาพที่ 4.52 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองถงหลิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Tongling

ภาพที่ 4.54 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองฉื่อโจว.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Chizhou

ภาพที่ 4.55 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองอันชิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Anqing

ภาพที่ 4.56 **ตารางแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อเดือนของเมืองหวางซาน.** เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Huangshan_City

ภาพที่ 5.1 **ทะเลสาบฉาวหู.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.globaltimes.cn/page/201905/1152176.shtml

ภาพที่ 5.2 **สวนสาธารณะริมฝั่งทะเลสาบฉาวหู.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.jetstar.com/th/th/inspiration/destinations/china/hefei

ภาพที่ 5.3 **Dashu Mountain.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://baike.baidu.com/item 合肥大蜀山国家森林公园/22176384

ภาพที่ 5.4 **ถนนป่าภูเขาต้าชู.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://baike.baidu.com/item 合肥大蜀山国家森林公园/22176384

ภาพที่ 5.5 **สวนสาธารณะเซียงซาน.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadragontours.com/xiangshan-park-in-huaibei-city.html

ภาพที่ 5.6 **สวนสาธารณะเซียงซาน.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.globaltimes.cn/page/202111/1240321.shtml

ภาพที่ 5.7 **อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadragontours.com/huangzangyu-national-forest-park-in-suzhou-city-anhui.html

ภาพที่ 5.8 **อุทยานแห่งชาติหวงจางหยู่.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://min.news/en/history/8a12efce3576a7e9cb9d4643b765d00b.html

ภาพที่ 5.9 **ดอกป๊อปปี้และมัสตาร์ดสีน้ำเงิน.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก http://chinaplus.cri.cn/photo/china/18/20190515/289126_2.html

ภาพที่ 5.10 **จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก http://anhui.chinadaily.com.cn/travel/2010-04/25/content_9772066.htm

ภาพที่ 5.11 **จุดชมวิวทะเลสาบหลงซี.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://th.trip.com/travel-guide/attraction/bengbu/zhuizishan-forest-park-85937/

ภาพที่ 5.12 **จุดชมวิวแม่น้ำบาหลี.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadragontours.com/balihe-scenic-area-in-fuyang-city.html

ภาพที่ 5.13 **ภูเขาลังยา.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadragontours.com/langya-mountain-in-chuzhou.html

ภาพที่ 5.14 **ภูเขาลังยา.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadragontours.com/langya-mountain-in-chuzhou.html

ภาพที่ 5.15 **อุทยานธรณีแห่งชาติปากงซาน.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Bagong_Mountain_Scenic_Spot

ภาพที่ 5.16 **ภูมิทัศน์หิน.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://au.trip.com/travel-guide/review-attraction/bagong-mountain-national-forest-park-101656/166229559

ภาพที่ 5.17 **เกาะหว่านโฟและจุดชมวิวทะเลสาบหว่านโฟ.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://govt.chinadaily.com.cn/s/201812/19/WS5c19fa2a498ee2f0291e412a/wanfo-lake-luan.html

ภาพที่ 5.18 **ทะเลสาบหว่านโฟในแดนมหัศจรรย์บนโลก.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก http://qqpublic.qpic.cn/qq_public/0/0-308398192-A112644655228C6E48E8DBF6AF2AA7A5/0?fmt=jpg&size=129&h=504&w=900&ppv=1.jpg

ภาพที่ 5.19 **กิจกรรมตกปลาริมทะเลสาบหว่านโฟ.** เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.sohu.com/a/339638796_120054457

ภาพที่ 5.20 **Dabie Mountain Grottoes.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.trip.com/travel-guide/attraction/feixi/dabie-mountain-grottoes-101142/

ภาพที่ 5.21 **ไป๋หม่าเจี้ยนบริเวณจุดชมวิวหลักของภูเขาต้าปี้.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://th.trip.com/travel-guide/attraction/wuhu/baochan-mountain-scenic-area-79663

ภาพที่ 5.22 **จุดชมวิวภูเขา Baochan.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://th.trip.com/travel-guide/attraction/wuhu/baochan-mountain-scenic-area-79663

ภาพที่ 5.23 **ถ้ำฮวายังในจุชมวิวเขาเป่าซาน.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.sohu.com/a/483511174_120006290

ภาพที่ 5.24 **ทางเข้าถ้ำฮวายัง.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.sohu.com/a/483511174_120006290

ภาพที่ 5.25 **บรรยากาศภายในถ้ำฮวายัง.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.sohu.com/a/483511174_120006290

ภาพที่ 5.26 **ป่า Ma Ren Qifeng.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://baijiahao.baidu.com/s?id=1676170647819421345&wfr=spider&for=pc

ภาพที่ 5.27 **ป่าหินทะเลดอกหยาซาน**. เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://baijiahao.baidu.com/s?id=1676170647819421345&wfr=spider&for=pc

ภาพที่ 5.28 **Peach Blossom Pool.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก http://www.chinadaily.com.cn/m/anhui/travel/2010-05/29/content_9787495.htm

ภาพที่ 5.29 **Moon bay.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://th.trip.com/travel-guide/attraction/jing-county/moon-bay-56807962/

ภาพที่ 5.30 **ล่องแก่งใน Moon Bay.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.enterdesk.com/download/61241-330567

ภาพที่ 5.31 **จุดชมวิวอุทยานริมทะเลสาบเทียนจิงจากมุมสูง.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadaily.com.cn/m/anhui/travel/images/attachement/jpg/site1/20100519/0023ae9897010d5d83f61f.jpg

ภาพที่ 5.32 **ทิวทัศน์ยามค่ำคืนที่ Tianjing Lake Park.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadaily.com.cn/m/anhui/travel/images/attachement/jpg/site1/20100519/0023ae9897010d5d849224.jpg

ภาพที่ 5.33 **ภูเขาจิ่วฮวา.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadiscovery.com/anhui/mount-jiuhua.html

ภาพที่ 5.34 **พระนอนเหนือวังอายุยืน.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadiscovery.com/assets/images/travel-guide/anhui/mount-jiuhua-768-4.jpg

ภาพที่ 5.35 **ป่าไม้เขตอนุรักษ์ธรรมชาติกู่หนิวเจียง.** เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก http://anhui.chinadaily.com.cn/travel/2010-05/13/content_9772084.htm

ภาพที่ 5.36 **ภูเขา Tianzhu.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://anhui.chinadaily.com.cn/travel/images/attachement/jpg/site1/20100608/002564baf2bf0d780e0b28.jpg

ภาพที่ 5.37 **ภูเขา Tianzhu.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/8/82/Tianzhu_Peak_%2820170116142019%29.jpg/1200px-Tianzhu_Peak_%2820170116142019%29.jpg

ภาพที่ 5.38 **ภูเขา Tianzhu.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://youimg1.tripcdn.com/target/100c1f000001gswnv4F2E.jpg

ภาพที่ 5.39 **Dabie Mountain Rainbow Waterfall.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadragontours.com/wp-content/uploads/2019/03/Dabieshan-Rainbow-Waterfall-in-Anqing-City-08-788x396.jpg

ภาพที่ 5.40 **Dabie Mountain Rainbow Waterfall**. เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.chinadragontours.com/wp-content/uploads/2019/03/Dabieshan-Rainbow-Waterfall-in-Anqing-City-07.jpg

ภาพที่ 5.41 **เขาหวงซาน.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://tripderntang.com/%E0%B9%80%E0%B8%82%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%A7%E0%B8%87%E0%B8%8B%E0%B8%B2%E0%B8%99/

ภาพที่ 5.42 **ป่าไผ่มุกเก็ง.** เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก https://www.travelchinaguide.com/attraction/anhui/huangshan/mukeng-bamboo-forest.htm

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-นามสกุล นางสาวณัชชนม์ ยั่งยืน

วันเกิด 29 สิงหาคม 2542

ที่อยู่ 79/1 เพชรเกษม 69 แยก 6 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพ 10160

ประวัติการศึกษา

2555-2561 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลาย โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์

2561-ปัจจุบัน ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

คณะอักษรศาสตร์ เอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า นางสาวณัชชนม์ ยั่งยืน

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกเอเชียศึกษา

ชื่อสารนิพนธ์ สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มณฑลอานฮุย ประเทศจีน

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อริศา จิระศิริโชติ

ที่อยู่ 79/1 เพชรเกษม 69 แยก 6 ถนนเพชรเกษม 69 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160

หมายเลขโทรศัพท์ 0873558914

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน .....

(นางสาวณัชชนม์ ยั่งยืน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....